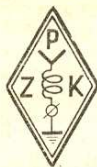

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

MIŁOWE KROKI POLSKIEGO KRÓTKOFALARSTWA

.... 50 lat temu

W dniu 6 grudnia 1925 r. po raz pierwszy polska amatorska stacja krótkofalowa uzyskała łączność ze stacją zagraniczną, potwierdzoną następnie kartą QSL. Warszawski nadawca Tadeusz Heftman, zachęcony apelem czasopisma „Radio Amator” uruchomił 5 grudnia 1925 r. swój prymitywny nadajnik i już następnego dnia pracując pod znakiem e-TPAX w odpowiedzi na swoje wołanie CQ usłyszał słabutkie sygnały zgłaszającej się stacji. Okazała się nią stacja holenderskiego amatora nadająca pod znakiem e-NØPM (w ówczesnej nomenklaturze pierwsza litera „e” oznaczała stację europejską i była często pomijana w łącznościach wewnątrzkontynentalnych).

To historyczne QSO zostało nieoczekiwanie przerwane przed jego zakończeniem, gdyż nadmiernie forsowana lampa w nadajniku uległa przepaleniu. Sam nadajnik był układem jednolampowego generatora pracującego na fali około 100 m mocą zaledwie 3 watów. Układ ten zasilany był bezpośrednio z transformatora sieciowego prądem zmiennym 50 Hz, bez prostowania i bez filtracji. Uzyskany ton według skali RST nie był lepszy od T1, a i stabilność pozostawiała wiele do życzenia.

Zarówno nadajnik, jak i odbiornik zmontowane były na małych deseczkach. Odbiornik na dwu triadach zmontowany był w układzie 0-V-1, przy czym zasilany był z akumulatora i baterii.

W kilka miesięcy później stacja TPAX uzyskała połączenia z Ameryką i Azją, a urządzenie to wystawione na Pierwszej Ogólnokrajowej Wystawie Radiowej w Warszawie zdobyło Złoty Medal. Fakt ten nie przeszkodził ówczesnym władzom w konfiskacie stacji tuż po zakończeniu wystawy, gdyż posiadacz jej nie miał licencji nadawczej. Nota bene ustawodawstwo tych lat nie regulowało jeszcze spraw wydawania zezwoleń indywidualnym nadawcom.

Zasiane ziarno krótkofalarskiego hobby zakiełkowało jednak, czego dowodem może być fakt, że na przełomie 1925/26 istniało już w naszym kraju blisko 30 amatorskich stacji, a nawet poczyniono kroki w kierunku założenia pierwszego klubu krótkofalarskiego. Został nim Polski Klub Radio Nadawców w Warszawie, którego początkowe aspiracje obejmowały objęcie działalnością obszaru całego kraju, pozostał jednakże klubem lokalnym. Idee te wcieliło w życie dopiero powołanie w pięć lat później Polskiego Związku Krótkofalowców.

.... w dziesięć lat później

Polskie krótkofalarstwo święci już pewne sukcesy. Ilość wydanych licencji dobiega liczby 200, a osiągnięcia naszych nadawców zbliżają nas do wyników osiąganych przez czołową światową i to zarówno na polu KF, jak i UKF. Krótkofalowcy polscy czynią przygotowania do wzięcia udziału w III Międzynarodowych Zawodach PZK o regulaminie zbliżonym do współczesnych SP DX Contest. Walne Zgromadzenie PZK, jakie odbyło się w początkach lipca 1935 r. w Warszawie, podsumowało dotychczasową 5-letnią pracę PZK nazywając ten okres okresem zespolenia wszystkich klubów w PZK. W maju 1935 r. jeden z najaktywniejszych polskich nadawców SPIAR (późniejszy SP6FZ) uzyskał połączenia z 98 krajami świata, a więc stanął już na progu DXCC. Kończy się era nadajników samowzbudnych jednostopniowych i kilkulampowych odbiorników reakcyjnych. Ich miejsca zajmują nadajniki wielostopniowe, często sterowane kwarem i odbiorniki superheterodynowe. Po raz pierwszy w Polsce SPIAR opracował i wykonał odbiornik pasmowy z filtrem kwarcowym.

.... 10 lat temu

Krótkofalarstwo polskie może się już poszczycić kilkutysięczną rzeszą licencjonowanych nadawców zrzeszonych w blisko 100 klubach. W stadium rozkwitu znajdują się dwa kluby specjalistyczne SP DX Klub i Polski UKF Klub. Młodzi adepci sportu krótkofalarskiego znajdują należyłą pomoc w licznie rozsianskich klubach krótkofalarskich PZK,

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 1 ● (188) ● STYCZEŃ ● 1976

LOK i ZHP, dysponujących aparaturą i instruktażem oraz organizujących kursy dla początkujących. Poważnym też krokiem naprzód było rozporządzenie Rady Ministrów z 1963 r. nadające Polskiemu Związkowi Krótkofalowców status stowarzyszenia wyższej użyteczności. W czasie odbywającego się w Warszawie zjazdu naszych „old timerów” dla upamiętnienia 40-lecia polskiego krótkofalarstwa obecny na nim prof. dr inż. Manczarski, jeden z pionierów polskiej radiotechniki powiedział: „krótkofalarstwo jest pasją łączącą w sobie wysokie walory społeczne, dydaktyczne i sportowe”.

SP8HR

BARWY KRÓTKOFALARSTWA

Blisko pół wieku temu w katalogu lamp radiowych Philipsa, na jednej z jego pierwszych stron umieszczona została następująca wzmianka poświęcona krótkofalowcom:

„Gdy w przyszłości czytać będziemy historię radiotechniki, dowiemy się jak duże zasługi położyli amatorzy nadawcy dla jej postępu i spopularyzowania. Doświadczenia i wynalazki dokonywane przez uczonych w laboratoriach w większości wypadków wykorzystywane były przede wszystkim przez amatorów nadawców. Pomimo, że amatorzy nadawcy rozporządzali jedynie bardzo prymitywnymi aparatami, osiągnęli częstokroć przy bardzo małej mocy rekordowe rezultaty zasięgu swoich stacji. To właśnie, że krótkofalowiec rozporządzając tylko najprostszym sprzętem osiągał tak wspaniałe wyniki sprawia, że praca nad falami krótkimi posiada szczególnie urok. Amator nadawca jest pionierem, którego ambicją jest stworzyć rzeczy wielkie przy pomocy małych i prostych środków”.

Słowa te w sposób jakże zwięzły, a jednocześnie wystarczająco pełny określają rolę, jaką spełnili ówcześni krótkofalowcy w budowaniu zrębów radiotechniki. Osiągnięcia krótkofalowców nie zakończyły się bynajmniej 50 lat temu. Trwały one i trwają nadal. Wystarczy bodaj wspomnieć o radarze czy technice tranzystorowej w opracowaniu których, a zwłaszcza w początkowych etapach koncepcyjnych i realizacyjnych, krótkofalowcy położyli niepoślednie zasługi. Przecież pierwszy podbój Kosmosu, jakim było nadanie, a następnie odbiór sygnałów radiowych w odbiciu o powierzchnię Księżyca – to właśnie wyczyn krótkofalowca z końca lat czterdziestych.

Tak więc ciąg dziejowy zapoczątkowany przez pionierów krótkofalarstwa w początkach bieżącego stulecia bynajmniej nie dobiegł końca, chociaż nie da się zaprzeczyć, że współczesne krótkofalarstwo jest zupełnie inne, niż owe sprzed 50 lat. Główne linie zmian są nie tylko wynikiem ogromnego postępu w elektronice, ale postępu w ogóle.

Jednak podobnie jak pół wieku temu, tak i obecnie krótkofalarskiemu hobby towarzyszą nieodłącznie odczucia emocjonalne, dobrze zwłaszcza znane każdemu nadawcy, który nawiązał pierwszą w swoim życiu łączność na falach radiowych. Może skala tych odczuć nie będzie już obecnie tak wielka jak np. w czasie realizowania pierwszej łączności międzykontynentalnej pięćdziesiąt kilka lat temu (przy wykorzystaniu fal elektromagnetycznych). Może nie wytrąci ona z poczucia rzeczywistości wskutek nadmiaru emocji 16-letniego ucznia jednego ze szkół londyńskich, któremu 50 lat temu udało się nawiązać obustronną łączność radiową na najdalszą ziemską odległość, bo z antypodami. W okresie, kiedy nie było jeszcze profesjonalnej komunikacji międzykontynentalnej, krótkofalowcy uważani byli za prawdziwych czarodziejów, wyczynom których ówczesna prasa nadawała szczególny rozgłos, nierzadko komentując go takim aksjomatem „nikt nie wierzył, że to możliwe, on jednak, biedny szaleniec, parł naprzód i cel swój osiągnął”.

Wprawdzie współczesne krótkofalarstwo nie zawiera już tak silnego ładunku emocjonalnego, oferuje jednak szereg wielce atrakcyjnych dziedzin jego uprawiania, spośród których można sobie dowolnie wy-

brać jedną lub kilka dyscyplin najbardziej odpowiadających własnym upodobaniom. Jedni entuzjastycznie się łączą z egzotycznymi krajami z pasją polując na dalekie łączności, np. z małymi, zagubionymi wyspami na morzach i oceanach. Innych bardziej interesuje nowoczesna fonia SSB. Są i tacy, którzy emocjonują się jedną z najbardziej sportowych form krótkofalarstwa, a mianowicie zawodami krajowymi czy międzynarodowymi, zbieraniem dyplomów za uzyskanie czołowych wyników w takich zawodach lub dyplomów za osiągnięcia wyczynowe. Kolekcjonowanie kart QSL – to również swoista pasja. Jedni preferują pasma fal krótkich, inni wyższe, sięgające jeszcze pionierskiej dziedziny fal ultrakrótkich. Amatorska radiopelencja, zwana popularnie „łowami na lisa”, może poza wyprawami najbardziej łączącymi sport i plener w krótkofalarskim hobby, to tylko przykładowe wyliczenie niektórych, bardziej popularnych form uprawiania krótkofalarstwa.

Przykłady te można by jeszcze uzupełnić bardziej specyficznymi upodobaniami, które dają się zaobserwować w ostatnich latach. Oto niektórzy nadawcy znajdują szczególne upodobanie w łącznościach np. z Antarktydą, inni pragną uzyskać jak największą liczbę krajów na jednym pasmie, inwestując cały swój hobbystyczny wysiłek właśnie tylko w tej dziedzinie. Spotyka się i takich, którzy w obecnej dobie niezbyt korzystnych warunków propagacyjnych na wyższych pasmach DX-owych nie mają czasu czy ochoty do łączności na niższych pasmach „jak leci” i wybierają do QSO tylko stacje nowolicencjonowane, ciesząc się z radości partnera, jaką sprawia mu jedno z pierwszych w jego życiu QSO.

Nie sposób tu wymienić wszystkich specjalności i upodobań jakie oferuje barwny wachlarz krótkofalarstwa. Do tych operatorskich upodobań dochodzą jeszcze przecież emocje konstruktorskie oraz pionierskie jeszcze u nas przygotowywania do telewizji amatorskiej, w ramach której dalsze i bliższe, a nawet międzykontynentalne łączności wizualne mogą być, a w innych krajach już są, dodatkowym źródłem niezapomnianych przeżyć jakie dostarcza krótkofalarstwo. We współczesnym świecie krótkofalarstwo stało się trwałym komponentem zainteresowań technicznych szerokich rzesz społeczeństwa. Wnosi ono trwałe wartości zapewniając nie tylko godziwą rozrywkę, ale i pozwalając na wyładowanie twórczej technicznej inwencji i samokształcenie. „Uczmy się – bawiąc” – to wprawdzie porzekadło niezbyt już nowe, ale wyjątkowo trafne właśnie w odniesieniu do krótkofalowców.

Krótkofalarstwo realizuje postulat powszechnej politelnizacji i o tym nie wolno zapomnieć.

SP8HR

NA PASMACH

● Grupa krótkofalowców W7 organizuje ekspedycję DX-ową do Iraku. Zabierają ze sobą transceivery i lekkie anteny kierunkowe, przy czym zamierzają nadawać na wszystkich pasmach KF emisjami SSB i CW. Wyprawa ma dojść do skutku w ciągu najbliższych miesięcy. Bliższych szczegółów na razie brak.

● Redakcja gazety „Komsomolska Prawda” zorganizowała ostatnio wyprawę krótkofalarską za krąg polarny. Stacja wyprawy nadawała z tych rejonów położonych za kręgiem polarnym, które są rzadziej reprezentowane na pasmach amatorskich i pracowała przeważnie pod znakiem UØRV, chociaż używane były również znaki UØAEC, UØAER, UØAFD, UØAFX, UØCR i UØGZ.

● Krótkofalowcy Stanów Zjednoczonych będą korzystać począwszy od 1 stycznia 1976 r. ze specjalnych znaków narodowościowych zaczynających się od litery A.

I tak stacje, które dotychczas w znaku narodowościowym miały literę W zmieniają ją na litery AC, np. W1CW będzie miał znak AC1CW. Litera K w dotychczasowych znakach stacji z USA zostanie zamieniona na AD, natomiast dwuliterowe znaki z WA na AA oraz z WB na AB. Nowo licencjonowani nadawcy z USA, tzw. „novices”, będą się posługiwać znakiem AK. Również posiadłości zamorskie Stanów Zjednoczonych będą miały zmienione znaki, a mianowicie: wyspy Baker, Howland i amerykańska część wysp Phoenix – AG2, wyspa Navassa – AL4, Guam – AG6, Wyspy Hawajskie – AH6, wyspa Johnston – AJ7, wyspy Midway – AH7, Puerto Rico – AJ4, Wyspy Dziewicze – AJ3, Serrana Bank i Rencador Cay – AH4 oraz wyspa Wake – AG7. Alaska otrzymuje okolicznościowy znak narodowościowy AL7.

● Coraz częściej spotyka się na pasmach stacje amatorskie wyposażone w całkowicie tranzystorowane urządzenia. Przykładem takiej

stacji może być OH7UC z Finlandii. Posiada on nadajnik o mocy 15 watów oraz superheterodynę z podwójną przemianą, a wszystko to wyposażone w tranzystory. Niektórzy krótkofalowcy sceptycznie odnoszą się do całkowitej tranzystoryzacji i jakkolwiek akceptują budowę odbiornika oraz stopni wstępnych nadajnika z tranzystorami, to jednak w stopniu końcowym nadajnika chętniej widzą tradycyjną lampę elektronową, już choćby ze względu na tańszy koszt urządzenia w stosunku do uzyskanej mocy.

● Na wyspie Rodriguez, na Oceanie Indyjskim nie ma aktualnie stałej stacji amatorskiej, w związku z czym jest ona obiektem organizowanych na nią wypraw. Ostatnio wyspę tę odwiedził 3B8DA nadając z niej pod znakiem 3B9DA, a w najbliższym czasie z wyspy tej pracował będzie inny nadawca pod znakiem 3B9DL.

● Już 11 stacji jugosłowiańskich uzyskało pięciopasmowy DXCC, zwany w skrócie 5B DXCC. Oto znaki tych stacji wykazane w kolejności zdobywania dyplomu: YU3EY/5BDXCC nr 100), YU3OV, YU2DX, YU1BCD, YU1EXY, YU2NFJ, YU4EBL, YU2HDE, YU2BHI, YU2CBM i YU2BQ. Są to, z wyjątkiem YU3EY, YU3OV, YU2DX i YU2NFJ stacje klubowe. Przy okazji jako ciekawostkę warto podać, że stacja klubowa YU1BCD ma potwierdzone łączności z 321 krajami świata, zaś spośród stacji indywidualnych najlepsze pod tym względem wyniki mają YU2DX – 316 krajów i YU1AG – 310 krajów.

● Po pewnej przerwie spowodowanej wydarzeniami na Cyprze pojawiają się znów na pasmach amatorskich z tej „wyspy Afrodyty” stacje amatorskie. Do najbardziej ostatnio czynnych należy stacja 5B4CD nadająca z Famagusty. Operatorem jej jest szwedzki nadawca Bosse SM5EII, który dysponuje fabrycznym zestawem nadawczym firmy Drake oraz trzelementową anteną Yagi-beam. Moc stopnia końcowego nadajnika wynosi 500 watów i nic w tych warunkach dziwnego, że stacja ta słyszana jest u nas z doskonałą siłą, zwłaszcza w czasie weekendów w pasmach 7 i 14 MHz. 5B4CD preferuje telegrafii i prosi o karty QSL na swój adres domowy w Szwecji.

● Krótkofalowcy kanadyjscy czynią przygotowania do zainstalowania okolicznościowej stacji amatorskiej, która będzie nadawała z terenu Igrzysk Olimpijskich w Montrealu. Przewiduje się, że stacja ta będzie korzystała ze specjalnego znaku CZ20. Warto wiedzieć, że dla upamiętnienia Igrzysk Olimpijskich w Montrealu amatorskie stacje w Kanadzie korzystają ze specjalnego okolicznościowego znaku narodowościowego, a mianowicie liter XJ (w miejsce VE), po czym następuje cyfra oznaczająca prowincję w sposób dotychczas przyjęty, np. XJ3AR zamiast VE3AR. Labrador ma przydzielony znak XN1, zaś Goose Bay – XN2.

● W dalszym ciągu z egzotycznych wysp Galapagos nadaje stacja pod znakiem HC8GI. W dobrych warunkach możemy ją usłyszeć w godzinach popołudniowych w pobliżu 14.300 kHz emisją SSB. QSL via W3HNK.

● Z Brytyjskich Wysp Dziewiczych aktualnie nadają stacje VP2VL (QSL via W4GNC) oraz VP2VBV (QSL via WØWQD).

● Wyjątkowo korzystne warunki propagacyjne w pasmie 144 MHz panowały w pierwszej połowie listopada 1975 r. I tak np. stacja SP1II w ciągu zaledwie kilku dni zdołała nawiązać 53 łączności z krótkofalowcami angielskimi, 30 QSO z Holandią i ponad 20 z Belgią, nie licząc już bliżej położonych krajów, w tym również krajów skandynawskich.

● W Brazylii nastąpił niedawno nowy podział znaków narodowościowych dla nadawców tego kraju. Jak wiadomo – Brazylia podzielona jest na 9 okręgów wywoławczych poczynając od cyfr 1 do 9. Wprawdzie ten sam podział został utrzymany nadal, jednak wewnątrz każdego z nich nastąpił dodatkowy podział oznaczany znakami narodowościowymi PP, PR, PS, PT, PU, PW, PV, PY. Dla przykładu, dotychczasowy okręg wywoławczy PY7, który obejmował szereg prowincji, został podzielony na pięć oznaczanych odrębnie: PY7 – Pernambuco, PP7 – Alagoas, PR7 – Paraíba, PS7 – Rio Grande do Norte i PT7 – Ceara. Wyspy Fernando de Noronha oraz Trinidad, a nadto atol Rocas i skały Św. Piotra i Pawła mają pozostawiony nadal znak narodowościowy PYØ. Dodać należy, że sufix Z zarezerwowany jest dla obcokrajowców, którzy otrzymują licencję na zasadach wzajemności, np. PY2ZAA, natomiast litery W, X, Y następujące po cyfrze oznaczają nadawców nowo licencjonowanych. Znaki narodowościowe ZY, ZZ są stosowane wyjątkowo, jako znaki okolicznościowe, podobnie jak u nas prefiksy 3Z czy SQ.

● Wprawdzie ekspresem „Arktika” można dojechać z Moskwy na Półwysp Kolski w niespełna półtorej godziny, to jednak region ten reprezentuje już prawdziwą północ z reniferami, zorą polarną i skąpą roślinnością arktycznej tundry. Nadające stąd stacje amatorskie używają znaku UK1Z (klubowe) oraz UA1Z (indywidualni nadawcy). Głównym ośrodkiem nie tylko krótkofalarskiego życia jest tu Murmańsk, a miejscowi krótkofalowcy często zgłaszają się polskim nadawcom pragnąc zdobyć wiele interesujących ich dyplomów wydawanych w naszym kraju.

SP8HR

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Nr 2 • (189) • LUTY • 1976

PRZYKŁAD DOBREJ ROBOTY

Stacja SP9KRT Klubu Łączności LOK w Piekarach Śląskich zajmuje wśród stacji naszych radioklubów pozycję szczególną. Nie wynika ona bynajmniej z jakiegoś uprzywilejowania, czy innych ułatwień. Po prostu została wywalczona mrowczą pracą całego kolektywu klubowego, który w krótkim czasie (klub powstał stosunkowo niedawno, bo w 1970 r.) potrafił rozwinąć niemal wszechstronną działalność o profilu krótkofalarskim, dowodem czego może być choćby liczba 65 000 łączności obustronnych zrealizowanych emisjami CW, AM i SSB z 228 krajami świata. Stacja pracuje na wszystkich pasmach KF, a także na UKF, przy czym szczególną aktywność przejawia w różnego rodzaju zawodach zarówno krajowych, jak i międzynarodowych. Miarą wysiłku jej operatorów może być fakt, że we współzawodnictwie „Intercontest 1972” stacja SP9KFT zajęła pierwsze miejsce wśród polskich stacji klubowych i zdobyła puchar przechodni ufundowany przez Zarząd Główny PZK. Wprawdzie w roku następnym puchar ten przeszedł do Warszawskiego Klubu Krótkofalowców PZK, którego stacja nadaje pod znakiem SP5PWK, jednak operatorzy SP9KRT nie są tym zrażeni i obiecują, że puchar ten znajdzie się znów w ich posiadaniu.

Bracia SP9FMO (górnik w kopalni węgla „Julian”) i SP9FKQ przy pulpicie operacyjnym radiostacji

Ale jest jeszcze inna przyczyna, dla której działalność kolektywu SP9KRT zasługuje na szczególne podkreślenie. U jej podstaw leży akcja popularyzatorska krótkofalarstwa, a także dążenie do organizowania corocznych spotkań krótkofalowców. A zapotrzebowanie społeczne naszego środowiska na tego rodzaju spotkania jest duże. I trudno dziwić się temu. Krótkofalowcy, którzy nawiązują między sobą kontakty w „eterze”, najczęściej nigdy w życiu nie widzieli się, chociaż regularne QSO stwarzają między nimi stan znacznej niekiedy zażyłości. Dopiero zjazdy czy spotkania towarzyskie zaspokajają zrozumiałą ciekawość, uwieńczoną jakże często stwierdzeniem w rodzaju „a ja sobie kolegę inaczej wyobrażałem”.

Ostatnie spotkanie krótkofalowców w Klubie Łączności LOK w Piekarach Śl. odbyło się 15 i 16 listopada 1975 r. i przeszło wszelkie oczekiwania organizatorów. Przybyło blisko 400 krótkofalowców z całego kraju, reprezentujących wszystkie okręgi wywoławcze SP.

Główna dominanta spotkania upłynęła pod znakiem upamiętnienia jubileuszu 50-lecia krótkofalarstwa polskiego. Narodziny krótkofalar-

stwa polskiego nastąpiły, jak wiadomo, w nocy 6 grudnia 1925 r., kiedy to warszawski nadawca TPAX nawiązał pierwszą łączność z zagranicą.

Wspomnieniami z pierwszych lat ruchu krótkofalarskiego w Polsce podzielił się z obecnymi SP8HR, zaś SP9PT zaprezentował przeźroczą uzupełnioną prelekcją na temat jednej z najbardziej atrakcyjnych wypraw wysokogórskich, w której brał udział krótkofalowiec, a mianowicie w wyprawie „Alaska 74”.

Równie interesująco wypadł raport młodych harcerzy z warszawskich radioklubów SP5KOH i SP5ZHM z wyprawy do Rumunii, Bułgarii, Węgier i NRD. Wyprawa ta, zorganizowana w okresie wakacyjnym ub.r. obfitowała w wiele ciekawych spotkań z krótkofalowcami krajów socjalistycznych, a jej uczestnicy zdolali nawiązać wiele łączności z krajem. Przebieg wyprawy obrazowały liczne przeźrocz.

Nie obyło się również bez referatów technicznych, spośród których na szczególne wyróżnienie zasługuje prelekcja prezesa radioklubu w osobie SP9AGQ oraz referat „O antenach nadawczych w praktyce krótkofalowca” wygłoszony przez SP5XM. Prelekcja SP9AGQ zaznajomiła obecnych ze współczesnymi kierunkami budowy odbiorników krótkofalarskich i była uzupełniona licznymi przeźroczami ze schematami urządzeń.

Nie sposób wymienić tu wszystkich atrakcji, jakie zgotowali organizatorzy spotkania przybyłym gościom. Może więc niektóre z nich. A więc odbyła się wycieczka autokarem do pałacu w Świerkłańcu, znanego zabytku muzealnego, potem zabawa przy dźwiękach profesjonalnej orkiestry jazzowej i wreszcie, już następnego dnia, występ kilkudziesięciosobowego, bajecznie kolorowego Zespołu Pieśni i Tańca „Halka” z Miejskiego Domu Kultury w Piekarach Śląskich. Występ tego doskonałego Zespołu pod kierownictwem dyr. Nowaka na tle dużego napisu „50 lat krótkofalarstwa w Polsce” stanowił prawdziwe przeżycie artystyczne dla wypełnionej po brzegi widowni.

Zdawać by się mogło, że spotkania krótkofalowców organizowane przez klub spod znaku SP9KRT stały się już tradycją. Niestety, dowiedzieliśmy się z przykrością, że kolektyw SP9KRT nie zamierza już w przyszłości spotkań takich organizować. Trudno przewidzieć czy puleczkę sztafety przejmie inny radioklub, podejmując związany z tym nie lada wysiłek organizacyjny.

Sukces SP9KRT byłby z pewnością trudny do zrealizowania, gdyby nie pomoc i prawdziwe zrozumienie potrzeb okazywane przez kierownictwo Miejskiego Domu Kultury oraz dyrekcji kopalni węgla „Julian”. Tylko wzajemne zrozumienie ogromnego wśród naszych krótkofalowców zapotrzebowania na podobne spotkania, prawdziwe zaangażowanie społeczne oraz nieukrywany zapał mogły w efekcie przynieść tak piękny rezultat. Żyjmy nadzieję, że nie ostatni.

SP8HR

NA PASMACH

● Dwie interesujące ekspedycje DX-owe mają dojść do skutku u schyłku zimy 1976 r. Pierwszą z nich zapowiada znany australijski nadawca VK4AKA, który wybiera się na wyspy Mellish, Willis i kilka innych, o ile zostaną one uznane za odrębne kraje do DXCC. Inny krótkofalowiec, pracujący pod znakiem KS6FF, zamierza odwiedzić wyspy Tonga (C35), z których będzie nadawał prawdopodobnie pod znakiem C35FF. Sprawy licencji są w toku załatwiania.

● Znane są już wyniki części telegraficznej popularnych zawodów „World Wide CQ DX Contest 1974”. W grupie SOMB (jeden operator, wiele pasm) pierwsze miejsce zajął znany kawański nadawca

KH6RS z doskonałym wynikiem 2 738 904 pkt. W konkurencjach jednopasmowych (w zawodach tych konkurencje jednopasmowe przewidziane są tylko z jednym operatorem na każdym z pasm) najlepsze wyniki uzyskali:

pasmo 28 MHz	WB4KSE/KW6	– 207 662 pkt
pasmo 21 MHz	CR60Z	– 292 020 pkt
pasmo 14 MHz	CR6IK	– 925 386 pkt
pasmo 7 MHz	ZL1AMO	– 174 867 pkt
pasmo 3,5 MHz	YU3DBC	– 135 408 pkt.

Na uwagę zasługuje wynik CR6IK w pasmie 14 MHz zbliżający się do niesłyszanej trudnej do przekroczenia dla pojedynczego nadawcy na jednym pasmie bariery miliona punktów. Wprawdzie nie da się zaprzeczyć, że w dobie obecnie panujących warunków DX-owych najkorzystniejszym pasmem była „dwudziestka – królowa fal”, ale jednak uzyskany przez CR6IK wynik stawia go na wyżynach prawdziwego majstersztyku operatorskiego.

Interesująco wypadły również wyniki „teamów”, a więc stacji pracujących z wieloma operatorami. Są tu dwie konkurencje: wielu operatorów, jeden nadajnik wielopasmowy czyli tzw. MO 1 TX, albo wielu operatorów i wiele nadajników, tj. MO M-TX. W pierwszej z wymienionych konkurencji na czoło wysunęła się stacja OD5IQ z operatorami tej klasy, co OH2MM, OH2BH i OD5HC nadająca z gór w pobliżu Bejrutu. Wynik końcowy zamknął się liczbą 3 970 912 punktów i oceniany jest jako rewelacyjny. Operatorzy stacji twierdzą jednak, że wynik ten byłby znacznie lepszy, gdyby nie gwałtowna burza z piorunami, która spowodowała przerwę w dopływie prądu elektrycznego, a gdy uruchomiono własny generator, piorun uderzył w układ obrotowy anteny kierunkowej. Natomiast w drugiej grupie bezkonkurencyjny okazał się wynik znanej stacji PJ9JT, specjalizującej się w tego rodzaju zawodach. Grupa specjalnie dobranych operatorów, uzyskała 9 753 500 punktów. Wynik ten, niewątpliwie doskonały, w warunkach technicznych i operatorskich stacji PJ9JT nikogo jednak nie zbulwersował.

● Pod znakiem DM8UST pracowała specjalna stacja okolicznościowa nadająca z terenu uniwersytetu w Jenie i należąca do tamtejszego radioklubu studenckiego. Aktywność tej stacji w okresie od 26 kwietnia do 11 maja 1975 r. miała upamiętnić obchody „Dni Studenta”. Wszystkim tym, którzy z tą stacją zdolali nawiązać łączność, rozesłano już piękne karty QSL z krótką notką historyczną o uniwersytecie w Jenie, założonym w 1558 r. i stanowiącym centrum naukowe w NRD.

● Z trudno dostępnej krainy gór – Pamiru, zwanej „dachem świata” nie jest łatwo usłyszeć tamtejsze stacje amatorskie, ale też ten słabo zaludniony zakątek świata nie ma zbyt wielu krótkofalowców. Dlatego też, jeżeli usłyszymy stacje korzystające ze znaku UK8R lub UJ8R, warto pokusić się o nawiązanie z nimi łączności. Ostatnio grupa archeologów odkryła tam pozostałości najwyżej położonego miasta na świecie, pochodzące sprzed tysiąca lat. Było to miasto górników zatrudnionych w kopalniach srebra. Góry rozciągają się na wysokości około 4 tys. metrów n.p.m. Podobno czynna jest tam stacja klubowa nadająca pod znakiem UK8RAA.

● Coraz więcej stacji nadaje z Hondurasu Brytyjskiego (VP1). Ostatnio słyszane były: VP1MT (QSL via W3FVC), VP1FF (QSL via WB0AOM), VP1IL (Box 790, Belize City) i VP1PKW (QSL via WB9LTY). W obecnych warunkach propagacyjnych stacje te są najlepiej słyszalne nocą w pasmie 7 MHz.

● Prawdziwą furorę na pasmach w amatorskiej telewizji robi 18-letnia YL imieniem Connie. Nadaje ona na SSTV pod znakiem WAINXR i zdolna już wygrać szereg zawodów zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej. Pracując od 1972 r. ma w swoim dorobku takie osiągnięcia, jak telewizyjne dyplomy WAC i WAS.

● Pod znakiem LZ9MAY pracowała w okresie od 30 kwietnia do 9 maja 1975 r. bułgarska stacja okolicznościowa należąca do studenckiego radioklubu w Sofii. Praca tej stacji, której bilans zamyka się liczbą 2600 łączności zrealizowanych z 75 krajami świata, miała upamiętnić „Dzień Zwycięstwa” w dniu 9 maja 1975 r. Studencki radioklub w Sofii, posługujący się na co dzień znakiem

LZ1KDP, skupia grupę doskonałych operatorów, często biorących udział w różnego rodzaju zawodach międzynarodowych, zwłaszcza telegraficznych. Na wyposażenie stacji składają się nadajniki o mocy 250 W, nowoczesna superheterodyna 17-lampowa oraz parę anten, w tym „Ground Plane”. Wnętrze stacji zdobią liczne dyplomy za zajęcie czołowych miejsc w wielu zawodach.

● W czasie trwania lotu zespołowego statków „Sojuz” i „Apollo” nasza TVP zwróciła się do krótkofalowców z apelem o przeprowadzenie nasłuchów stacji pokładowych zainstalowanych na tych statkach kosmicznych, podając równocześnie system łączności i częstotliwości pracy. Apel ten nie pozostał bez echa, czego dowodem może być fakt, że np. w radioklubie działającym przy szkole ZSZD-WZDZ w Postominie wykonano konwerter UKF umożliwiający odbiór w zakresie 121,7 MHz, a członek klubu Z. Sieradzki SP111 – po obliczeniu czasu przelotu dokonał nasłuchów stacji zainstalowanych na pokładach „Sojuza” i „Apollo”. Odbiór był zupełnie dobry przez 3 dni, w czasie których odebrano 11 relacji, po 2 do 7 minut każda. Zostały one nagrane na taśmę magnetofonową, którą przesłano do ewentualnego wykorzystania w programach TVP. Zbudowany konwerter był wyposażony w 3 tranzystory typu AF139 na wejściu i podłączony do 17-lampowej superheterodyny. Jako antena służyła 9-elementowa „long Yagi” o kącie nachylenia 40°, obracana z zachodu na wschód.

● Małżeńska para krótkofalowców – Lloyd W6KG oraz Ira W6DOD – znana ze światowej wyprawy „Yasme” sprzed około 10 lat, nie spoczęła na laurach i mimo podeszłego już wieku projektuje nową wyprawę DX-ową. Celem wyprawy będą niektóre wyspy położone na Południowym Pacyfiku, a m.in. wyspy Gilberta, Turalu, a także wyspy Salomona i Bougainville. W początkowej fazie wyprawy stacja ma pracować pod znakiem VR8A. Dokładny program wyprawy będzie wkrótce podany do wiadomości. Małżonkowie W6KG i W6DOD stanowią przykład wyjątkowo zafascynowanej krótkofalarstwem pary małżeńskiej. Posiadają oni jeden z nielicznych w świecie zbiór kart QSL, liczący prawie ćwierć miliona egzemplarzy, posegregowanych nie tylko według krajów, ale nawet i znaków.

● Ostatnio ogłoszono wyniki stałego współzawodnictwa polskich krótkofalowców pn. „Intercontest 1973”. Jak wiadomo, współzawodnictwo to polega na obliczaniu częstotliwości udziału i zajętych lokat w poważniejszych zawodach krajowych i międzynarodowych. W okresie sprawozdawczym we współzawodnictwie tym wzięło udział 459 naszych stacji, w tym 372 stacje indywidualne i 87 klubowych. Stanowi to wzrost o 30% w porównaniu z okresem poprzednim. Najlepszym polskim krótkofalowcem w ramach „Intercontest 1973” okazał się SP6TQ, natomiast na drugim miejscu uplasował się SP9CTW. Puchar przechodni ZG PZK dla najlepszej stacji klubowej przeszedł z klubu SP9KRT w Piekarach Śląskich do stacji Warszawskiego Klubu Krótkofalowców PZK pracującej pod znakiem SP5PWK. Gratulujemy!

● Na pasmach amatorskich pojawiło się parę stacji korzystających z prefixu 9V0. Są to stacje okolicznościowe nadające z Singapuru.

● Mozambik po uzyskaniu niepodległości zmienił znak z dotychczasowego CR7 na C9M.

● Głównym reprezentantem afrykańskiej Górnej Wólty jest XT2AE, którego sygnały można usłyszeć od czasu do czasu na wyższych pasmach amatorskich, przeważnie jednak emisją SSB.

● Francuska posiadłość zamorska Saint Martin (FS7) jest na ogół słabo reprezentowana na pasmach amatorskich. Toteż spore zainteresowanie wśród krótkofalowców wzbudziła niedawna zapowiedź znającego nadawcy z Guadelupy FG7AR, że wkrótce udaje się na Saint Martin i w okresie przewidywanego dwuletniego tam pobytu będzie czynny na pasmach amatorskich pod znakiem FG7AR/FS7. QSL należy wysłać via F6BBJ.

● Hawajski nadawca KH6EVM przebywa aktualnie na jednej z wysp wchodzących w skład wysp Palmyra na Oceanie Spokojnym i nadaje pod znakiem KH6EVM/KP6. Możemy go usłyszeć najczęściej na fonii SSB w pobliżu 14300 kHz.

SP8HR

REGULAMIN MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW KRÓTKOFALARSKICH SP – DX – CONTEST 1976

(zatwierdzony na Prezydium ZG PZK w dniu 14.12.1975)

1. TERMIN ZAWODÓW

Od godz. 15.00 GMT w sobotę 3 kwietnia do godz. 24.00 GMT w niedzielę 4 kwietnia 1976 r.

2. PRZEDMIOT ZAWODÓW

Przedmiotem zawodów jest nawiązanie jak największej liczby łączności pomiędzy stacjami polskimi i zagranicznymi.

3. PASMA I RODZAJE EMISJI

Wyłącznie telegrafia (A1) w pasmach 3,5 – 7 – 14 – 21 – 28 MHz.

4. WYWOŁANIE W ZAWODACH

CQ TEST – dla stacji polskich

CQ SP – dla stacji zagranicznych

5. KLASYFIKACJA DLA STACJI POLSKICH

a) klasyfikacja ogólnopolska

- stacje z jednym operatorem na kilku pasmach (SOMB)
- stacje z jednym operatorem na jednym pasmie (SOSB)
- stacje z kilkoma operatorami na kilku pasmach (MOMB)
- nasłuchowcy na kilku pasmach

b) klasyfikacja w ramach każdego Oddziału Wojewódzkiego PZK

- stacje z jednym operatorem na kilku pasmach (SOMB)
- stacje z jednym operatorem na jednym pasmie (SOSB)
- stacje z kilkoma operatorami na kilku pasmach (MOMB)
- nasłuchowcy na kilku pasmach

c) klasyfikacja Oddziałów Wojewódzkich PZK

Uwaga: stacje klubowe klasyfikowane są automatycznie w kategorii stacji z kilkoma operatorami na kilku pasmach (MOMB).

6. NUMERY KONTROLNE

Stacje zagraniczne nadają numery kontrolne sześciocyfrowe składające się z raportu RST i kolejnego numeru łączności poczynając od 001 np. 579001.

Stacje polskie nadają raport RST i skrót województwa, jak np. 579 KL. Skróty oznaczeń województw podane są w nrze 12/1975 miesięcznika.

7. PUNKTACJA DLA STACJI POLSKICH

2 punkty za łączność ze stacją pozaeuropejską (DX)

1 punkt za łączność ze stacją europejską.

0 punktów za łączność ze stacją polską.

Z każdą stacją można nawiązać tylko jedną łączność na każdym pasmie.

8. MNOŻNIK DLA STACJI POLSKICH

Mnożnikiem są kraje według listy SP-DX Klubu, tj. listy DXCC z tym, że oddzielnie liczą się Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna i Korea Południowa, oraz osobno Demokratyczna Republika Wietnamu i Wietnam Południowy. Przy pracy wielopasmowej sumuje się mnożniki uzyskane na poszczególnych pasmach.

9. WYNIK KOŃCOWY

Wynik końcowy oblicza się, mnożąc sumę punktów za łączności ze wszystkich pasm przez sumę mnożników ze wszystkich pasm.

10. DYPLOMY

Dyplomy otrzymują zdobywcy miejsc od 1 do 5 w każdej kategorii, w zależności od liczby sklasyfikowanych stacji i osiągniętych wyników. Dla otrzymania dyplomu wymagane jest nawiązanie minimum 50 łączności.

11. KLASYFIKACJA ODDZIAŁÓW WOJEWÓDZKICH PZK

Wynik Oddziału stanowi suma punktów uzyskana przez uczestników, pomnożona przez tzw. współczynnik aktywności Oddziału. Współczynnik ten stanowi iloraz liczby uczestników przez liczbę licencji pierwszej kategorii w Oddziale.

Uwaga: do klasyfikacji OW PZK za uczestnika uważa się stację, która nawiązała minimum 50 łączności (nasłuchów).

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 3 • (190) • MARZEC • 1976

12. DZIENNIKI ZAWODÓW

Dzienniki należy wypełniać na drukach logów PZK lub podobnych. Stacje polskie przysyłają dzienniki wyłącznie do własnych Oddziałów PZK w nieprzekraczalnym terminie do 30 kwietnia 1976 r. (decyduje data stempla pocztowego). OW PZK dokonują obliczenia zgodnie z regulaminem wyników stacji w Oddziale. Sprawdzeniu podlega każdy dziennik, szczególnie obliczenie punktacji, mnożnika i wyniku końcowego; ponadto należy wykreślić podwójne QSO itp. Każdy dziennik powinien zostać opatrzony adnotacją „sprawdzone” i podpisem osoby wyznaczonej spośród ZOW PZK. Wyniki stacji w danym Oddziale powinny zawierać następujące rubryki: miejsce, stacja, kategoria, ilość QSO, ilość punktów, mnożnik i wynik końcowy.

Całość dzienników wraz z zestawieniem zbiorczym OW PZK powinny przelać do Zarządu Głównego PZK w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 maja 1976 r. Dzienniki przesłane po terminie lub przesłane bezpośrednio do ZG PZK będą użyte wyłącznie do kontroli. Nieprzesłanie prawidłowo wykonanego zestawienia w wymaganym terminie może spowodować dyskwalifikację Oddziału.

Uwaga: Uczestnicy zawodów proszeni są o dołączanie do dzienników tzw. listy sprawdzającej krajów, zawierającej wypisane w kolejności alfabetycznej znaki-prefiksy mnożników.

13. DYSKWALIFIKACJE

Przekroczenie przepisów dotyczących krótkofalarstwa, niesportowe zachowanie się podczas zawodów, przekroczenie 3% łączności powtórzonych i zaliczonych do punktacji, brak podpisanego oświadczenia o przestrzeganiu przepisów dotyczących krótkofalarstwa i regulaminu zawodów – stanowią podstawę do dyskwalifikacji.

SP6LB

REGULAMIN WSPÓŁZAWODNICTWA NASŁUCHOWCÓW SP

1. Celem współzawodnictwa nasłuchowców (WN) jest systematyczny rozwój krótkofalarstwa SP poprzez przygotowanie kadry przyszłych nadawców i operatorów stacji klubowych.

Współzawodnictwo to zachęca do stałego podnoszenia umiejętności operatorskich nasłuchowców, poznawania zasad „ham spirit” oraz doskonalenia posiadanego sprzętu.

2. Do udziału we współzawodnictwie zaprasza się wszystkich nasłuchowców indywidualnych SP. Uczestnictwo w WN następuje na podstawie nadesłanych i zweryfikowanych zgłoszeń i trwa do końca roku, w którym nasłuchowiec otrzymał licencję nadawczą. Współzawodnictwo prowadzi SP-SWL Manager zaproponowany przez KF Managera ZG PZK.

3. Podstawą punktacji jest dorobek sportowy nasłuchowców w jednym roku kalendarzowym, a mianowicie:

- liczba i jakość otrzymanych kart QSL,
- liczba otrzymanych dyplomów,
- udział w zawodach.

Szczegółowe kryteria punktacji:

a) za każdą otrzymaną kartę QSL niezależnie od pasma i rodzaju emisji:

- 1 pkt od stacji SP,
- 2 pkt od stacji europejskiej,
- 3 pkt od stacji DX-owej,

ponadto:

- 5 pkt za każdy kraj wg listy SPDXC,
- 15 pkt za każdą strefę WAZ,

b) za każdy otrzymany dyplom lub wyższą klasę posiadanego dyplomu (z wyjątkiem dyplomów za zawody) – 50 pkt,

- c) za zajęcie w zawodach krajowych:
I-III miejsca - 50 pkt,
IV-X - 20 „
dalszego miejsca - 10 „

4. Zgłoszenia zawierające następujące dane:

- znak stacji i data następująca,
- nazwa, numer i data uzyskanego dyplomu,
- nazwa zawodów i zajęte miejsce z podaniem źródła informacji potwierdzone przez klub macierzysty powinny być nadsyłane najpóźniej w dwa miesiące po kwartale do SP-SWL Managera. Wyniki WN będą ogłaszane w Biuletynie WN.
- 5. Za zajęcie czołowych miejsc będą przyznane dyplomy. Liczba dyplomów będzie zależna od liczby uczestników WN.
- 6. Niniejszy regulamin obowiązuje od 1.1.1976 r.

* * *

Informuję, że na 1976 rok SP-SWL Managerem został Kol. Tadeusz Szafranski SP63525, ul. Kolejowa 2/2, 59-420 Bolków, do którego należy nadsyłać zgłoszenia.

Zachęcam do udziału we współzawodnictwie i życzę dużo sukcesów.

KF Manager ZG PZK
Juliusz Schmidt SP3AUZ

DROGA NA HORN

Pod takim tytułem ukazała się ostatnio na półkach księgarskich książka Krzysztofa Baranowskiego SP5ATV, opisująca przebieg nie-lada wyczynu, jakim było opłynięcie globu ziemskiego na jachcie „Polonez”. Wielce to interesująca lektura, bliska sercu każdego krótkofalowca, bo przecież Krzysztof Baranowski to nie tylko znakomity żeglarz, ale i krótkofalowiec. I to w dodatku pierwszy krótkofalowiec, który samotnie na małym jachcie opłynął kulę ziemską i przebrnął szczęśliwie takie wrota piekieł, jakim jest słynny Przylądek Horn.

Na pokładzie „Poloneza” znajdował się transceiver wypożyczony przez Zarząd Główny PZK. Notabene - na liście wymienionych przez autora książki - instytucji i stowarzyszeń, które w bezpośredni sposób dopomogły w organizowaniu rejsu, poczesne miejsce zajmuje Polski Związek Krótkofalowców.

Nie sposób też pominąć faktu, że miesięcznik nasz był jedynym w świecie pismem o profilu technicznym, które zamieszczało na swoich łamach aktualne wiadomości z przebiegu rejsu. Łączności z „Gdynią Radio” należały do systematycznych, ale łączności z krótkofalowcami wzmożły się dopiero w okresie ataku na Horn. SP5ATV/MM opisuje to tak.

„Na częstotliwości 14 MHz zbiera się cała kompania. Jose Raul (CE2PN) przeprowadza ze mną wywiad dla chilijskiego Mercurio. Przekazuje pozdrowienia dla rodziny Domeyków, w szczególności dla prawnuczki wielkiego Ignacio, Cecile. Tańczyliśmy parę lat temu w Santiago. Czy pamięta kucharza ze „Śmiałego”? Humberto (CE8BW) z Punta Arenas porozumiał się z Gobernacion Maritima w sprawie zagrożenia lodowego w Cieśninie Drake'a. Emilio (TG9CQ) z Guatemali jest pierwszym, którego łapie, gdy warunki propagacyjne są słabsze dla bliższych rejonów. Potem zgłasza się Peru, Chile i Argentyna. Na Australię jest czas po północy.

Na jutro Humberto obiecuje dokładną prognozę pogody. Wszyscy życzą mi „mucha suerte”. Dużo szczęścia. Fajne chłopaki. Czy któryś z samotników miał taką obsługę przy Hornie, z zaproszeniem na „pisco sauer” do Punta Arenas?... Barometr leci dalej - 1 milibar na godzinę. Kolega Alberto (LU7ADU/MM) pracujący na stacji okretowej transportowca „Bahia Aguirre” mówi o depresjach 984 mb chodzących przy Hornie... przez koputkę pleksi zagląda słońce i budzi otuchę. Przy tym słońcu strachy chowają się po ciemnych zakamarkach duszy. Poza tym mam przyjaciół, którzy czekają na mnie wieczorem na częstotliwości 14 MHz.”

Te krótkie urywki z książki dobitnie obrazują stan psychiczny samotnego żeglarza, który już wkrótce ma przekroczyć niebezpieczny Horn. Współczesny żeglarz, a zwłaszcza krótkofalowiec, tym różni się od swoich poprzedników, że nie czuje się na burzliwych falach sam, absolutnie sam. Ma przyjaciół, których słyszy i którzy jego słyszą. To dodaje otuchy, pozwala łatwiej przetrwać decydujący moment. Przekonuje o tym następny urywek.

„Nie dalej jak wczoraj, rozmawiałem z Albertem (LU7ADU/MM) z transportowca „Bahia Aguirre”. Brał on udział w poszukiwaniach „Polonii”, która wyruszyła na wody z Rio Deseado (znanego nam również ze „Śmiałego”). Bracia Eismontowie, znani w Polsce żeglarze, Pietia i Mietia - wesole chłopaki - wyjechali swego czasu z kraju, sądząc w swojej naiwności, że gdzie indziej będą mieli większe możliwości żeglowania... Teraz kolega z argentyńskiego statku

opowiada o bezskutecznych poszukiwaniach na olbrzymim odcinku od Roi Grande po Cabo Blanco, a więc między Puerto Deseado a Ziemią Ognistą”.

Po opłynięciu Horna Krzysztof Baranowski SP5ATV/MM zawija na Falklandy. Trzeba nie tylko ochłonąć z wrażeń, ale dokonać niezbędnych napraw. Oto fragment z pobytu w Port Stanley na Falklandach.

„Na »Polonezie« najczęstszym gościem był John Wright VP8KF, pracujący w tutejszej stacji śledzenia satelitów badawczych. Zabrał spaloną radiostację, przebadał wszystkie podzespoły, dostroił antenę, a najchętniej siedział na koi i gawędził...”

A gdy „Polonez” opuścił Falklandy i kierował się w drogę powrotną do kraju Baranowski pisze:

„Nie udaje mi się nawiązać łączności z Gdynią-Radio, ani z Falklandami. Dotychczas John (VP8KF) wlewnie mi towarzyszył przekazując wiadomości i pozdrowienia od Feltonów i informacje meteorologiczne od szefa miejscowego biura Imieniem Danny. Z kolei ja się rewanżowałem przekazując wiadomości z życia na »Polonezie« i sytuację pogodową dla potrzeb Dannego”...

A potem znów wyspy stanęły na drodze „Poloneza” - Trinidad oraz Martin Vaz. Baranowski pisze.

„Sklarowałem żagle i siadłem do radiostacji. Na 14 MHz spotkałem przyjaciół. Zgłosił się Juan Carlos (LU1DAB) z Buenos Aires i John (VP8KF) z Port Stanley. John miał dla mnie pozdrowienia od komandora amerykańskiej marynarki Roberta Olsena (WA1DRB), którego sentyment dla Polaków datuje się od wspólnej służby z komandorem Romanowskim na łodziach powodnych. Rozmawiamy tak przez chwilę o tym, jak „Wilki” i „Orzeł” przedzierali się przez Sundy w roku 1939, kiedy do rozmowy włącza się Jose (PY2EFJ) z Sao Paulo. Po przywitaniu się ze wszystkimi kieruje do mnie pytanie:

- Chris, czy ty znajdujesz się w łodzi podwodnej?
- Na litość boską, Jose, jeszcze nie, jeszcze nie podwodnej...”

Na zakończenie warto przytoczyć jeszcze jeden urywek. SP5ATV/MM tak opisuje.

„»Polonez« pod klwrem 2 i genuą małą na wewnętrznym sztagu przebiła się przez fale na północ. Na prawym trawersie w odległości tysiąca mil zostaje wyspa Tristan da Cunha. Punkt na mapie, a staje mi się wyjątkowo bliski, ponieważ kolega radioamator imieniem Roy (ZD9BM) jest dzisiaj moim gościem. Roy opowiada, że w swoim ogródku na Tristan da Cunha posiada całą radiostację broadcastingową o mocy słabej żarówki i pyta, czy może przekazać dla swoich słuchaczy informację o »Polonezie«. Oczywiście nie mam żadnych zastrzeżeń. Ciekawi mnie też, ilu słuchaczy ma ta »ogródkowa« radiostacja? Roy odpowiada precyzyjnie - 291 stałych mieszkańców wyspy i 28 osób obsługi stacji satelitarnej”.

Książka „Droga na Horn” to pasjonująca lektura. Polecamy ją każdemu krótkofalowcowi, a także liczny rzeszom radioamatorów. Stanowi ewidentny dowód przydatności naszego hobby.

SP8HR

NA PASMACH

● W rejonie morza Karaibskiego pojawiło się wiele nowych stacji. I tak wyspę Antigua reprezentują ostatnio stacje VP2ABD i VP2ABC, do których karty należy wysyłać na Box 444, Antigua. Z Montserratu odezwał się VP2MDV (QSL via VE2DDV), natomiast z wyspy St. Lucia aktualnie nadaje VP2LBR (QSL via K2IGW).

● Do jednych z najbardziej ciekawych stacji słyszanych na pasmach amatorskich należy niewątpliwie 9N1MM z Nepalu. Niewielki ten, słabo zaludniony kraj (11 mln mieszkańców), położony na południowych stokach Himalajów, nie posiada jeszcze zorganizowanego ruchu krótkofalarskiego. Trudno zresztą dziwić się temu, skoro przed 20 laty istniała tu tylko jedna szkoła średnia, a 90% mieszkańców było analfabetami. Ostatnio kraj ten jest terenem widocznych przeobrażeń i modernizacji, co pozwala żywić nadzieję na powstanie zorganizowanego ruchu krótkofalarskiego. Grupa krótkofalowców z Indii projektuje nawet wyprawę DX-ową do Nepalu, na przeszkodzie jednak stoją znaczne trudności transportowe.

● Do często słyszanych na pasmach amatorskich stacji należy UK2ABC. Nie wszyscy jednak wiedzą, że jest to stacja klubowa należąca do studenckiego radioklubu przy Politechnice w Mińsku w Białoruskiej SSR i oprócz znaku UK2ABC używa również znaku UK2AAL, przydzielonego drugiemu zestawowi nadajników.

● Luksemburg jest ostatnio rzadko słyszany na pasmach amatorskich. Od czasu do czasu, a najczęściej w niedziele, możemy w pasmie 14 MHz usłyszeć na telegrafii stację LX1ML op. Mike.

• Prefiks KB6 oznacza nie tylko wyspy Baker i Howland, ale również amerykańskie wyspy Phoenix. Na tych ostatnich usadowił się WA6LRG, który nadaje stąd fonią SSB na 14 210 kHz pod znakiem WA6LRG/KB6.

• W dniu 25 czerwca ub.r. po 470 latach kolonizacji portugalskiej Mozambik (dotychczasowy znak narodowościowy CR7) uzyskał niepodległość. Spośród wydanych tu blisko 100 licencji zdecydowana większość należała do obcokrajowców, a prawie wszyscy oni zamieszkiwali w stolicy kraju Laurenc Marquês. Ostatnio nazwę stolicy zmieniło na Can Phumo (co w miejscowym dialekcie oznacza „Miejsce wodza Phumo” i stanowi upamiętnienie wodza afrykańskiego z XVI wieku). Nie dziwnym jest zatem, jeżeli podczas łączności krótkofalowcy z Mozambiku, którzy obecnie nadają pod znakiem narodowościowym C7M, podawać będą inną nazwę QTH.

• Pod znakiem VP8OB jest słyszana na pasmach amatorskich stacja VP8OB z wysp Południowej Georgii. Liczą się one jako oddzielny kraj do DXCC i dlatego stanowią szczególnie atrakcyjny DX. VP8OB – op. Peter nadaje najczęściej na SSB w pobliżu 14 300 kHz i prosi o karty QSL via G4DIF.

• Znany z licznych wypraw DX-owych na kontynent afrykański OH2BH narzeka, że ma trudności w nawiązywaniu zwykłych łączności z jego domowego QTH w Helsinkach. Na każde jego CQ zgłasza się kilka, a czasem nawet kilkanaście stacji natrętnie indagując go o plany DX-owe na przyszłość. Taka to już dola krótkofalalarskiego idola.

• Coraz więcej stacji nadaje z Cypru. Liczbę aktywnych stąd stacji powiększyły aktualnie 5B4AB, 5B4CD i 5B4YK. Ta ostatnia prosi o karty QSL via OH2BCA.

• Na niższych pasmach KF, a już zwłaszcza na 3,5 MHz, możemy usłyszeć stację węgierską nadającą pod znakiem HA5BA. Operatorka tej stacji, imieniem Klara, ma zaledwie 19 lat i już może szczycić się znacznymi osiągnięciami na niwie krótkofalarskiej. Ostatnio ukończyła ona gimnazjum w Budapeszcie i rozpoczęła studia wyższe. Klara nawiązała już blisko 5 tys. łączności. Posiada nadajnik o mocy 30 W i odbiornik typu BC343, a entuzjazmuje się szczególnie łącznościami telegraficznymi.

• Z afrykańskiej Rwandy czynni są tylko nieliczni nadawcy, a wśród nich popularny już na pasmach amatorskich 9X5PT. Posiada nadajnik o mocy 150 W i dobrą farmę anten kierunkowych co powoduje, że jest doskonale u nas słyszany nie tylko na pasmach wyższych, ale również niższych, przeważnie jednak na telegrafii. Podczas weekendów można go usłyszeć w pasmie 7 MHz w godzinach rannych. Karty QSL należy wysyłać via VE3BOZ.

• Na Antarktydzie jest obecnie jesień, a więc na ogół dogodny okres dla słyszalności tamtejszych stacji w Europie. Czynna z tego zakątka świata stacja WA6GXR/KC4 nadaje fonią SSB na 14 292 kHz i prosi o karty QSL na swój domowy adres.

• W7KW projektuje nadawanie z Iraku przy okazji pobytu w tym kraju w sprawach służbowych. Formalności związane z uzyskaniem licencji są w toku załatwiania, ale przebiegają dość opornie. Z chwi-

lą otrzymania licencji W7KW będzie nadawał z Iraku na SSB i CW, prawdopodobnie pod znakiem W7KW/YI.

• Holenderski nadawca PA0EJ przebywa obecnie w Kamerunie, skąd nadaje pod znakiem TJ1EZ fonią SSB na wyższych pasmach. Inną stacją nadającą z Kamerunu jest TJ1BF, który najczęściej jest u nas słyszany w pasmie 21 MHz również fonią SSB i prosi o karty QSL via K1ZES.

• Od czasu do czasu na pasmach amatorskich słyszana jest stacja 4J0BAM. Pod tym okolicznościowym znakiem pracuje stacja budowniczych gigantycznego przedsięwzięcia, jakim jest budowa Bajkalsko Amurskiej Magistrali (stąd litery BAM w znaku stacji), największego szlaku komunikacyjnego, który na długość wielu tysięcy kilometrów przetnie tajgi, rzeki i góry umożliwiając dostęp do Pacyfiku. Na początkowym etapie budowy stacja 4J0BAM nadawała z miasta Ust Kut nad Leną, ostatnio jednak został tam oddany do użytku nowy odcinek wiodący przez mosty na Lenie i Tajurze do terenowej bazy „Zwiedziny”.

• Pod znakiem IF9EIS nadawał jeden z włoskich nadawców z wyspy Egadi w pobliżu Sycylii.

• Wake jest grupą maleńkich wysepek na Pacyfiku liczących w sumie 12 km² i niespełna pół tysiąca mieszkańców.

Usłyszeć stąd stację amatorską można było niezmiernie rzadko. Zainteresowanym podajemy do wiadomości, że w czasie popularnych międzynarodowych zawodów „CQ World Wide DX Contest” w 1974 r. wybrał się na jedną z wysepek Wake nadawca WB4KSE i nadając stąd pod znakiem WB4KSE/KW6 zdobył pierwsze miejsce w świecie w pasmie 28 MHz na telegrafii.

• W dniach 3 i 4 kwietnia br. odbędą się doroczne zawody międzynarodowe organizowane przez polskich krótkofalowców pn. „SP DX Contest”. W zawodach tych powinna wziąć udział każda stacja polska dysponująca czynną aparaturą. W dniach tych krótkofalowcy całego świata będą mieli zwrócone oczy w kierunku naszego kraju i ocenią nasze krótkofalarstwo tak, jakim potrafimy je pokazać. Dlatego warto zawczasu dokonać odpowiednich poprawek w aparaturze, usunąć usterki, sprawdzić urządzenia antenowe, a nade wszystko ustalić z kolegami w klubach wybór pasm i godzin nadawania tak, aby zmniejszyć do minimum możliwości wzajemnego QRМ-u. Warto wiedzieć, że są to już ostatnie zawody SP DX Contest wyłącznie telegraficzne, bowiem od przyszłego roku zawody te będą się odbywały zarówno na telegrafii, jak i na fonii z tym, że część telegraficzna będzie się odbywała tradycyjnie w pierwszy weekend kwietnia, natomiast część foniczna w trzeci weekend kwietnia. Życzymy powodzenia i wielu sukcesów.

• Pod znakiem PA9TY nadawał jeden z holenderskich krótkofalowców z małej wyspy położonej w pobliżu wybrzeży Holandii, a mianowicie z wyspy Frisian.

• Z Jemenu w dalszym ciągu możemy usłyszeć stacje nadające przeważnie na pasmach wyższych pod znakami 4W1AM (QSL via G3JUY) oraz 4W1GM (QSL via W3HNC).

SP8HR

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Nr 4 • (191) • KWIECIEŃ • 1976

KALENDARZ KRÓTKOFALARSKICH IMPREZ SPORTOWYCH NA ROK 1976

Podane terminy zawodów krajowych są ostateczne, natomiast terminy zawodów zagranicznych mogą ulec zmianie. Dokładniejsze informacje na ten temat będą podawane w Biuletynie ZG PZK. Regulaminy niektórych zawodów będą publikowane na łamach „Radioamatora i Krótkofalowca”, większość z nich jednak w Biuletynie ZG PZK.

Poszczególne rubryki oznaczają: datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia (GMT), pasma (UKF – 144 i 432 MHz, KF – wszystkie 5 pasm, CW – telegrafia, SSB – modulacja SSB, M – mixed – telegrafia i telefonia, F – fonia – wszystkie rodzaje modulacji dopuszczalne warunkami licencji), skrótową nazwę (hasło) zawodów, N – termin niepewny.

CZĘŚĆ I – WSZYSTKIE IMPREZY

KWIECIEŃ

1.IV–30.VI	00–24	UKF	M	Maraton UKF – II tura
1.	17–20	144	M	SP-K
3/4.	15–24	KF	CW	SP DX Contest
8.	15–18	3,5	M	SP-K
15.	15–18	3,5	M	Dni Leninowskie i Hutnika
15.	19–21	144	M	Dni Leninowskie i Hutnika
17/18.	12–18		F	KUP SRJ
17/18.				Brasilian C
19.	07–13	144	M	Wielkanocne (OK1)
22.	15–18	3,5	M	Dni Zwycięstwa
24/25.	12–18	KF	M	PACC
30.	15–17	3,5	CW	XXII QRP SP – cz. I

MAJ

1.	05–07	3,5	CW	XXII QRP SP – cz. II
1/2.	15–17	KF	M	Helvetia 22 C
1/2.	16–16	UKF	M	II Subreg. Test UKF
6.	17–20	144	M	SP-K
8.	00–24	KF	CW	ITU C (PY) N
9.	00–24	3,5 i 7	F	WAB N
10–20.	00–24	KF/UKF	M	Budapest Award Days
13.	15–18	3,5	M	SP-K
15.	00–24	KF	F	ITU C N
16.	06–12	3,5 i 7	SSB	IV SP SSB C
16.	06–12	144	SSB	I SSB SP UKF C (Kraków)
22/23.	21–21	KF	CW i SSB	CQ MIR

CZERWIEC

3.	17–20	144	M	SP-K
5.	14–16		CW	HA-IFI-OB
5/6.	16–02	UKF	M	CQ-V OK3 I
6.	02–12	UKF	M	CQ-V II
5/6.	17–17	KF	CW	EU Field Day N
6.	06–09	3,5 i 7	CW	SP9 Test
6.	00–24	3,5 i 7	CW	WAB N
10.	15–18	3,5	M	SP-K
19/20.	10–16	KF	F	All Asia Dx C
19/20.	14–20	144	FM	FM UKF DARC N
20.	09–17	UKF	M	RSGB IR N
27.	05–09	3,5 i 7	CM	Dni Morza

LIPIEC

1.VII–30.IX	00–24	UKF	M	Maraton UKF – III tura
1.	17–20	UKF	M	SP-K
1–31.	00–24	KF	M	SOP DM N
3/4.	16–16	UKF	M	III Subreg. Test
3/4.	00–24	KF	F	YV DX (I QRP Sommer C)
3/4.	16–16	UKF	M	YO5 VHF N
3/4.	18–15	KF	CW	QRP DL
3/4.	16–16	UKF	M	PD OK N
8.	15–18	3,5	M	SP-K
10/11.	00–24	144	M	XVI PD UB5 N
15.	03–06	3,5	CW	Ognisko Junior ZHP – cz. I
15.	21–23	3,5	CW	Ognisko Junior ZHP – cz. II
17/18.	00–24	KF	CW	HK DX C N
22.	04–07	3,5	M	Rocznica PKWN Lublin
24/25.			F/CW	SC A (SSA)
24/25.	00–24	KF	CW	YV DX C

SIERPIEŃ

1.	07–13	144	M	QRP PK UKF
5.	17–20	144	M	SP-K
7.	09–15	432	M	BBT/Field Day DARC
7/8.	18–18	KF	M	YO DX C
7/8.	18–04	UKF	M	LZ VHF – cz. I
8.	06–16	UKF	M	LZ VHF – cz. II
8.	07–17	UKF	M	Alpi Adria
8.	09–14	144	M	BBT Field Day DARC
12.	15–18	3,5	M	SP-K
14/15.	00–24	KF	CW	EU DX (WAE) C
21/22.	16–16	UKF	M	Mediterran VHF/UHF
28/29.	10–16	KF	CW	All Asia DX C

WRZESIEŃ

1–8.	03–03	KF	M	Brasilian Independ. Week
2.	17–20	144	M	SP-K
4/5.	16–16	144	M	IARU VHF Contest
4/5.	17–24	KF	M	Sommer Field Day N
4/5.	00–24	KF	CW	LABRE C
5.	00–12	KF	CW, SSB	LZ DX C
5.				Savaria CCS
9.	15–18	3,5	M	SP-K
11/12.	00–24	KF	F	EU DX (WAE) C
11/12.	00–24	KF	F	LABRE C
16.	15–18	3,5	M	Ham Spirit SP7
18/19.	15–18	KF	CW	Scandinavian C
25/26.	15–18	KF	F	Scandinavian C
26.	05–08	3,5	M	Lubuskie

PAŹDZIERNIK

1.X–31.XII	00–24	UKF	M	Maraton UKF IV Tura
2/3.	16–16	432	M	IARU UHF Contest
2/3.	10–10	KF	F	Oceania DX C
7.	17–20	144	M	SP-K
8/9.		UKF		Wien UKF C
9/10.		UKF		UP2 VHF C
9/10.	10–10	KF	CW	Oceania (VK-ZL) C
9/10.	07–19	21 i 28	F	RSGB 21/28 C
10.	18–24	UKF	M	XLVI SP9 VHF C – cz. I
11.	18–24	UKF	M	XLVI SP9 VHF C – cz. II
12.	15–18	3,5	M	Dzień LWP i Tydzień LOK
14.	15–18	3,5	M	SP-K
16/17.	15–15	KF	CW	WA DM C
16/17.	18–18	7	CW	RSGB
18.	15–18	3,5 i 144	M	Dzień Łącznościowca
30–31.	00–24	KF	F	CQ WW DX

LISTOPAD

1-7.	00-24	KF, UKF	M	Maraton Śladami Lenina N
1-7.	00-24		CW	HA QRP
4.	17-20	144	M	SP-K
6/7.	20-08(?)	UKF	CW	IARU VHF-UHF CW C
6/7.				HP Independ.
6/7.	07-19	7	F	RSGB
11.	15-18	3,5	M	SP-K
13/14.	00-24	144	M	HG5 (?) X N
14.	00-24	KF	M(?)	OK DX C
14.	10-18	432	CW	RSGB
20.	20-24	UKF	M	HG VHF - cz. I
21.	06-12	UKF	M	HG VHF - cz. II
27/28.	00-24	KF	CW	CQ WW DX C

GRUDZIEŃ

2.	17-20	144	M	SP-K
4/5.	12-12	3,5	CW	TOPS C (80 m Activity)
4/5.	18-18		CW	TAC
5.	06-09	3,5 i 7	CW	SP9 Test
9.	15-18	3,5	M	SP-K
11-12.	16-16		CW	HA DX
11/12.		28		ARRL
11/12.				Espania DX C
18/19.			CW	KUP SRJ
25/26.	00-24	KF	M	HA WW C
26.	06-15	UKF	CW	Świąt. (OK): 06-10 i 11-15

CZĘŚĆ II – MARATONY I ZAWODY CYKLICZNE

14-17.I	KF	M	Maraton Warszawski
1-7.X	KF, UKF	M	Śladami Lenina
Cały rok	UKF,	M	Maraton UKF – w każdym kwartale jedna tura
SP-K	KF	8.I 5.II 4.III 1.IV 6.V 3.VI 1.VII 5.VIII 2.IX 7.X 4.XI 2.XII	
SP-K	KF	15.I 12.II 11.III 8.IV 13.V 10.VI 8.VII 12.VIII 9.IX 14.X 11.XI 9.XII	

Subregionalne testy UKF

I Test	6/7.III	16-16	UKF	M
II Test	1/2.V	16-16	UKF	M
III Test	3/4.VII	16-16	UKF	M

CZĘŚĆ III – ZAWODY KRAJOWE

Klasa międzynarodowa

SP DX Contest	3/4.IV	15-24	KF	CW
XLV SP9 VHF C	8/9.II	2X 18-24	UKF	M
XLVI SP9 VHF C	10/11.X	2X 18-24	UKF	M

Klasa krajowa

CW Junior	15.VII	03-06	3,5	CW
		21-23		
Mixed	26.IX	05-08	3,5	M
QRP UKF	1.VIII	07-13	144	M
SP ARL	IX		3,5 i 144	

Klasa okolicznościowa

XXXI-lecie wyzwol. Oświęcimia	18.I	06-10	3,5	M
CQ KOS – Koszalin	18.III	15-18	3,5	M
Dni Lenińskie i Hutnika	15.IV	15-18	3,5 i 144	M
Dni Zwycięstwa	22.IV	15-18	3,5	M
XXII QRP SP w 2 część.	30.IV	15-17	3,5	CW
	1.V	05-07		
IV SP SSB	16.V	06-07	3,5 i 7	SSB
		07.30-09.30		
		10-12		

CZĘŚĆ IV – ZAWODY ZALICZANE DO INTERCONTEST UKF 1976

SP9 Test	6.VI			
	5.XII	06-09	3,5 i 7	CW
Dni Morza	27.VI	05-09	3,5 i 7	M
Rocznica PKWN	22.VII	04-07	3,5	M
Ham Spirit	16.IX	15-18	3,5	M
Dzień LWP i Tydzień LOK	12.X	15-18	3,5	M
Dzień Łącznościowca	18.X	15-18	3,5 i 144	M

Intercontest UKF

XLV SP9 VHF C	8 i 9.II
I Subregionalny Test IARU	6/7.III
II Subregionalny Test IARU	1/2.V
CQ V	5/6.VI
III Subregionalny Test IARU	3/4.VII
Terenowe zawody QRP PK UKF	1.VIII
IARU Region I VHF Contest	4/5.IX
IARU Region I UHF/SHF Contest	2/4.X
XLVI SP9 VHF C	10 i 11.X
IARU Region I VHF/UHF CW C	6/7.XI

Intercontest KF – po otrzymaniu danych

Do klasyfikacji w zawodach Intercontest UKF wybiera się 5 najlepszych wyników dla każdego uczestnika. Zgłoszenia do Intercontest przyjmuje SP9ADU, skr. poczt. 73, 30-950 Kraków 23.

Dzienniki należy wysłać w ciągu 7 dni:

KF – do ZG PZK, skr. poczt. 320, 00-950 Warszawa 1 z zaznaczeniem na kopercie „Dziennik zawodów”; jeśli w regulaminie jest inaczej – bezpośrednio na adres organizatorów. Dzienniki za zawody zagraniczne najlepiej wysłać przez ZG PZK;

UKF – do Managera Sportowego PK UKF – dr Tadeusza Matusiaka - SP6XA, ul. Szenwalda 7 m. 3, 51-672 Wrocław 9.

U w a g a: niewysłanie dziennika za zawody jest naruszeniem zasad „Ham Spirit” i spowoduje niesklasyfikowanie zawodnika w następnych zawodach.

Dzienniki za zawody UKF powinny być sporządzone na ustalonych formularzach rozprowadzanych przez SP6XA i SP6LB oraz Zarządy Oddziałów Wojewódzkich.

SP6LB

WYNIKI KONKURSU
„DYPLOM 100-LECIA MUZEUM TECHNIKI”

Dla upamiętnienia 100-lecia muzealnictwa technicznego oraz 20 rocznicy reaktywowania po wojnie Muzeum Techniki w Warszawie – Klub Krótkofalowców PZK przy Muzeum Techniki NOT w Warszawie zorganizował konkurs na dyplom krótkofalarski pod nazwą „Dyplom 100-lecia Muzeum Techniki”.

Celem konkursu było spopularyzowanie polskich tradycji technicznych oraz działalności muzeów techniki w naszym kraju wśród radioamatorów i krótkofalowców polskich.

Konkurs składał się z dwóch części: I – krótkofalarstwo, II – znajomość polskich tradycji technicznych i działalności muzeów techniki.

Komisja powołana przez Dyrektora Muzeum Techniki NOT w Warszawie rozpatrzyła nadesłane prace i stwierdziła, że niżej wymienieni uczestnicy konkursu spełnili warunki uzyskania dyplomu zdobywając łącznie co najmniej 220 punktów:

1. Jerzy Łukasz SP1EOI
2. Tadeusz Maciejowski SP8-6307
3. Andrzej Sulek SP8DYY
4. Wojciech Drwał SP9HWN
5. Marek Magdziak SP1-1240
6. Ireneusz Rędziński SP4HDI
7. Krystian Więch SP2-1348
8. Tadeusz Pokaluk SP5-2111
9. Józef Borkowski-Baranowski SP7CKU

Ponadto za uzyskanie największej liczby punktów nagrodami książkowymi wyróżnieni zostali koledzy: SP1EOI, SP8-6307 i SP8DYY.

SP5WL

NOWE NUMERY KONT PKO

Po zmianie numeracji rachunków czekowych, dokonanej przez Powołaną Kasę Oszczędności w dniu 1 stycznia br., podajemy nowe, aktualne numery kont PKO jednostek organizacyjnych Polskiego Związku Krótkofalowców.

Zarząd Główny PZK 1531-8628-132 PKO I O. Warszawa

Zarządy Oddziałów Wojewódzkich

SP1 Koszalin	33516-2189-132	PKO Koszalin
SP1 Szczecin	81517-9928-132	PKO Szczecin
SP2 Bydgoszcz	9511-1195-132	PKO I O. Bydgoszcz
SP2 Gdańsk	19510-9133-132	PKO Gdańsk
SP3 Gorzów Wlkp.	21513-5571-132	PKO Gorzów Wlkp.
SP3 Poznań	63513-8051-132	PKO I O. Poznań
SP3 Zielona Góra	97518-316-132	PKO I O. Zielona Góra
SP4 Olsztyn	51510-1674-132	PKO I O. Olsztyn
SP5 Siedlce	71518-4532-132	PKO Siedlce
SP5 Warszawa	1531-8774-132	PKO I O. Warszawa
SP6 Opole	53514-2219-132	PKO Opole
SP6 Wrocław	93523-12335-132	PKO II O. Wrocław
SP7 Kielce	29519-6321-132	PKO Kielce
SP7 Łódź	47513-7416-132	PKO I O. Łódź
SP8 Lublin	43515-1456-132	PKO Lublin
SP8 Rzeszów	69515-2743-132	PKO I O. Rzeszów
SP9 Katowice	27515-15828-132	PKO Katowice
SP9 Kraków	35510-12957-132	PKO I O. Kraków
SP9 Tarnów	85515-938-132	PKO Tarnów

Pozostałe numery kont Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK opublikowane będą w kolejnych numerach Krótkofalowca Polskiego.

SP5PA

DYPLOMY

Maraton francuski

Przypadający jubileusz 1000-lecia sztuki romańskiej, której głównym centrum była Francja, skłonił krótkofalowców francuskich do zorganizowania wielkiego maratonu pod nazwą „St. Jacques de Compostelle”. Do udziału zostali zaproszeni wszyscy krótkofalowcy świata, zarówno nadawcy jak i nasłuchowcy. Maraton rozpoczął się 28 lutego, a kończy 9 czerwca br. Dopuszczalne są wszystkie rodzaje emisji i pasma amatorskie.

Regulamin maratonu przewiduje dwie formy uczestnictwa, a mianowicie:

- 1) spełnienie określonych warunków dla otrzymania dyplomu,
- 2) udział w punktowanym konkursie, przy czym dla zdobywców czołowych miejsc przewidziane są cenne nagrody.

Udział może ograniczyć się do wyboru jednej z tych form albo obu równocześnie.

Regulamin przewiduje nawiązywanie łączności (lub nasłuchów) stacji amatorskich położonych na trasie 7 dróg (tzw. chemin) przecinających Francję (6 dróg) oraz północno-zachodnią część Hiszpanii (chemin nr 7) z punktem docelowym, jakim jest miasto St. Jacques de Compostelle. Każda droga ma miasta wyjściowe (startowe), które są punktowane na odrębnych zasadach i stąd dla odróżnienia od pozostałych miast etapowych podane są w poniższym wykazie dużymi literami.

Wykaz dróg

Droga 1: MORLAIX oraz MONT ST. MICHEL przebiega przez następujące miasta etapowe: Redon, Angers, Rennes, Le Mans, Bressuire, Parthenay, Melle, Aulnay, Saintes, Bordeaux, Arcachon, Dax

Droga 2: LIEGE (w Belgii), Reims, St. Denis, Paris, Dunkerque, Amiens, Dieppe, Rouen, Etampes, Blois, Orleans, Tours, Poitiers, Buffec, Angouleme

Droga 3: CHALON, Verdun, Troyes, Auxerre, Bourges

Droga 4: TREVES, Metz, Toul, Langres, Dijon, Nevers, La Chatre, La Souterraine, Limoges, Perigeux, Bazas

Droga 5: GENEWA (w HB), BEŠANCON oraz CLERMONT, Lyon, Le Puy, Aubrac, Figeac, Moissac, Aire, Orthez

Droga 6: TURYN (we Włoszech) oraz VALENCE, Avignon, Arles, Montpellier, Castres, Toulouse, Auch, Oloron

Droga 7: VIANNA, Estelli, Torres, Logrom, Burgos, Leon, Astorpa, Lugo, St. Jacques de Compostelle.

Dyplom jest wydawany w 5 klasach:

1. za 3 miasta etapowe w tym obowiązkowo 1 miasto w departamencie nr 79 we Francji (dep. Deux Sevres),
2. za 3 miasta etapowe na tej samej drodze,
3. za 2 miasta wyjściowe,
4. za 2 miasta w EA oraz m. Parthenay,
5. za m. St. Jacques de Compostelle.

Warunkiem uzyskania klasy wyższej jest spełnienie warunków klas niższych.

Udział w punktowanym konkursie przewiduje:

– za każde miasto etapowe	50 pkt
– za każde miasto wyjściowe	100 pkt
– za m. Parthenay	200 pkt
– za miasto w EA	250 pkt
– za m. St. Jacques de Compostelle	600 pkt

Zgłoszenia według ogólnie przyjętych zasad wraz z 3 kuponami IRC należy w terminie do 20 czerwca br. wysłać pod adresem: Secretariat St. Jacques de Compostelle, B.P. 159, 79 200 – Parthenay, Francja.

SP8HR

NA PASMACH

● Projektowana przez OH2BH przy pomocy EA8CR wyprawa DX-owa do Sahary Zachodniej natrafiła na trudności związane z ostatnimi wydarzeniami w tym kraju. Jak wiadomo, Sahara Zachodnia była kolonią hiszpańską, przy czym zgodnie z uchwałą ONZ terytorium to miało ulec dekolonizacji.

Na przełomie minionego i bieżącego roku Sahara Zachodnia została podzielona pomiędzy Mauretanię i Maroko i od tej pory nie liczy się już jako oddzielny kraj do DXCC. Natomiast wyprawa DX-owa do innych krajów północno-zachodniego wybrzeża Afryki nadal rokuje widoki powodzenia, chociaż jej termin nie jest jeszcze znany.

● Jak wynika z danych Centralnego Biura Kart QSL Zarządu Głównego PZK obrót kartami zamknął się w ub. roku liczbą 1 miliona sztuk. Z tego 533 tys. przypadło na karty QSL wysłane z Polski, natomiast prawie pół miliona QSL nadeszło z zagranicy.

● Szalejące w styczniu br. huragany w zachodniej i północnej części Europy spowodowały wiele zniszczeń w urządzeniach antenowych tamtejszych nadawców. Na pasmach amatorskich w trakcie przeprowadzanych łączności słyszało się często uwagi o zniszczeniach głównych urządzeń antenowych i posługiwaniu się nadawcami antenami zastępczymi, często pokojowymi.

● Z rzadko słyszanej na pasmach amatorskich wyspy Wallis (FW8) nadawał ostatnio WB5WRR pod znakiem FW0LP. Otrzymał on licencję na zasadach wzajemności i utrzymuje, że wyspa ta będzie obecnie częściej reprezentowana na pasmach amatorskich.

● Do 15 września ub.r. Papua i Nowa Gwinea liczyły się jako dwa oddzielne kraje do DXCC. Od tego czasu w związku z proklamowaniem niepodległej Republiki Papui i Nowej Gwinei liczy się ona jako nowy kraj do DXCC, przy czym znak narodowościowy P29 pozostaje na razie bez zmian. W tym wieloplemiennym kraju, który łatwo może być porównany z wieżą Babel, nobilitację na oficjalny język otrzymał „pidżin”, będący cudaczną mieszaniną kilkuset słów angielskich i holenderskich. Wydano kilkadziesiąt licencji nadawczych, ale aktywność tutejszych krótkofalowców jest nadal niewystarczająca. Niedawno jeden z nich wyprawił się na wyspę Minigo, skąd nadawał pod znakiem P29GW/P.

● Znany licznym rzeszom DX-owców krótkofalowiec 3B8DA z wyspy Mauritius, który w ubiegłym roku nader aktywnie pracował z wyspy Rodriguez pod znakiem 3B9DA, będzie czynny w bieżącym roku z wyspy Agalega pod znakiem 3B7DA.

● Nadawcy Meksyku, poza tradycyjnym znakiem narodowościowym XE, używają również 6D, 6E, 6F, 6G, 6H, 6J, a nawet 4C4.

● Kilku krótkofalowców z Teksasu projektuje wyprawę na wyspę Eugeniusza. Próżno jednak szukalibyśmy wyspy o takiej nazwie nawet w najdokładniejszych atlasach geograficznych. Jest to bowiem sztuczna wyspa, a nawet jest ona aktualnie prawdziwym „naftowym miastem” położonym w Zatoce Meksykańskiej, w którym obok urządzeń wiertniczych, znajdują się urządzenia mieszkalne i socjalne.

● Popularny CR5AJ, znany ze swojej aktywności z wysp Św. Tomasa (Sao Thome) i wyjątkowo solidnego wysyłania kart QSL, przeniósł się do Macao, skąd nadaje pod znakiem CR9AJ. Posiada nadajnik o mocy 100 W i jest słyszany od czasu do czasu na wyższych pasmach amatorskich, przeważnie jednak na 14 i 21 MHz fonią SSB. Prosi o karty QSL na Box 798, Macao, Asia.

● Być może, że wkrótce usłyszymy z „Daru Pomorza” stację amatorską. Oto SP8GJB, absolwent Państwowej Szkoły Morskiej, zamierza uczestniczyć w najbliższym rejsie „Daru Pomorza” po Atlantyku. Czyni on starania związane z zainstalowaniem amatorskiej stacji na pokładzie znanego nam wszystkim żaglowca szkoleniowego. Przy okazji warto wspomnieć o rejsie „Zawiszy Czarnego”, również wyposażonego w amatorską stację, a także o rejsie naszego znakomitego telegrafisty i żeglarza SP5QP w rejon Morza Karaibskiego. Wierny tradycji SP5QP czynny będzie wyłącznie na telegrafii, prawdopodobnie głównie w pasmie 14 MHz.

● Pod znakiem UK1PAA pracuje radziecka stacja klubowa zainstalowana na Ziemi Franciszka Józefa. Karty QSL można wysłać via UW3HY.

● Kilka nowych stacji pojawiło się na wyspie Johnson. Do bardziej aktywnych należy W5TES/KJ6 słyszany przeważnie na telegrafii w pobliżu 14 035 kHz. Natomiast KJ6CF preferuje zdecydowanie fonią SSB

i słyszany jest głównie na 14 305 kHz. Prosi o karty QSL via WA6QFO.

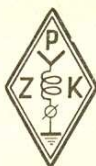
● Zainteresowanym podajemy do wiadomości, że radiolatornia SP8VHF jest nadal czynna z najwyższego punktu w Lublinie na częstotliwości 144 425 kHz. Wyposażona jest ona w dwa całkowicie straszystoryzowane nadajniki o mocy 1 W każdy, pracujące w pasmach 2 m i 70 cm przy użyciu poziomych dipoli. Anteny są tak ustawione, że główny kierunek promieniowania (N – W) pokrywa niemal cały obszar Polski. Nadchodzą wiadomości o dobrej słyszalności radiolatorni w wielu krajach europejskich.

● Tym wszystkim, którzy nie przeczytali artykułu pt. „SP5NE” zamieszczonego w popularnym tygodniku „Przekrój” z dnia 1 lutego br., radzimy to uczynić niezwłocznie. Doskonała to reklama krótkofalarskiego hobby, a wnioski aż proszą się o powtórzenie. „Krótkofalowiec – pisze autorka reportażu – rekompensuje sobie ziemskie kłopoty sukcesami osiągniętymi w eterze. Nie przeżywa także ciężaru nowoczesnej cywilizacji: poczucia osamotnienia. Jest człowiekiem rozrywającym, otoczonym przyjaciółmi”.

● Katastrofalne trzęsienie ziemi, jakie ostatnio nawiedziło stolicę Gwatemali i jej najbliższe okolice, zmobilizowało wielu krótkofalowców do prób nawiązania łączności radiowej z rejonami odciętymi od świata. Na pasmach amatorskich słyszano się wołania „CQ TG”, trudno jednak było zorientować się, czy były to sporadyczne próby uzyskania łączności, czy też zorganizowana akcja w ramach tzw. „emergency net”, tj. sieci łączności radiowej w warunkach stanu wyjątkowego ogłoszonego wskutek klęski żywiołowej. Należy przypuszczać, że regularna sieć łączności radiowej mogła być w Gwatemali utrudniona, głównie z powodu małej liczby krótkofalowców w tym kraju.

SP8HR

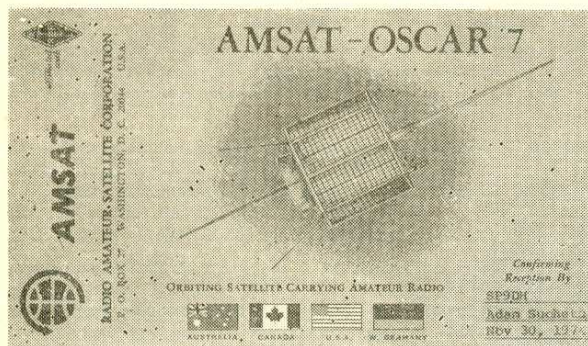
POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

AMATORSKA RADIOKOMUNIKACJA SATELITARNA

Udział radiostacji polskich

Opublikowany w kwartalniku „AMSAT Newsletter” raport sumaryczny o liczbie amatorskich stacji pracujących przez transpondery satelitarne OSCAR 6 i 7, opracowany przez R.E. Crumrine'a WB2DNN, zawiera dane sprzed 1 sierpnia 1975 r. Lista obejmuje 96 krajów ze wszystkich kontynentów. Od tego czasu nastąpił wyraźny wzrost ilościowy zarówno stacji użytkujących transpondery satelitarne, jak też i wzrost liczby reprezentowanych w tym systemie łączności krajów i śmiało można powiedzieć, że liczba krajów zwiększyła się do 112. Jeśli wziąć pod uwagę wzrost liczby stacji – jest on ogromny. Dla przykładu: liczba stacji polskich podana w raporcie WB2DNN wynosiła 16, z czego 13 pracujących wyłącznie w systemie A (146/29,5 MHz) oraz 3 pracujące wyłącznie w systemie B (432/146 MHz), gdy tymczasem do 12.11.1975 r. znanych jest już 31 stacji SP, z których w systemie A pracują (pracowały): SP2DX (pierwszy SP pracujący via OSCAR 6 – 5.11.1972 r.), SP1JX, SP1AAV, SP1CNW, SP2HV, SP2LU, SP2AOZ, SP2BIK, SP2ZCI, SP5JC, SP5SM, DP7DSL, SP9AI, SP9DH, SP9ADU, SP9ADV, SP9AEP, SP9ANH, SP9DSM, SP5DCG, SP9FDL, SP9PBX, SP9PBZ, SP9KBY, SP9ZAA, SP9ZAS, natomiast w systemie B (via OSCAR 7 432/146 MHz): SP9DH, SP2AOZ, SP9ANH, SP9EGM, SP5DCG, SP9EKB, SP9ZAA, SP9FG, SP9PBZ i SP6BPR.

Uwzględniając z raportu WB2DNN dane wynika, że pod względem liczbowym Polska zajmuje 16 miejsce w świecie i 10 w Europie, jednakże jak wykazałem powyżej, zmiany następują w szybkim tempie, a w wyniku coraz większego zainteresowania tym rodzajem radiokomunikacji amatorskiej nieomal z dnia na dzień. Czołówka światowa pod względem liczby stacji użytkujących transpondery satelitarne przedstawia się jak w zestawieniu obok.

Ograniczona wysokością orbit satelitów OSCAR 6 i 7 (około 1500 km nad Ziemią) maksymalna odległość łączności między dwiema stacjami – teoretycznie do około 7000 km, uniemożliwia dokonanie bezpośredniej łączności ze wszystkimi z wymienionych krajów; tym niemniej europejscy liderzy DX-owi pracowali już z ponad 60 krajami czterech kontynentów. Z polskich nadawców SP9DH pracował dotychczas z 48 krajami (z czego 37 via OSCAR 7 432/146 MHz).

W wielu przypadkach wystarczającą do nawiązania łączności jest moc rzędu kilku do kilkunastu watów ERP (moc wyjściowa + zysk anteny – straty w fiderze), zarówno przy transponderach systemu A jak i B; zostało to sprawdzone przez SP9ADU na transponderach A oraz przez SP9DH na transponderze B – jedną zatem z wyimagin-

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 5 (192) MAJ 1976

Lp.	Kraje	Znak	Liczba stacji ogółem	Stacje w systemie A	Stacje w systemie B
1	Stany Zjednoczone	W/K	938	869	69
2	RFN	DL	239	169	70
3	Anglia	G	118	93	25
4	Francja	F	84	65	19
5	Japonia	JA	84	73	11
6	Kanada	VE	75	70	5
7	Argentyna	LU	49	45	4
8	Australia	VK	49	49	0
9	Nowa Zelandia	ZL	46	45	1
10	Holandia	PAØ	41	31	10
11	Szwecja	SM	38	31	7
12	Włochy	I	37	27	10
13	Czechosłowacja	OK	31	22	9
14	Finlandia	OH	28	26	2
15	Austria	OE	18	15	3
16	POLSKA	SP	16	13	3
17	Jugosławia	YU	16	15	1
18	Szwajcaria	HB	15	12	3
19	Walia	GW	13	11	2
20	Norwegia	LA	12	11	1
21	NRD	DM	12	7	5
22	Hiszpania	EA	12	9	3
23	Ros. FSRR/Eur.	UA	12	10	2
24	Republika Płd. Afryki	ZS	12	12	0
25	Belgia	ON	10	7	3

Pozostałe kraje:

Maroko CN8 – 1 stacja, Boliwia CP – 1 stacja, Portugalia CT1 – 2, Azory CT2 – 4, Urugwaj CX – 2, Filipiny DU – 3, Irlandia EI – 3, Korsyka FC – 2, St. Pierre FP8 – 1, Gujana Fr. FY – 1, Płn. Irlandia GI – 8, Szkocja GM – 6, Węgry HG – 5, Kolumbia HK – 2, Syjam HS – 1, Watykan HV – 1, Jordania JY – 1, Guam KG6 – 1, Hawaje KH6 – 10, Johnston KJ6 – 1, Alaska KL7 – 6, Porto Rico KP4 – 1, Samoa KS6 – 2, Midway KM6 – 1, Luksemburg LX – 6, Bułgaria LZ – 8, Bahrein MP4B – 1, San Marino MI – 2, Peru OA – 1, Grenlandia OX – 3, Dania OZ – 9, Curacao PJ – 1, Surinam PZ – 1, Brazylia PY – 2, Grecja SV – 2, Islandia TF – 2, Kostaryka TI – 2, Wybrzeże Kości Słoniowej TU – 1, RFSRR cz. azjatycka UA9-Q – 5, Ukraińska SRR UB5 – 3, Białoruska SRR UC2 – 1, Armieńska SRR UG6 – 1, Tadżycka SRR UJ8 – 1, Kazachska SRR UL7 – 1, Litewska SRR – 1, Estońska SRR – 4, Macquarie VKQ – 1, Montserrat VP2M – 1, Wyspy Dziewicze (bryt.) VP2V – 1, Bermudy VP9 – 3, Grand Turks VP5 – 1, India YU – 3, St. Lucia VP2L – 1, Meksyk XE – 6, Rumunia YO – 2, Wenezuela YV – 2, Gibraltar ZB2 – 1, Rodezja ZE – 10, Tanzania 5H3 – 1, Paragwaj ZP – 1, Zachodnia Samoa ZM – 1, 4UI Genewa ITU – 1, Yemen 4W1 – 1, Jamajka 6Y5 – 1, Barbados 8P6 – 1, Malta 9H – 3.

wanych przeszkód w wypróbowaniu swych możliwości pracy satelitarnej wielu z nadawców może ze spokojem ominąć.

Mamy nadzieję, że zarówno czynni nadawcy jak i działacze Polskiego Związku Krótkofalowców dołożą starań, aby pozycja dotychczas wypracowana nie uległa przesunięciu na odleglejszą od czołówek.

SP9DH

REGULAMIN VII MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW ITU Z OKAZJI MIĘDZYNARODOWEGO DNIA TELEKOMUNIKACJI (wyciąg)

Termin: część foniczna 15 maja br. godz. 00.00 do 24.00 GMT część telegraficzna 22 maja br. godz. 00.00 do 24.00 GMT

Kategorie:

- a) pojedynczy nadawca (single operator)
 - b) stacje klubowe (radioamateur club)
- co należy wyraźnie zaznaczyć w dzienniku

Wymiana grup: RST (lub RS na fonii) plus numer zony ITU (Polska jest w 28 zonie ITU)

Punktacja:

a) z tą samą zoną (z wyjątkiem SP)	1 pkt
ale w pasmie 3,5 MHz	2 pkt
b) z inną zoną tego samego kontynentu	2 pkt
ale w pasmie 7 MHz	3 pkt
natomiast w pasmie 3,5 MHz	4 pkt
c) z zonami innych kontynentów	3 pkt
ale w pasmie 7 MHz	5 pkt
natomiast w pasmie 3,5 MHz	6 pkt

Wynik końcowy: suma punktów ze wszystkich pasm pomnożona przez ilość zon ITU.

Dzienniki zawodów według ogólnie przyjętych zasad należy wysłać przed 30 czerwca br. pod adresem: Ministério das Comunicações - DENTEL - Brasília - DF, Brazylia.

SP2HR

NA PASMACH

● Duże zainteresowanie budzi tegoroczna wiosenna ekspedycja DX-owa realizowana przez grupę krótkofalowców japońskich w składzie JA0CUV/1, JA2PJC i JA3KWJ. Zamierzają oni odwiedzić szereg wysp położonych w rejonie środkowego Pacyfiku, a w tym Nowe Hebridy, Fidżi, Tuvalu oraz wyspy Gilberta.

● Inną, równie interesującą wyprawę DX-ową zamierza zorganizować kilku krótkofalowców kanadyjskich, a mianowicie: VE3MJ, VE3MR, VE3GMT i VE3IAA. Nadawali oni już z wyspy Sable pracując pod znakiem VX9A, jak również z wyspy St. Paul pod znakiem VY0A. Z wysp tych nawiązali 2000 łączności zarówno telegrafią, jak i fonią SSB. Projektują odwiedzenie szeregu wysp położonych w rejonie Morza Karaibskiego. QSL via VE3GMT.

● Nadająca pod znakiem LU1ZA stacja położona jest w rejonie Antarktydy i pracuje z wyspy Laurie, na której znajduje się obserwatorium meteorologiczne. Operatorzy LU1ZA rekrutują się z pracowników obserwatorium. Nie zawsze jednak w nowej zmianie personelu jest krótkofalowiec z prawdziwego zdarzenia. Z tych powodów działalność stacji LU1ZA jest okresowa. Karty QSL należy wysłać via LU2CN.

● Jak wynika z ankiet przeprowadzanych od czasu do czasu wśród najbardziej zagorzałych DX-owców świata, do najtrudniej osiągalnych „countries” należy wyspa Pitcairn. Losy jedyne tamtejszego nadawcy Toma VR6TC są bliżej niezbrane, a podawane o nim wersje tak sprzeczne, że stał się on postacią niemal legendarną. Trudno się temu dziwić, skoro pocztą tu dociera raz na pół roku, zaś całą ludność wyspy stanowią 62 osoby. Służba zdrowia spoczywa na barkach jednej tylko pielęgniarki, a urząd pocztowy nie narzeka na nadmiar pracy. Niektórzy twierdzą nawet, że dysponuje tylko jedną skrytką pocztową i to akurat zajęta przez Toma VR6TC, do którego adres brzmi: Box 1, Adamsville, Pitcairn Island. Może więc najbliższa DX-ekspedycja japońska nie wyklucza możliwości odwiedzenia tego egzotycznego zakątka świata, dostarczy nieco wiadomości o tamtejszym krótkofalarstwie.

● Pod znakiem CE9AV nadaje stacja położona na wyspie Greenwich wchodzącej w skład chilijskiego sektora Antarktydy. Stację tę od czasu do czasu usłyszeć możemy na wyższych pasmach KF, zaś karty QSL należy wysłać via CE2MZ.

● W przeciwieństwie do takich krajów skandynawskich jak Norwegia czy Finlandia, w których sport krótkofalarski cieszy się znacznym zainteresowaniem wśród płci pięknej, Szwecja stanowiła w tym względzie niechlubny wyjątek. Ale i tu widzimy ostatnio pewną poprawę, a Szwedki zaczynają pokazywać się na pasmach amatorskich. Do takich należy nowolicencjonowana YL Kate, która pracując w pasmie 7 MHz niezbyt jeszcze poprawną telegrafią pod znakiem SM6GDZ/YL budzi zrozumiałe zainteresowanie i nawet od najbardziej czynnych krótkofalowców otrzymuje komplementy w rodzaju „my first SM YL”.

● Ilość licencji wydanych na Malcie przekroczyła już liczbę 100. Aktywność tamtejszych stacji nie należy jednak do największych. Nie bez znaczenia jest też fakt, że wielu nadawców opuściło wyspy, przy czym znaki ich nie przydziela się nowolicencjonowanym nadawcom. Nową serię licencji zapoczątkowała litera „E”, a do najbardziej aktywnych stacji należy obecnie 9H1EL pracujący przeważnie na telegrafii w pasmie 7 MHz. Wyspa Gozo wchodząca w skład terytorium Malty ma przydzielony znak 9H4, a ostatnio czynnych jest z niej kilka stacji.

● Z Holenderskich Antyli, w skład których wchodzi m.in. wyspy Curacao, Aruba, Bonaire, St. Eustatius, Saba i część Sint Maarten (pozostała część jest kolonią francuską i używa znaku narodowościowego F57) słychać sporo stacji amatorskich. W pasmie 14 MHz słyszane były ostatnio na telegrafii stacje PJ8AA i PJ8KI, natomiast na fonii SSB dużym powodzeniem cieszy się stacja PJ8HR (QSL via W2JKN). W najbliższym czasie ma być uruchomiona stacja PJ9USA z operatorami spod znaku PJ9JT, a więc stacji specjalizującej się w różnego rodzaju zawodach międzynarodowych, a zwłaszcza CQ WW DX Contest.

● SP2DX uzyskał w odbiciu o meteoryty w pasmie 144 MHz łączność ze stacją syberyjską UA9GU. Jest to nasz nowy rekord, a kol. Wiesławowi serdecznie gratulujemy.

● Wyspy Komory dzięki uzyskaniu niepodległości zmieniły znak narodowościowy z dotychczasowego FH8 na D6A. Oficjalna nazwa tego kraju brzmi obecnie: Republika Archipelagu Komorów. Do najaktywniejszych tamtejszych nadawców należał niewątpliwie FH8CE, który był jeszcze niedawno słyszany pod tym znakiem. Jako ciekawostkę warto podać, że Komory wydały ostatnio serię znaczków pocztowych z wizerunkiem naszego wielkiego astronoma Mikołaja Kopernika. Była to seria o nieznacznym nakładzie, dlatego obecnie znaczki te na rynku filatelistycznym uzyskują bardzo wysoką cenę. Sprawdźmy więc nasze karty QSL otrzymane z FH8 lub D6A, może akurat będzie naklejony na nich ten cenny okaz.

● Niektóre stacje rodezyjskie korzystają z okolicznościowego znaku 9J11 zamiast normalnie obowiązującego 9J2. Cyfra 11 ma upamiętnić rocznicę 11-lecia niepodległości uzyskanej przez ten kraj, stanowiący kolonię brytyjską.

● Kilku krótkofalowców australijskich z VK2FT na czele wybiera się na wyspę Lord Howe, z której zamierzają nadawać pod znakiem VK2FT/LH. Stacja wyprawy czynna będzie przeważnie w pasmach 14 oraz 7 MHz, a mianowicie: na telegrafii na częstotliwościach 7025 kHz i 14 025 kHz oraz na fonii w pobliżu 14 170 kHz (na SSB).

● W związku z przypadającym w dniu 17 maja br. Międzynarodowym Dniem Telekomunikacji odbędą się w dniu 15 maja br. Międzynarodowe Zawody ITU (regulamin tych zawodów jest podany powyżej). W ubiegłorocznych zawodach ITU nie zajęliśmy lepszych miejsc, a złote medale za telegrafią powędrowały do DJ7HZ, natomiast za fonię – do PY1EMM. W 1974 r. złoty medal za telegrafią zdobył EA2IA, a za fonię – UK9AAN; srebrne przypadły Brazylijczykom PY2DSE i PY4KL, natomiast brązowe zarówno za telegrafię jak i fonię powędrowały do znanej jugosłowiańskiej „klubówki” YU4EBL w Banja Luce. Zachęcamy do wzięcia udziału w tegorocznych VII Międzynarodowych Zawodach ITU, tym bardziej, że w ramach zawodów czynnych będzie wiele interesujących stacji, o nowych znakach. Siedzibą ITU jest Genewa w Szwajcarii. Okazały budynek zawiera również pomieszczenia radioklubu, którego stacja pracuje pod znakiem 4U1ITU. Jest ona poszukiwana na pasmach amatorskich przez nadawców ze wszystkich kontynentów, gdyż stanowi odrębną „country” do DXCC. Wielokrotnym operatorem 4U1ITU był SP5ZK, a w lutym br. gościł w tamtejszym radioklubie inny warszawski nadawca – SP5NE. Zdolali oni przeprowadzić wiele interesujących łączności.

SP8HR

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 6 ● (193) ● CZERWIEC ● 1976

IMPRESJE Z SP DX CONTEST 1976

Tegoroczne kwietniowe zawody międzynarodowe pn. „SP DX Contest 1976” upłynęły pod niezbyt korzystnymi auspiciami. Wiele naszych krótkofalowców mówi nawet o dwu niefortunnych wyjątkach: wyjątkowo miernych warunkach propagacyjnych na pasmach amatorskich oraz o wyjątkowo... pięknej pogodzie. Te dwa słoneczne dni ciepłej, niemal letniej pogody zbiegły się, jakby na ironię losu, z terminem zawodów i stanowiły wyraźny inwlt raczej do relaksowego spaceru po tyłu miesiącach uprzykrzonej zimy, niż do przesiadania przy stacji. Jednak szeroki ogół naszych krótkofalowców wybrał to drugie, walcząc z poświęceniem o dobre imię polskiego krótkofalarstwa i nie dał się skusić zwodniczemu wybrykowi aury. W zawodach startowało ponad 500 stacji polskich, co świadczy o tym, że nasi krótkofalowcy dali jeszcze raz dowód pełnego zrozumienia naszej największej imprezy międzynarodowej, godnie reprezentując polskie krótkofalarstwo na arenie światowej. Tym razem walka była trudna i nie przysparzająca tylu emocji, co w latach dobrej propagacji fal radiowych. Burze magnetyczne, jakie miały miejsce przed terminem zawodów, w połączeniu z okresem minimum plam słonecznych spowodowały, że warunki propagacyjne i to na wszystkich pasmach były wręcz złe. Niektóre kontynenty, jak Australia, a nawet obie Ameryki były prawie niesłyszalne. Wszystko to powodowało, że większość naszych nadawców wybierała konkurencję jednopasmową, a tylko najbardziej zagorzale zawodników spotykało się w trudniejszym „multibandzie”. Wśród tych ostatnich z niepożyty energią uwijał się zeszłoroczny zwycięzca SP8ECV, starając się prześcignąć kilkunastu konkurentów, którzy dosłownie zmiażdżali mu sprzed nosa ciekawskie stacje do mnożnika, ale ponieważ takich nie było zbyt wielu, wszystko więc wskazuje na to, że wynik czołówki będzie dość wyrównany.

Wśród zawodników zagranicznych była spora liczba nadawców nowo licencjonowanych, którzy po raz pierwszy brali udział w naszej imprezie. Wystarczy tu wspomnieć o Walijszym GW4DOO czy EA8IR z Wysp Kanaryjskich, których wynik, według pobieżnych obliczeń, zamyka się liczbą nieco ponad 50 łączności. Wytrwale walczyli oni o pierwsze lokaty w swoich krajach i wszystko wskazuje, że cel swój osiągnęli. Ale nie brakowało też wśród zawodników – starych nadawców z kilkudziesięcioletnim stażem, dla których nasze zawody stanowiły niemalą atrakcję. Do takich zawodników należy zaliczyć jednego z najstarszych krótkofalowców francuskich F8DU, a także duńskiego nadawcę OZ2NU.

Nie zawiedli też stali bywalcy, do których w pierwszym rzędzie zaliczyć należy Bułgarów LZ1AZ i LZ2DC, a także sporą liczbę krótkofalowców ze Związku Radzieckiego. Warto dodać, że LZ2DC był zwycięzcą naszego SP DX Contestu parę lat temu i uzyskany wówczas wynik bynajmniej nie skłonił go do spoczęcia na laurach.

Wiernych zwolenników tej imprezy mamy w świecie wielu, ale największą tym razem niespodziankę sprawił nam nasz rodak mieszkający na stałe w Libanie – Tadeusz OD5LX. Wprawdzie brał on udział w latach poprzednich we wszystkich SP DX Contestach, to jednak udział jego w tegorocznych zawodach wydawał się być wątpliwym już tylko z tego powodu, że Liban, a zwłaszcza stolica tego kraju Bejrut, w którym Tadeusz OD5LX mieszka, jest ostatnio objęty wojną domową. Ale nawet w tak dramatycznych warunkach, wśród huku dział i walących się domów, OD5LX nie zawahał się wziąć udziału w naszej imprezie i wśród dodatkowego, z całą pewnością niezwykłego QRM-u przeprowadził wiele QSO.

Do stacji uczestniczących w zawodach, które używały najbardziej oryginalnego znaku, niewątpliwie zaliczyć należy austriacką stację pracującą pod niespotykanym znakiem OE50/3PUW. Ze znaku OE50 korzystać mogą niektóre stacje austriackie w okresie od 1 kwietnia do 1 czerwca br. dla uczczenia 50-lecia tamtejszego związku krótkofalowców OESV.

Osobne słowa należą się udziałowi stacji klubowych w naszych zawodach. Udział ten był, podobnie jak w latach poprzednich bardzo duży i wykazuje tendencję zwyżkową. Zdecydowanie przeważają stacje klubowe z krajów obozu socjalistycznego. Wśród operatorów tych stacji coraz częściej spotyka się ludzi młodych, którzy w trudnych warunkach contestowej rozgrywki zdobywają szlify operatorskie. Właśnie takie zawody pozwalają wyłonić przyszłych mistrzów sportu. Dowodem może być kolektyw operatorów studenckiego radioklubu w Sofii, którego stacja nadająca pod znakiem LZ1KDP niejednokrotnie zajmowała czołowe miejsca w naszym SP DX Contestcie. Jednak w tym roku wynik uzyskany przez operatorów z LZ1KDP, zamykający się liczbą prawie 600 łączności, predystynuje stację do pierwszego miejsca wśród klubowych stacji z Europy. A skoro już o stacjach klubowych mowa, nie sposób pominąć zaciętej i ambitnej rozgrywki, jaką o laur zwycięstwa prowadziło kilkanaście stacji klubowych z azjatyckiej części Związku Radzieckiego. Należały do nich m.in. stacje UK9AAA, UK9FER, UK9CCJ i UK9SAY z Syberii oraz UK7GAA z Kazachskiej SRR. Każda z nich nawiązała w ramach zawodów po kilkaset łączności z naszymi nadawcami, ale wszystko wskazuje, że najlepszy jest wynik uzyskany przez UK9AAA. Kolektyw operatorów tej stacji uzyskał prawie 500 QSO, co kwalifikuje UK9AAA do zajęcia pierwszego miejsca wśród klubowych stacji pozaeuropejskich.

Tegoroczny SP DX Contest był już ostatnią imprezą międzynarodową o profilu wyłącznie telegraficznym. Począwszy od przyszłego roku SP DX Contest będzie się odbywać w dwóch turach: telegraficznej w pierwszy weekend kwietnia, oraz fonicznej w trzeci weekend kwietnia. Stanowi to uwiecznienie wielokrotnie przez nas wysuwanych postulatów o konieczności wprowadzenia fonii do naszych zawodów, co wobec dynamicznie rozwijającej się na całym świecie emisji SSB stało się wręcz niezbędne, zwłaszcza jeśli chodzi o atut propagandowy naszej imprezy. Jednak aby atut ten został w pełni wykorzystany, należy odpowiednio wcześniej zawiadomić stowarzyszenia i związki krótkofalarskie, a także redakcje pism krótkofalarskich całego świata o nowym regulaminie zawodów. Biorąc pod uwagę czas drogi pocztowej oraz cykl produkcyjny czasopism, zawiadomienia takie powinny być wysłane pod koniec każdego roku. Tylko wówczas możemy liczyć na popularność naszej imprezy i odpowiednio duży udział zawodników z całego świata.

SP8HR

AMATORSKA ŁĄCZNOŚĆ SATELITARNA

Jedną z najbardziej nowoczesnych form uprawiania krótkofalarstwa jest amatorska radiokomunikacja satelitarna. Jest to niewątpliwie technika trudna, wymagająca dużego zasobu wiedzy i doświadczenia. W ostatnich czasach obserwuje się wyraźny wzrost zainteresowania tą dziedziną krótkofalarstwa, nawet wśród mniej zaawansowanych nadawców, których nieodparcie fascynuje możliwość przeprowadzania dalekich łączności w odbiciu o krążące w kosmosie sztuczne satelity „Oscar 6” i „Oscar 7”. Miarą zainteresowania może być fakt, że ilość krajów, których krótkofalowcy uzyskują łączności za pośrednictwem transponderów satelitarnych przekroczyła już liczbę 100, a według najnowszych danych zbliża się już do 130. Nawet krótkofalowcy krajów „Trzeciego Świata” czynią znaczne postępy w tej dziedzinie i uzyskują doskonałe wyniki. Wystarczy przytoczyć, że amatorska radiokomunikacja satelitarna znalazła swoich entuzjastów w takich krajach, jak np. Kamerun, Rwanda czy Komory.

Początki amatorskiej radiokomunikacji satelitarnej w szerszym tego słowa znaczeniu sięgają jesieni 1972 r., kiedy to w październiku umieszczony został na orbicie „Oscar 6”, zaś w dwa lata później, tj. 15 listopada 1974 r. wprowadzony na orbitę następny satelita „Oscar 7”.

Pierwszym polskim nadawcą, który uzyskał łączność poprzez pręmiennik „Oscara 6” był kol. Wiesław Wysocki SP2DX. Przeprowadził ją już 5 listopada 1972 r., a więc zaledwie w kilka tygodni po umieszczeniu „Oscara 6” na orbicie. Wyczyn ten dał asumpt innym naszym krótkofalowcom do zainteresowania się tym właśnie rodzajem radiokomunikacji i jakkolwiek nie było to zainteresowanie lawinowe, na przeszkodzie stały bowiem liczne trudności natury technicznej i operatorskiej, było ono na tyle widoczne, że w niektórych regionach kraju dały się zaobserwować skupiska entuzjastów. Grupały się one głównie na Wybrzeżu (okręgi SP1 i SP2) oraz na Śląsku i w Krakowskim (SP9), a po części także w Warszawie (SP5).

Według ostatnich danych 38 stacji polskich nawiązało łączności poprzez „Oscary”. Przeciętne nasze urządzenia mają w stopniu końcowym nadajnika lampy typu QQE 06/40, a nawet QQE 03/12 (lub podobne), natomiast za antenę służy popularna 9-elementowa Yagi, chociaż dobre wyniki uzyskano nawet za pomocą zwykłego dipola. Konieczny jest jednak dobry odbiornik na 29,5 MHz.

Najdalszą polską łącznością satelitarną jest QSO przeprowadzone przez SP2DX ze stacją japońską JA8PL na odległość około 7700 km. Jest to oczywiście odległość dzieląca same stacje, gdyż droga sygnałów radiowych jest przeważnie znacznie dłuższa w zależności od położenia satelity. Nie zapominajmy, że sygnał wędruje do satelity, a potem dopiero w odbiciu od niego trafia do odbierającego. Często więc nawet łączności między blisko siebie położonymi stacjami mają drogę sygnałów wynoszącą tysiące kilometrów, w zależności od położenia satelity.

Europejskim liderem w łącznościach satelitarnych jest Pat G3IOR, który na swoim koncie ma już blisko 6 tys. łączności z 750 stacjami z 68 krajów położonych na pięciu kontynentach. Wyniki naszej czołówki nie odbiegają znacznie od wyników osiągniętych przez światowych championów. Warto tu przytoczyć wynik uzyskany przez SP9DH, zamykający się liczbą nieco ponad 500 stacji z 54 krajów czterech kontynentów. Jego jubileuszową łącznością satelitarną nr 500 było QSO z W8DX z Detroit, Mich. na odległość 7100 km. Interesujący może tu być wyciąg z logu SP9DH wykazujący ciekawsze stacje DX-owe. Należą do nich m.in.: CN8BO, CT2BG, OX3DL, TF3SF, TJ1EZ, TU2EF, TU2GA, UA9GL, UG6AD, UJ8AG, UL7TA, VE2BYG, VE3QB, VE3BQN, VE3ECY, VQ9L, VU2UV, K2BZT, 4X4MH, 5Z4JJ, a nawet 9X5SP.

SP8HR

NOWE ZNAKI NARODOWOŚCIOWE

W związku z m.in. postępującym w świecie procesem dekolonizacji oraz uzyskaniem przez wiele krajów niepodległości, nastąpiły w ostatnich latach pewne zmiany w znakach narodowościowych. Są one następujące:

- A2 – Botswana
- A3 – Wyspy Tonga (począwszy od 15 lipca 1972 r. łącznie z Mianwera Reef)
- A4 – sultanaty Muskatu i Omanu łącznie z wyspą Kuria Muria
- A5 – Bhutan
- A6 – Zjednoczone Emiraty Arabskie
- A7 – Qatar
- A9 – Bahrajn
- C2 – Nauru
- C3 – Andorra
- C5 – Gambia
- C6 – Wyspy Bahamskie
- C9 – Ludowa Republika Mozambiku
- D2 – Ludowa Republika Angoli (łącznie z Kabindą)
- D4 – Ludowa Republika Wysp Zielonego Przylądka
- D5 – Liberia
- D6 – Komory

Ponadto następujące zmiany nastąpiły w znaku narodowościowym VR, którego używają niektóre wyspy położone na Oceanie Spokojnym:

- VR1 – wyspy Gilberta
- VR2 – wyspy Phoenix
- VR3 – północna grupa wyspy Line (Fanning)
- VR4 – wyspy Salomona
- VR6 – wyspa Pitcairn
- VR7 – środkowa i południowa część wysp Line
- VR8 – wyspy Tuvalu (dawniej wyspy Ellice)

Poza tym szereg krajów korzysta z wielu znaków narodowościowych. Do takich należą m.in.:

- CF, CG, CH, CI, CV, CZ, VE, VA, VC, XJ, XO, XL, VX, VY – Kanada
- CT1, CT6, CT7 – Portugalia
- PY, PS, PV, PU, PW, PP, ZV, ZW, ZX, ZY, ZZ – Brazylia
- 5L, EL – Liberia
- 5Z4, 5YA – Kenia
- 6D, 6E, 6F, 6G, 6H, 6J, 4C4, XE – Meksyk
- OG, OI, OF, OH – Finlandia
- CE, XQ – Chile
- YV, YY, XX, 4M – Wenezuela
- OA, OB, OC – Peru
- EP, 9C9 – Iran

SP8HR

NA PASMACH

Do najbardziej ostatnio aktywnych nadawców z Martyniki należy Jack FM7AV, słyszany u nas doskonale zazwyczaj w godzinach nocnych w pasmie 7 MHz na telegrafii. Posiada on fabryczny transceiver FT 101 oraz antenę typu W3DZZ. FM7AV często poluje na stacje europejskie i prosi o wysyłanie kart QSL za pośrednictwem F6BHF.

W części fonicznej popularnych zawodów międzynarodowych „World Wide DX Contest”, jakie odbyły się jesienią ub.r., rewelacyjny wynik uzyskała stacja DM2DUK nadająca z Erfurtu w NRD. Uzyskała ona 3008 QSO (w tej liczbie 1900 łączności DX-owych) (przy mnożniku 397, co w efekcie przyniosło 2,6 miliona punktów i stanowi rekord NRD. Natomiast w części telegraficznej DM2DUK uzyskała wynik znacznie gorszy, a mianowicie tylko 1408 QSO przy mnożniku 392, co w sumie daje 652 000 pkt. DM2DUK jest tzw. indywidualną stacją zbiorową, dysponującą grupą dobranych operatorów do udziału w różnego rodzaju zawodach (tzw. „contest group”) i specjalizującą się w tego rodzaju rozgrywkach, głównie międzynarodowych. Operatorzy DM2DUK twierdzą, że lepszy wynik w części fonicznej zawdzięczają przede wszystkim znacznie większej liczbie zawodników startujących w części fonicznej. Chociaż uzyskany mnożnik był prawie ten sam w obu częściach, to jednak fonia SSB ma bez porównania więcej zwolenników, niż tradycyjny klucz telegraficzny.

Kilku krótkofalowców greckich projektuje nową wyprawę do jednego z najdziwniejszych miejsc świata, jakim jest góra Athos w Grecji wraz ze znajdującym się na niej klasztorem. Położony na półwyspie Chalkidiki, na południe od Salonik, wśród pięknej scenarii Morza Egejskiego, jest prawdziwą pustelnią dla mnichów, niedostępną dla komunikacji, turystów i spraw światowych. Poprzednie wyprawy DX-owe na „Mount Athos” „natrafiały na znaczne trudności utrudniające dłuższy pobyt, może więc najbliższa potrwa dłużej.

Coraz więcej stacji słyszanych jest z Republiki Konga Zaire. Spośród wielu słyszanych u nas stacji z tego kraju należy w pierwszym rzędzie wymienić 9Q5QR z Kinszas op. Tony, który dysponuje całą farmą doskonałych anten i słyszany jest u nas po północy na telegraficznym odcinku pasma 7 MHz.

W związku ze zbliżającym się latem, wielu krótkofalowców wybierając się na urlopy ładuje do bagażników swoich aut transceiver, pragnąc wykorzystać w scenarii urlopowej wolny czas na nadawanie. Celują w tym krótkofalowcy włoscy, a zwłaszcza sycylijscy. Prawdopodobnie znów w ciągu najbliższego lata usłyszymy z wyspy Egaldi, położonej niedaleko Sycylii, stacje IF9EIS oraz IF9AOK, a być może szereg innych atrakcyjnych znaków.

Wprowadzie Nigeria należy do największych krajów Afryki, rozwój krótkofalarstwa napotyka nadal na poważne trudności. Istnieje tam zaledwie 5 stacji licencjonowanych, a w tej liczbie części na pasmach amatorskich pojawiające się stacje 5N2AAF czy 5N2NAF. Niektórzy uważają jednak, że do większej aktywności krótkofalowców z tego zakątka świata przyczyni się incydent, jaki ostatnio tu się wydarzył. Chodzi o przypadek całkowitego „zakorkowania” portu w Lagos w rozmiarach niespotykanych w historii nowoczesnej żeglugi. Oto władze nigeryjskie bez uprzedniego rozważenia możliwości rozładunkowych swojego portu zamówiły zagranicą ogromne ilości dóbr inwestycyjnych, co spowodowało, że na redzie słabo rozbudowanego portu w Lagos zjawili się niemal równocześnie około 500 pełnomorskich statków pragnących wyladować towar. Grozi im co najmniej 5-letnie oczekiwanie w kolejce na rozładunek przy nabrzeżu. Znudzeni marynarze, wśród których jest sporo krótkofalow-

ców pełniących funkcje radiooperatorów, zamierzają wolny czas wypełnić przy pulpitach operacyjnych stacji. Nie dziwmy się więc, jeżeli z tego zakątka świata usłyszymy na pasmach amatorskich stacje łamiące swoje znaki przez MM.

● Jeden z krótkofalowców z Nowej Kaledonii pracujący pod znakiem FK8BY wybiera się w rejon wysp Wallis i Futuna, skąd zamierza przez pewien czas nadawać. Bliższe szczegóły nie są jeszcze znane.

● Z radzieckich baz na Antarktydzie czynnych jest już sporo stacji pracujących na pasmach amatorskich. I tak, z bazy Mołodiażnaja czynna jest stacja nadająca pod znakiem 4K1A, natomiast z bazy Mirnyj pracuje stacja 4K1B. Obie te stacje położone są w zonie 69 w podziale ITU. Natomiast w zonie 70 według ITU położone są stacje nadające pod znakami 4K1C z bazy Wostok oraz 4K1G z bazy Leningradskaja. Łączności z każdą z tych stacji dają po 10 pkt do dyplomu RAEM.

● Z afrykańskiej republiki Togo czynne są stacje 5V7AR oraz 5V7WF. Usłyszeć je możemy na pasmach wyższych, przeważnie jednak na fonii SSB. Pierwsza z nich prosi o karty QSL via F9GL, natomiast druga za pośrednictwem F6ACB.

● SV0WZ jest obecnie jedyną stacją nadającą z wyspy Rodos, wchodzącej w skład Dodekanazu, liczonego jako odrębny kraj do DXCC. Operatorem stacji jest WB4IRD, który prosi o karty QSL via OE3NH.

● Stacje okolicznościowe nadające ze Związku Radzieckiego posługują się najczęściej znakiem zaczynającym się od litery U i następującej po niej cyfrze wskazującej okręg wywoławczy. Ostatnio słyszana była z czwartego okręgu stacja okolicznościowa nadająca pod

znakiem U4SLET. Nieco rzadziej stosowany jest znak okolicznościowy składający się z cyfry 4 i następującej po niej litery J. Niedawno z Moskwy czynna była stacja okolicznościowa nadająca pod znakiem 4J3A, zaś z Dalekiego Wschodu nadal pracuje stacja 4J0BAM obsługiwana przez krótkofalowców rekrutujących się spośród budowniczych Bajkałsko-Amurskiej Magistrali.

● Przypominamy o tradycyjnych zawodach lubelskich z okazji 32 rocznicy Manifestu Lipcowego. Początek zawodów w dniu 22 lipca br. o godz. 5.00, koniec o godz. 8.00, pasmo wyłącznie 3,5 MHz. Dzienniki zawodów należy wysłać do końca lipca br. pod adresem: ZOW PZK, skr. poczt. 213, Lublin 1.

● Nie zapomnijmy również o popularnym od lat konkursie SOP organizowanym w ciągu całego lipca przez krótkofalowców z NRD, a tematycznie związanym z obchodami pn. „Bałtyk – Morzem Północnym”. Obowiązuje nadal zasada przeprowadzenia łączności z 15 krajami nadbałtyckimi, w tym co najmniej 1 łączności z okręgiem Rostock w NRD, (DM.....A) lub stacjami DM8SOP albo też DM8FCX. Zgłoszenia na SOP należy wysłać dopiero wtedy, jeżeli skompletujemy karty QSL potwierdzające wszystkie wykazane w zgłoszeniu łączności, na co organizator konkursu pozostawia 2-letni termin.

● Interesującą wyprawę DX-ową zapowiada TU2EF z Wybrzeża Kości Słoniowej. Zamierza on w najbliższym czasie odwiedzić szereg krajów afrykańskich, z których aktywność krótkofalowców jest znikoma lub nie istnieje wcale. Na trasie wyprawy znajdują się kolejno Kamerun (TJ), Demokratyczna Republika Konga (TN8), Republika Czad (TT8), Republika Mali (TZ8), Republika Górnej Woltę (XT2), Togo (5V) i Senegal (6W8).

SP8HR

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Nr 7-8 • (194-195) • LIPIEC-SIERPIEŃ • 1976

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

W dniu 11 i 12 kwietnia br. obradowało Prezydium Zarządu Głównego PZK. Posiedzenie poświęcone było głównie rozpatrzeniu projektu nowej instrukcji Państwowej Inspekcji Radiowej dotyczącej trybu wydawania zezwoleń radioamatorskich. Prezydium ZG PZK przywiązuje wielką wagę do tego nowego dokumentu, gdyż będzie on miał znaczny wpływ na rozwój i jakość naszego krótkofalarstwa w najbliższych kilku latach.

Po dwudniowych obradach sformułowana została i przyjęta uchwała określająca podstawowe postulaty, a także liczne uwagi szczegółowe do przesłanego przez PIR projektu. Przy opracowywaniu oficjalnego stanowiska Polskiego Związku Krótkofalowców uwzględniono większość wniosków i propozycji nadesłanych do ZG PZK przez aktyw krótkofalarski tak z klubów PZK jak i z wielu innych klubów, a także postulaty wielu Zarządów Oddziałów Wojewódzkich oraz Zjazdów Wojewódzkich PZK.

SP5PA

PIERWSZE DZIESIĄTKI NAJLEPSZYCH

Nasz SP DX Klub prowadzi stale współzawodnictwo stacji polskich w ilości uzyskanych krajów według listy DXCC (uzupełnionej własną listą). Oto pierwsze dziesiątki stacji, których wyniki są najlepsze (pierwsza liczba wskazuje ilość krajów, z którymi łączności zostały potwierdzone kartami QSL, druga liczba – krajów w ogóle).

Wyłącznie telegrafia

1. SP6RT – 290/291	6. SP8HR – 243/256
2. SP7HX – 289/291	7. SP3AIJ – 238/240
3. SP2AJQ – 266/268	8. SP9AI – 237/
4. SP5ACN – 246/252	9. SP9ADU – 235/249
5. SP2AOB – 244/272	10. SP8AG – 235/249

Wyłącznie fonia

1. SP5BSV – 295/296	6. SP7HX – 222/222
2. SP5BT – 260/271	7. SP9AI – 212/
3. SP8AJK – 256/267	8. SP4CLX – 184/204
4. SP5DZI – 255/259	9. SP5CK – 181/186
5. SP5XM – 250/258	10. SP5BB – 179/182

Telegrafia i fonia (grupa mieszana, tzw. mixed)

1. SP5BSV – 295/296	6. SP3DOI – 287/292
2. SP6AAT – 291/295	7. SP8AJK – 284/289
3. SP6RT – 290/291	8. SP5CK – 278/281
4. SP7HX – 289/291	9. SP5BT – 273/280
5. SP3AGE – 289/289	10. SP9JK – 271/

Na podstawie Biuletynu Informacyjnego SP DX Klubu z dnia 22 kwietnia 1976 r. opracował

SP8HR

NOWE NUMERY KONT PKO

Podajemy następne, aktualne numery kont PKO Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK:

SP2 Toruń 87519 – 15088 – 132 PKO Toruń
SP4 Białystok 5513 – 3261 – 132 PKO I O. Białystok

SP4 Olsztyn 51523 – 1674 – 132 PKO II O. Olsztyn
SP6 Legnica 39518 – 6419 – 132 PKO Legnica
SP8 Krosno 37615 – 2525 – 132 PKO Jasło
SP9 Nowy Sącz 49517 – 2091 – 132 PKO Nowy Sącz

Podany poprzednio numer konta ZOW PZK w Olsztynie uległ zmianie. Nowe numery kont PKO dalszych Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK podamy wkrótce.

SP5PA

ODZNACZENIA KRÓTKOFALOWCÓW

W dniu Światowej Telekomunikacji Minister Łączności prof. dr Edward Kowalczyk nadał wyróżniającym się członkom Polskiego Związku Krótkofalowców odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności”.

Za zasługi w rozwoju amatorskiej radiokomunikacji oraz za osiągnięcia w działalności organizacyjnej w szeregach PZK otrzymują:

ZŁOTA ODZNAKA

Stanisław Boczek, SP5EIZ
Wojciech Kłosok, SP9PT
Adam Kobus, SP5AQL

SREBRNA ODZNAKA

Tadeusz Boehm, SP9EU
Stefan Byssenger, SP1CUE
Janusz Konopka, SP5JC
Zygmunt Krakowski, SP9VG

BRAZOWA ODZNAKA

Jerzy Baluk, SP5LM
Kazimierz Gaszczyk, SP9AFI
Józef Gołaszewski, SP4BID
Hubert Kijowiec, SP4FXP
Andrzej Rutkowski, SP7EOY
Jadwiga Rzepkowska
Andrzej Sobieła, SP4ETO
Radosław Soroka, SP1EOM

SP5PA

NA PASMACH

● Nasz znakomity żeglarz i krótkofalowiec Krzysztof Baranowski SP5ATV znów płynie na jachcie „Polonez”, uczestnicząc w atlantyckich regatach p.n. „Operacja Zagiel 1976”. Na pokładzie jachtu (już chyba tradycyjnie) zainstalowana jest amatorska stacja pracująca pod znakiem SP5ATV/MM, czynna niemal wyłącznie w pasmie 14 MHz emisją SSB. Pierwszym polskim nadawcą, któremu udało się nawiązać łączność z SP5ATV/MM w ramach obecnych regat był SP6AEG z Wrocławia. W trakcie QSO koło. SP6AEG zatelefonował do żony kpt. Baranowskiego mieszkającej w Warszawie i przykładając słuchawkę do głośnika swego odbiornika umożliwił jej odbiór głosu męża bezpośrednio z pokładu jachtu. Podobno słyszalność była znakomita. W chwili, gdy piszemy te słowa, „Polonez” docierał do Wysp Kanaryjskich, ale Baranowski narzekał na silny północny wiatr, brak słońca i dokuczliwe zimno. W grupie jachtów na czoło wysunął się słynny „Gipsy Moth IV”, należący niegdyś do angielskiego żegla-

rza samotnika Chichestera. Z polskich jednostek najlepsze pozycje zajmują „Dar Pomorza” i „Polonez”.

● Prasę krótkofalarską obiegła ostatnio wiadomość, że Gus W4BPD, znany ze swej światowej DX-ekspedycji sprzed kilkunastu lat, zamierza zorganizować nową wyprawę DX-ową, jednak o mniejszym zasięgu. Gus liczy obecnie 68 lat i jest dziennikarzem, a wrażenia swoje z poprzedniej wyprawy opisał w cyklu interesujących reportaży. Będzie to już ostatnia moja wyprawa DX-owa – twierdzi Gus – nie mogę oprzeć się pokusie jej zorganizowania. Warto dodać, że ostatnia „DX expedition” Gusa należała do największych w historii wypraw tego rodzaju, a Gus przemierzył kilka kontynentów nadając nie tylko z wielu wysp i wysepek, ale nawet z trudno dostępnych krajów himalajskich, jak np. z Tybetu, Bhutanu i Sikkimu.

● Na wyspie Europa na Oceanie Indyjskim przebywa aktualnie FR7ZL/E. Usłyszeć go można najczęściej w pasmie 14 MHz (emisjami SSB i CW), zaś karty QSL wysyłać należy via F8US.

● W numerze marcowym z br. popularnego miesięcznika czechosłowackiego „Amatérské Radio” ukazał się artykuł pt. „Jitka”. Jest to zdrobniałe imię młodej, obecnie już 18-letniej kobiety, która jako młoda dziewczyna stała się członkinią radioklubu w Pardubicach i w wieku 15 lat uzyskała licencję i znak OL5AQR. Krótki, bo zaledwie paroletni staż operatorski Jitki przyniósł w efekcie sporo sukcesów. Uzyskała ona szereg czołowych lokat w wielu zawodach międzynarodowych i krajowych zarówno w szybkiej telegrafii, jak i amatorskiej radiopelengacji. Jitka gra także na gitarze i fortepianie, nie obce są jej też arkana sztuki kulinarnej. Jednak pasją Jitki jest szybka telegrafia i w tej dziedzinie jest ona prawdziwą mistrzynią. O ile dawniej radioamatorstwo i krótkofalarstwo było niemal wyłącznie męską domeną, o tyle obecnie z każdym rokiem widzimy wzrastające zainteresowanie tą dziedziną wśród kobiet. Jitka jest właśnie przykładem współczesnej kobiety, łączącej tradycyjne upodobania z nowoczesnym sportem technicznym.

● Począwszy od lutego br. wydawane są w Holandii nowe licencje ze znakiem narodowościowym PA2. Najstarsi nadawcy tego kraju korzystali z dwuliterowej serii, po wyczerpaniu której wprowadzono trzyliterową serię PAØ. Choć nie została ona jeszcze całkowicie wyczerpana, to jednak rozpoczęcie nowej serii PA2 wywołało w innych krajach zgola niespotykane praktyki. Przyjął się mianowicie wśród krótkofalowców holenderskich zwyczaj, że na część indywidualną znaku składają się własne inicjały nadawcy lub skrót jego imienia. Tamtejsze władze wydające licencje, z przymrużeniem oka patrzą na te zachcianki i dlatego np. aktywny ostatnio młody nadawca imieniem Frans, nie mogąc otrzymać znaku PAØFRA, gdyż ten był już wydany komu innemu, korzysta z nowej licencji ze znakiem PA2FRA. Ano cóż, co kraj, to obyczaj.

● Ostatnie zawody międzynarodowe organizowane przez krótkofalowców szwajcarskich p.n. „Helvetia 22” dowiodły, że coraz więcej tamtejszych nadawców, projektując udział w zawodach, rezygnuje z urządzeń zainstalowanych w domu na korzyść terenowego QTH. Zabierają oni transceivery do domków campingowych lub tzw. „cottages” położonych niekiedy wysoko w górach, dzięki czemu skutecznie można wyeliminować QRM dla nizinnego otoczenia. Przede wszystkim jednak uzyskuje się doskonały odbiór, wolny od lokalnych QRM i znaczną poprawę słyszalności własnej stacji. Przebieg zawodów wskazywał, że liczne stacje szwajcarskie łamiące swoje znaki przez P (portable) z łatwością nawiązywały łączność z masowo zgłaszającymi się stacjami DX-owymi, a uzyskanie pół tysiąca QSO nie nastręczało poważniejszych trudności.

● W związku z uznaniem wysp Sable (VX9) i St. Paul (VYØ) za oddzielne kraje do DXCC, krótkofalowcy kanadyjscy czynią starania, aby umieścić na tych wyspach regularnie pracujące stacje amatorskie. Wyspy te leżą w obrębie wód terytorialnych Kanady, a ostatnio z wyspy Sable nadawała stacja pracująca pod znakiem VX9A.

● W afrykańskiej republice Górnej Wolty czynnych jest zaledwie kilka stacji amatorskich. Do bardziej aktywnych należy ostatnio XT2AG, która prosi o QSL na box 743, Ouagadougou, Voltaic Rep., Africa.

● W zeszłorocznych zawodach międzynarodowych WAE najlepszym spośród Europejczyków okazał się w części telegraficznej G3FJB, który zrealizował 621 łączności DX-owych (jak wiadomo w zawodach tych stacje europejskie pracują tylko z DX-ami, natomiast stacje pozostałych kontynentów tylko z Europą) uzyskując w sumie 363 909 pkt. Najlepszym spośród stacji polskich był SP7HT z 96 418 punktami. W części fonicznej liderem europejskim został DK1FW z 388 125 pkt przy 366 QSO, natomiast najlepszy wynik spośród naszych stacji uzyskał SP9CTW, który zgromadził 36 772 pkt. Przypominamy, że w bieżącym roku część telegraficzna zawodów WAE odbę-

dzie się w dniach 14 i 15 sierpnia, natomiast część foniczna w miesiąc później, tj. 11 i 12 września. Życzymy powodzenia!

● Jedyną stacją czynną z Libii jest DK1AS/5A – op. Heinz, który przebywa w Bengazi. Usłyszeć go można fonią SSB w pobliżu 14 200 kHz.

● W tegorocznych zawodach międzynarodowych ITU zorganizowanych z okazji Międzynarodowego Dnia Telekomunikacji czynnych było sporo stacji nadających pod niespotykanymi dotychczas, znakami, jak np. NK8ITU, WM2ITU, N2ITU itd. Warto zainteresować się tymi zawodami, gdyż są one doskonałą okazją uzyskania wielu ciekawych łączności.

● Z okazji IX Zjazdu SED czynna była w połowie maja br. nadająca z Berlina stacja używająca okolicznościowego znaku DM8SED.

● W kwietniu br. czynna była z Grudziądza stacja okolicznościowa nadająca pod znakiem SPØPZW. W ten sposób tamtejsi krótkofalowcy upamiętnili jubileusz dziesięciolecia pracy stacji klubowej SP2PZW należącej do Grudziądzkiego Klubu Krótkofalowców PZK przy Miejskim Domu Kultury. Zorganizowana też została wystawa radiowa obrazująca dorobek klubu i jego członków.

● Nasz SP DX Klub liczy już 178 członków rzeczywistych. Dyplom członka nr 177 otrzymał SP1AFU, natomiast nr 178 przypadł dla SP1ENS. Nowymi kandydatami zostali SP4BGR, SP3GEM, SP2FGO i SP7ENU. Gratulujemy!

● Na wyspie Raoul wchodzącej w skład grupy wysp Kermadec pojawiła się nowa stacja nadająca pod znakiem ZL1GP/K i słyszana w godzinach rannych w pobliżu 14 214 kHz na SSB. Wielce to atrakcyjny DX, gdyż wyspy Kermadec, liczone jako oddzielny kraj do DXCC, są niezwykle rzadko słyszane na pasmach amatorskich.

● W każdy pierwszy weekend sierpnia odbywają się międzynarodowe zawody rumuńskie. Rozpoczynają się w sobotę o godz. 19.00 naszego czasu i trwają do godz. 19.00 następnego dnia. Wszystkie pasma i wszystkie rodzaje emisji z tym, że regulamin przewiduje konkurencje jedno- i wielopasmowe. Mnożnikiem są powiaty rumuńskie, chociaż wolno również pracować ze stacjami DX-owymi. W bieżącym roku zawody te będą się odbywały w dniach 7 i 8 sierpnia. Przypominamy też, że w dniach 28 i 29 sierpnia br. odbędą się zawody azjatyckie p.n. „All Asia DX Contest”, zaś w dniu 5 września – międzynarodowe zawody bułgarskie.

● Z okazji odbywającego się w początkach maja br. Kongresu Młodzieży Polskiej czynna była z Warszawy okolicznościowa stacja amatorska nadająca pod znakiem 3Z5KMP.

● Kilka nowych stacji pojawiło się w rejonie wysp Tonga. Usłyszeć je można w godzinach rannych w pasmie 14 MHz. Ciekawą stacją z rejonu Pacyfiku jest również AH7EA, oblegana przez licznie zgłaszające się stacje zapytujące, jaki kraj reprezentuje. Jest to znany nadawca z wyspy Midway nadający normalnie pod znakiem KM6EA, a w br. korzystający z okolicznościowego prefiksu AH7.

SP8HR

W Krakowie zmarł jeden ze znanych seniorów krótkofalarstwa Polskiego. – ŁADYŚŁAW JAKUBOWSKI – SP9CU.

Odszedł Kolega, który czynne zainteresowania radioamatorstwem przejawiał bez przerwy od 1923 roku. Jako nadawca pracował posługując się znakami wywoławczymi SP30Q, SP1CU, SP9GJ i SP9CU. Były to znaki znane i szanowane w całym świecie, propagujące dobre imię polskich krótkofalowców.

Będąc członkiem Polskiego Związku Krótkofalowców przejawiał wyróżniającą się aktywność społeczną w pracach organizacyjnych i szkoleniowych. Ciesząc się zaufaniem i uznaniem wśród kolegów – wielokrotnie pełnił z wyboru odpowiedzialne funkcje na wszystkich szczeblach organizacyjnych PZK.

Niewielu z nas wiedziało, że SP9CU podczas okupacji, już od wiosny 1940 roku, wspólnie z innymi krótkofalowcami zorganizował na terenie Krakowa sieć łączności radiowej i wydawnictwo podziemnego biuletynu informacyjnego, redagowanego na podstawie nasłuchów radiowych.

Z żalem pożegnaliśmy SP9CU, jako serdecznego Kolegę i gorliwego patriotę.

Cześć Jego pamięci!

MISTRZOSTWA W SZYBKIEJ TELEGRAFII 1976 R.

W roku bieżącym odbyły się w Rumunii mistrzostwa w szybkiej telegrafii, zwane też mistrzostwami o „Puchar Dunaju”. Drużynowo wyniki przedstawiają się następująco:

1. ZSRR — 16 739 20 pkt
2. Rumunia — 14 253 03 pkt
3. Czechosłowacja — 14 047 36 pkt
4. Bułgaria — 13 871 21 pkt
5. NRD — 8 767 39 pkt
6. Polska — 8 716 53 pkt.

W części obejmującej szybkie nadawanie wyniki czołówki były dość różnicowane, a mianowicie:

1. UA3VCA	—	tempo 201 znaków na minutę
2. UA3VBW	—	190 „ „ „ „
3. OK2BFN	—	185 „ „ „ „
4. YO4HW	—	165 „ „ „ „
9. SP9EFP	—	147 „ „ „ „
10. SP2DX	—	147 „ „ „ „

W grupie juniorów najlepszy wynik uzyskał młody nadawca bułgarski LZ1NP (161 znaków na minutę). Popularna w Czechosłowacji młoda nadawczyni Jitka OL5AQR zajęła czwarte miejsce (119 znaków/min.), zaś nasza YL Danuta Łapińska SP4FAO ułokowała się na piątym miejscu.

W drugiej części mistrzostw obejmującej odpowiednio szybki odbiór znaków telegraficznych czołowe miejsca w grupie seniorów zajęli:

1. UA3VBW — 300
2. LZ1BP — 220
10. SP2DX — 160
12. SP9EFP — 140

natomiast w grupie juniorów:

1. UB5UDX — 230
2. OL5AQR — 190
6. SP4FAO — 150

Wyniki mistrzostw wskazują, że dla uzyskania odpowiednio wysokiego tempa nadawania i odbioru nie wystarczy codzienna praca na pasmach amatorskich w ramach zrealizowanych łączności. Konieczny jest systematyczny trening pod okiem instruktora i przy ciągłej kontroli tempa nadawania i odbioru. Zwraca przy tym uwagę fakt, że łatwiej jest uzyskać wyższe tempo odbioru niż nadawania.

Dobrze się więc stało, że nasz SP DX Klub podjął inicjatywę stworzenia w ramach klubu sekcji szybkiej telegrafii. Zgrupuje ona entuzjastów tej niełatwej dziedziny, a skoordynowane tory działalności umożliwią właściwy trening w czasie np. specjalnie zorganizowanych obozów szkoleniowych. Rozproszone dotychczas próby podnoszenia swoich kwalifikacji operatorskich przez niektórych bardziej sportowo ustawionych zwolenników klucza telegraficznego znajdują więc właściwą oprawę organizacyjną, co niewątpliwie przyczyni się do zajęcia przez naszych zawodników lepszych lokat w mistrzostwach szybkiej telegrafii.

SP8HR

NA PASMACH

● Czerwiec br. dla wielu polskich stacji upłynął pod znakiem łączności w pasmie 14 MHz z Krzysztofem Baranowskim SP5ATV/MM płynącym po Atlantyku na jachcie „Polonez”. Jak wiadomo, Krzysztof Baranowski SP5ATV uczestniczył w tym czasie w międzynarodowych regatach samotnych żeglarzy w ramach tzw. „Operacji Żagiel 76”. Łączności z SP5ATV/MM nasiliły się zwłaszcza w okresie, kiedy znajdował się on na wysokości Bermudów, przy czym słyszalność była niekiedy bardzo dobra.

● Z wyspy Johnston nadaje ostatnio bardzo aktywnie KJ6DL op. Mervin słyszany na SSB w pobliżu 14 200 kHz. Jest to WB5HVY, który prosi o karty QSL na swój adres domowy.

● W ostatnich międzynarodowych zawodach kolumbijskich, które jak wiadomo odbywają się w lipcu każdego roku, pewna liczba stacji kolumbijskich korzystała z okolicznościowych znaków 5J lub 5K. Celowały w tym zwłaszcza stacje z trzeciego okręgu (stołecznego), stąd łowcy prefiksów mogli bez większych trudności powiększyć swój stan posiadania o nowe znaki 5J3 oraz 5K3.

● Innym ciekawym wydarzeniem ubiegłego sezonu letniego był końcowy etap ekspedycji DX-owej realizowanej przez znaną parę małżeńską krótkofalowców Iris W6DOD i Lloyd'a W6KG. Po odwiedzeniu m.in. wysp Fidżi, z których nadawali pod znakiem 3D2KG, uczestnicy wyprawy wylądowali na Nowych Hebrydach, z których przeprowadzili parę tysięcy łączności pracując na SSB i CW. Dla wielu jednak może wydać się niezrozumiały fakt, że nadając z Nowych Hebrydów małżonkowie Colvinowie używali dwa odrębne znaki wywoławcze, a mianowicie FU8KG i YJ8KG. Były to dwie oddzielne licencje na nadawanie z tego samego kraju liczonego jako jeden do DXCC, a okoliczność ta wynikała z pewnego „curiosum”, jaki stanowi tamtejsza administracja. Na Nowych Hebrydach udaje się dzielić władzę w sposób pokojowy między Wielką Brytanią a Francją w formie tzw. condominium. Z tego też powodu licencje wydawane przez władze francuskie mają znak narodowościowy FU8, natomiast przez władze brytyjskie — YJ8.

● Znany nadawca z Tunezji 3V8AF przebywa obecnie w afrykańskiej republice Gabon, z której nadaje pod znakiem TR8JCV pracując przeważnie na SSB w pobliżu 14 200 kHz. Usłyszeć go można najczęściej w godzinach rannych i wieczornych. Prosi o karty QSL pod adresem: Box 4110, Libreville, Gabon.

● Tegoroczny zjazd sprawozdawczy SPDX Klubu odbędzie się w Bocheńcu koło Kielc w dniach 16 i 17 października.

● Z okazji letnich Igrzysk Olimpijskich w Montrealu, krótkofalowcy kanadyjscy uruchomili specjalną stację okolicznościową nadającą pod znakiem CZ20. Praca jej została zsynchronizowana z okresem trwania Igrzysk, a odbiór „CZ20 Olympic” na fonii SSB był niekiedy doskonały. Stacja kooperowała z wielką olimpijską centralą radiowo-telewizyjną zwaną w skrócie ORTO (Olympic Radio and Television Organisation). Obejmowała ona 9 studiów TV, 50 studiów radiowych, 50 kabin komentarzy „off tube”, zespół centralnej emisji programów telewizyjnych, zespół centralnej emisji programów radiowych oraz 110 pomieszczeń studyjnych. Do przekazania obrazu i dźwięku z 27 miejsc, w których rozgrywane były konkurencje olimpijskie, przygotowano m.in. 19 wozów transmisyjnych, 87 magnetowidów, 104 kółkowe tory kamerowe i 700 stanowisk komentatorskich.

● Z republiki Zaire nadaje nowa stacja pod znakiem 9Q5MD. Znajduje się ona w pomieszczeniach szpitala Sawga (Kamina). Obsługiwana przez jednego z tamtejszych młodych lekarzy, słyszana jest od czasu do czasu na SSB w pasmie 14 MHz.

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

WYNIKI MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW RUMUŃSKICH 1975 R.

Wyniki międzynarodowych zawodów organizowanych w 1975 r. przez krótkofalowców rumuńskich pn. „International Short Wave Championship of Romania” nie zasługiwałyby może na większą uwagę, gdyby nie pewna okoliczność, na ujawnienie której zdecydowali się ich organizatorzy. Otóż w dotychczas publikowanych wynikach różnego rodzaju zawodów międzynarodowych stosowany był szablon, polegający na wymienianiu znaków stacji, które nadesłały dzienniki po terminie lub nadesłały je tylko do kontroli (tzw. check logs), oczywiście niezależnie od znaków stacji, których udział został sklasyfikowany.

Nowość w podanych ostatnio do publicznej wiadomości wynikach międzynarodowych zawodów rumuńskich w 1975 r. polega na tym, że wykazane zostały również znaki tych wszystkich stacji, które zupełnie nie nadesłały dzienników, a więc z jednej strony naruszyły podstawowy kanon etyki krótkofalarskiej, z drugiej zaś strony utrudniły pracę komisji sędziowskiej oraz pozbawiły wielu setek tysięcy cennych punktów zawodników, którzy dopełnili warunków zawodów.

Sprawa rażącego niekiedy zaniedbywania się w wysyłaniu dzienników za zawody międzynarodowe (krajowe w mniejszym stopniu, gdyż ich organizatorzy przyjęli już dawno dobry zwyczaj pletnowania stacji, które logów nie nadesłały) stała się w ostatnich latach na tyle symptomatyczna, że urosła do rangi problemu.

Ala podajemy najpierw wyniki uzyskane przez sklasyfikowane stacje polskie:

SOSB 7 MHz

1. SP8HR	— 9.048 pkt
2. SP8MJ	— 7.380 pkt
3. SP9BRP	— 1.152 pkt

SOSB 14 MHz

1. SP5AWV/5	— 9.570 pkt
2. SP9CTW	— 5.778 pkt
3. SP2DGH/2	— 4.040 pkt
4. SP6BPY	— 3.382 pkt
5. SP3IGB	— 2.280 pkt
6. SP2GUB	— 1.512 pkt
7. SP7EJS	— 660 pkt
8. SP9AVZ	— 528 pkt

SOSB 21 MHz

1. SP6UK	— 294 pkt

SOSB 28 MHz

1. SP9CAV	— 54 pkt

Zwraca uwagę fakt, że w pasmie 3,5 MHz nie startowała ani jedna indywidualna stacja polska. Natomiast wyniki stacji z wieloma operatorami przedstawiają się następująco:

MOSB 3,5 MHz

1. SP1PGM	— 5.616 pkt
2. SP9ZDN/9	— 1.512 pkt

Na pozostałych pasmach w konkurencjach jednopasmowych nie startowały w zawodach jakiegokolwiek polskie stacje klubowe. A szkoda,

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Nr 10 • (197) • PAŹDZIERNIK • 1976 r.

gdyż były okazje zdobycia efektownych dyplomów, których w wielu pomieszczeniach klubowych nie ma za dużo.

MOMB

1. SP2ZHB/2	— 72.297 pkt
2. SP9KRT	— 54.668 pkt
3. SP2KLS	— 49.056 pkt

Dzienników za zawody nie nadesłało aż 18 stacji polskich. Oszczędźmy im wstydu. Dlatego nie podajemy znaków, ale znajdując się tu wielu contestmanów.

Rekord w dziedzinie zaniedbania obowiązku wysłania logów przypadł tym razem Stanom Zjednoczonym AP na równi z RFN. Zaledwie 4 stacje z USA przysłały logi, dalsze dwie tylko logi do kontroli, natomiast wcale logów nie przysłało aż 170 stacji. Podobnie z RFN zaledwie 7 stacji zostało sklasyfikowanych, pozostałe 132 stacje nie nadesłały logów wcale.

Analiza liczby krajów, których krótkofalowcy brali udział w zawodach, ale następnie nie nadesłali logów (pozbawiając w ten sposób odpowiednio wysokiego mnożnika sklasyfikowanym zawodnikom) przyniosła rzecz równie zaskakującą, co przykrą. Z mnożnika tego wypadły kraje takie jak: Argentyna, Kuwejt, Peru, Wenezuela, Wyspy Desroches, Bermudy, Kostaryka, Grecja, Turcja, Norwegia, Egipt, Wyspy Owcze, Liban, Wyspy Alandzkie, Hawaje, Iran, Reunion, Korsyka i Urugwaj.

Z faktów tych należy wyciągnąć właściwe wnioski. Jeżeli nadawca decyduje się na udział w zawodach i w trakcie QSO podaje grupę kontrolną, wówczas musi się liczyć z możliwością umieszczenia jego znaku w oficjalnym werdykcie komisji zawodów, choćby nawet przeprowadził parę łączności. Dlatego własna decyzja musi tu być jednoznaczna: albo bierzemy udział w zawodach i dla obowiązku wysłania logu bez znaczenia jest sprawa ilości przeprowadzonych QSO, albo też w zawodach udziału nie bierzemy i wyraźnie to oświadczamy zgłaszającemu się zawodnikowi w postaci lapidarnego „hr not in contest”.

Zawody zarówno krajowe, jak i międzynarodowe stanowią rodzaj rozgrywki sportowej, w której obowiązują zasady fair play. Naruszenie tych zasad szkodzi dobremu imieniu polskiego krótkofalarstwa i o tym nie wolno nam zapomnieć.

SP8HR

NA PASMACH

● Utrzymujące się dobre warunki DX-owe w pasmie 7 MHz w godzinach nocnych i rannych powodują, że ostatnio stało się ono jednym z najbardziej popularnych pasm DX-owych. Sprzyja temu utrzymujące się nadal minimum plam słonecznych, stwarzające dogodną propagację DX-ową pasm niższych. W godzinach nocnych w pasmie 7 MHz można usłyszeć szereg interesujących stacji DX-owych, zwłaszcza z obszaru Morza Karaibskiego. Niekiedy warunki propagacyjne umożliwiają nawiązanie łączności z dalej położoną Argentyną czy Chile. Przy okazji warto wiedzieć, że Argentyna podzielona jest na okręgi wywoławcze oznaczane literowo, a nie cyfrowo, jak to niektórzy błędnie sądzą. Największe skupisko krótkofalowców znajduje się w okręgu stołecznym Buenos Aires oznaczanym literami A, B i C (np. LU1AA czy LU8BAJ). Dużymi ośrodkami życia krótkofalarskiego są też miasta Cordoba i Rosario. Natomiast do prawdziwych rarytasów DX-owych należą stacje amatorskie nadające z Południowej części Argentyny, tzw. Patagonii oznaczanej literą X.

● W tegorocznych ogólnokrajowych zawodach lubelskich, jakie dla uczczenia każdorazowej rocznicy Manifestu Lipcowego odbywają się

w dniu 22 lipca, wzięło udział blisko 200 stacji reprezentujących wszystkie okręgi wywoławcze PRL. Przy okazji warto przypomnieć, że w dniu 10 sierpnia 1944 r. z wagonu kolejowego znajdującego się na dworcu kolejowym w Lublinie rozpoczęła pracę radiostacja Polskiego Radia nazwana „Pszczółką”, a pierwszą jej audycją było nadanie tekstu Manifestu Lipcowego. Tekst ten wygłosił lublinianin T. Chabros, zmarły zaledwie przed paru tygodniami. Warto też wiedzieć, że już w listopadzie 1944 r. PKWN dekretem państwowym powołał w Lublinie przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Radio”. Dziś jego miejsce zajął Komitet do spraw Radia i Telewizji.

● Z Montserratu aktywnie pracuje ostatnio stacja VP2MEE op. Jack słyszana zarówno na fonii SSB, jak i telegrafii w pasmach 3,5, 7 oraz 14 MHz. Prosi o karty QSL na Box 423, St. Kitts, Montserrat.

● Martynika nie należy do wysp często reprezentowanych na pasmach amatorskich, dlatego też radzimy zwrócić uwagę na dobrze u nas słyszaną, zwłaszcza w pasmie 7 MHz na telegrafii stację FM7AV. Wyposażona ona jest w transceiver fabryczny FT 101 oraz antenę W3DZZ, a karty QSL należy wysyłać via F6BFH.

● Spore zainteresowanie wśród krótkofalowców wzbudził rejs bułgarskiego małżeństwa krótkofalowców Julii i Donco Papazov na malej łodzi po Oceanie Spokojnym. Wyłynęli oni z Peru z zamiarem dotarcia do Australii, a celem ich wyprawy są badania naukowe zmierzające do stwierdzenia granicy ludzkich możliwości w zakresie odżywiania się wyłącznie morskimi planktonem. Posiadają oni na pokładzie 40-watowy transceiver i antenę o długości zaledwie 4 metrów, przy czym pracują głównie na SSB pod nader interesującym znakiem LZØP/mm. W godzinach 17.00 do 18.00 naszego czasu w pobliżu 14 350 kHz mają oni umówione łączności z krótkofalowcami bułgarskimi, jednak odbiór ich słabych sygnałów natrafia na poważne trudności.

● Czas według GMT podają krótkofalowcy całego świata. Nie wszyscy jednak wiedzą, że upłynęło właśnie 300 lat od założenia Obserwatorium Astronomicznego w Greenwich, jednego z najstarszych obserwatoriów astronomicznych świata. Obecnie obserwatorium nie mieści się już w Greenwich, lecz w liczącym 500 lat zamku Herstmonceau w odległości 96 km od Londynu. Mieszczą się tam super-nowoczesne laboratoria oraz 10 ogromnych teleskopów. W 1844 r. przyjęto południk przechodzący przez Greenwich za zerowy i stąd jego czas strefowy uznany został za czas uniwersalny, tzw. GMT.

● Od czasu do czasu, najczęściej jednak w okresie letnim, możemy usłyszeć na pasmach amatorskich stację nadającą pod znakiem USARTEK. Jest to stacja klubowa młodych radzieckich pionierów korzystających z wypoczynku w młodzieżowym zgrupowaniu Artek na Krymie. Stacja posiada główny nadajnik o mocy 200 watów i doskonale rozbudowane urządzenia antenowe. Warto wiedzieć, że w czasie tegorocznego lata młodzież Arteku przeprowadziła rozmowę radiową z kosmonautami Borysem Wołynowem i Witalym Żolobowem przebywającymi na pokładzie stacji orbitalnej „Salut 5”. Kosmonauci odpowiadali na wiele zadanych im pytań, a także podzieliли się wrażeniami z kolejnych okrążeń wokół Ziemi.

● Małeńkie Monako może się poszczycić w dziedzinie krótkofalarstwa szczególnym rekordem. Jest ono jedynym w świecie krajem, w którym liczba licencji wydanych obcokrajowcom jest prawie dziesięć razy większa aniżeli dla własnych obywateli. Tym ostatnim wydano kilkadziesiąt licencji, przy czym posługują się oni znakiem narodowościowym 3A2. Istnieje tam zaledwie jedna czynna stacja klubowa pracująca pod znakiem 3A2MJC, a zlokalizowana na terenie Pałacu Młodzieży i Kultury. Natomiast obcokrajowcom wydano już ponad 200 licencji – począwszy od 3AØAA. Wprowadzić się to z reguły licencje krótkoterminowe, wydawane przeważnie na okres urlopowego pobytu obcokrajowca w Monako, jednak przydzielane znaki nie są już powtarzane w przyszłości. Takie znaki efemerydy żyją zaledwie parę tygodni i giną następnie w zapomnieniu. Ostatnio słyszana była na wyższych pasmach KF stacja 3AØHM pracująca emisją SSB.

● 9X5PT i 9X5SP – to znaki najaktywniejszych obecnie nadawców z afrykańskiej Rwandy. Stacje te, wyraźnie rywalizujące ze sobą o prymat pierwszeństwa, możemy usłyszeć nie tylko na wyższych pasmach, ale w sprzyjających warunkach również na pasmach niższych. Doskonale urządzone antenowe, jakimi obie te stacje dysponują, zapewniają ich dobrą na ogół słyszalność, mimo niezbyt dużych mocy nadajników. Karty QSL do 9X5SP należy wysyłać na box 420 Kigali lub za pośrednictwem DL8OA.

● Imponujący jest dorobek naszego SP DX Klubu po 15 latach działalności. Liczba członków rzeczywistych, którymi mogą być tylko polscy nadawcy i to po spełnieniu nader trudnych warunków (m.in. konieczność wykazania się potwierdzonymi łącznościami z co najmniej 101 krajami świata) wynosi już 178. Oznacza to, że prawie co dwudziesty piąty polski nadawca jest członkiem SP DX Klubu. Natomiast członkostwo honorowe uzyskało 1156 nadawców i 159 nasłuchowców reprezentujących 100 krajów wszystkich kontynentów. Bliżko połowa członków honorowych znajduje się w Związku Radzieckim, na drugim miejscu jest Niemiecka Republika Demokratyczna (135 czł.), zaś na trzecim Czechosłowacja (119 czł.).

● W maju br. odbyło się w jugosłowiańskim mieście Lubljana posiedzenie Komitetu Wykonawczego I Regionu IARU, który Polskiemu Związkowi Krótkofalowców powierzył organizację Mistrzostw Regionu I IARU w amatorskiej radiolokacji w 1978 r. Mistrzostwa te cieszą się coraz większą popularnością i praktycznie są Mistrzostwami Europy.

● Z Wysp Marshalla, poza klubową stacją KX6BU, nadają jeszcze stacje KX6GS, KX6JQ i KX6KW. Słyszane są od czasu do czasu na wyższych pasmach emisją SSB.

● Zdecydowana większość krótkofalowców peruwiańskich, a jest ich już parę tysięcy, zamieszkuje w stolicy kraju Limie. Korzystają oni ze znaków narodowościowych OA4 oraz OA5.

Tamtejsi nadawcy narzekają na potężny wzajemny QRM, często uniemożliwiający odbiór słabo na ogół słyszanych stacji europejskich. Z całego kraju, z sierry, selwy i costy, czyli gór, z dżungli i pustynnego wybrzeża trwa tam nadal exodus ludności, zwabionej atrakcjami życia wielkomiejskiego blisko czteromilionowej Limy. Inne regiony Peru nie wykazują wcale lub wręcz znikomą aktywność krótkofalarską z wyjątkiem jedynie Cuzco, dawnej stolicy państwa Inków (OA7). Jest tam czynnych parę stacji amatorskich, nie przejawiających większej działalności DX-owej, dlatego też znak OA7 jest prawdziwym rarytasem.

● W czerwcu br. nadawała z zabytkowego XIV-wiecznego ratusza (i zarazem muzeum) w Tarnowie okolicznościowa stacja pracująca pod znakiem SPØPZF. Praca tej stacji tematycznie związana była z obchodami „Dni Tarnowa”, urządzanymi co dwa lata. Warto dodać, że w Tarnowie powstał ostatnio Oddział Wojewódzki PZK, wykazujący bardzo dużą dynamikę rozwojową. W celu zapewnienia bieżącej informacji Oddział wprowadził stałe niedzielne skedy o godz. 9 na częstotliwości 3700 kHz (SP9PZF), a nadto przystąpił do wydawania własnego biuletynu dla członków pn. „Tarnowskie QTC”. Dobrze pracujące Biuro QSL, nawiązanie współpracy z innymi organizacjami społecznymi, starania o zwiększenie aktywności członków na pasmach amatorskich, pomoc dla młodych adeptów krótkofalarstwa – oto niektóre przejawy działalności nowopowstałego Oddziału PZK, ze wszechmiar godne poklasku.

● Każdorazowe pojawienie się na pasmach amatorskich stacji pracującej pod niespotykanym dotychczas znakiem AJ3AA budzi zainteresowanie. Jest ono tym większe, że stacja pracuje stylem żywo przypominającym typowe ekspedycje DX-owe, zaś jej operator odpowiada stacjom szwedzkim po szwedzku, radzieckim po rosyjsku, włoskim po włosku itd. Z tych powodów ilość stacji zgłaszających się AJ3AA jest zazwyczaj bardzo duża, a stąd i zrealizowanie łączności niezwykle utrudnione. Wielu zresztą przypuszcza, że jest to nowy kraj do DXCC. A tymczasem AJ3AA jest znakiem okolicznościowym popularnego nadawcy z Wysp Dziewiczych pracującego normalnie pod znakiem KV4AA. Dysponuje on fabrycznym nadajnikiem firmy DRAKE o mocy 1 kW i całą farmą doskonałych anten kierunkowych. Dick KV4AA był swego czasu redaktorem działu DX-owego w popularnym miesięczniku o tematyce krótkofalarskiej pn. „CQ Magazine” i znany jest z solidnej wysyłki kart QSL.

● Z wyspy Wake na Pacyfiku nadaje K7SAD/KW6 telegrafii i fonią SSB. Słyszany jest u nas na wyższych pasmach w dobrych warunkach propagacyjnych. Karty QSL należy wysyłać na dres domowy K7SAD.

● Beacon DLØUB pracujący na 144 807 kHz podaje ostrzeżenie zorzowe w ramach tzw. „Europejskiego Systemu Ostrzeżenia Zorzowego” przez zmianę znaku z DLØUB na DLØUBA.

● Jak wynika z ogłoszonego ostatnio zestawienia całorocznego współzawodnictwa „Intercontest UKF 1975 r.” na pierwszym miejscu uplasowała się warszawska stacja SP5JC z 495 punktami, drugie miejsce zajęła stacja SP9AFI z 494 punktami i na trzecim SP6RT z 478 punktami. Gratulujemy!

SP8HR

RATUJMY KRÓTKOFALARSKI DORÓBEK OD ZAPOMNIENIA

Krótkofalarstwo światowe, w tym również krótkofalarstwo polskie, liczy już sobie ponad 50 lat. Przebyło ono interesującą drogę rozwojową, której nie tylko etapy początkowe, ale nawet czasy późniejsze ulegają stopniowemu zapomnieniu. Już tylko zgoła przypadkowo możemy tu i ówdzie spotkać relikty ciekawej skądinąd przeszłości naszego krótkofalarstwa, a wiele cennych pamiątek w postaci dawnych urzędzeń, książek, czasopism, fotografii czy ciekawszych kart QSL, jeżeli nawet udało się dotąd ocalić od zniszczenia, nie jest otoczonych należyłą opieką.

Nie mamy, przynajmniej jak dotąd, kogoś w rodzaju krótkofalarskiego kustosa. Pozostawione bez opieki, nie wszędzie należycie docenione — materiały te jakże często idą na złom lub makulaturę.

Każdy przejaw działalności ludzkiej, a brak jest podstaw aby krótkofalarstwo nasze traktować jak przysłowiowego kopciuszka, znajduje swoją historię i ochronę zabytków. Podobnie jak w sprawach kultury, działania i wartości muszą się przenikać, wymieniać, wzbogacać i sublimować. Dlatego podstawowym obowiązkiem każdego krótkofalowca powinna być ochrona i utrwalenie twórczości krótkofalarskiej sprzed lat, faktów, dokumentów, książek czy godnych uwagi, w sensie przekazu historycznego, urzędzeń.

W rozwoju myśli technicznej krótkofalarstwo spełniło bowiem nie tylko wielkie zadanie odkrywcze, ale i popularyzatorskie, wyłoniło wielu wyjątkowo uzdolnionych ludzi, spośród których jednych historia już dziś zalicza do pionierów radiotechniki, inni zajmowali i zajmują nadal eksponowane stanowiska w gospodarce narodowej. Wśród tej barwnej plejady nazwisk i amatorskich znaków, krótkofalarstwo było ambitnym dopingiem do nauki i twórczej pracy.

Głos mój ma na celu przypomnienie, że krótkofalarstwo polskie ma bogate tradycje, które nie mogą być skazane na zapomnienie. Łączność na pasmach amatorskich jest sztuką ulotną, tylko człowiek może ożywić i utrwalić zapis. Ta właśnie przeszłość naszego hobby powinna znaleźć właściwy oddźwięk w tradycji i pozostać dla pokoleń wizytówką ambicji i technicznych aspiracji. Tym większych, że na wizytówkę tę złożyła się spora grupa ludzi, przeważnie nawet nie związanych z radiotechniką zawodowo.

Kilka czy kilkanaście lat temu powstała w Zarządzie Głównym PZK myśl zorganizowania muzeum polskiego krótkofalarstwa. Jest ona nadal aktualna, chociaż na przeszkodzie stoją trudności lokalowe. Ale zacząć trzeba od dołów. Tylko tam znaleźć jeszcze możemy interesujące nas antyki. Inicjatywa powinna przejść do klubów i ich członków, odpowiednie zainteresowanie powinny też przejąć zarządy oddziałów wojewódzkich PZK.

Dopiero wtedy będzie można realnie myśleć o utworzeniu naszego muzeum. A warto!

SP8HR

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

NR 11 • (198) • LISTOPAD • 1976

CQ WORLD WIDE DX CONTEST 1976 Część telegraficzna

(Wyciąg z regulaminu)

1. Część telegraficzna zawodów CQ WW DX Contest 1976 odbędzie się poczynawszy od soboty 27 listopada br. godz. 00.00 GMT do niedzieli 28 listopada br. godz. 24.00 GMT, łącznie zatem zawody trwają 48 godzin.

2. Dopuszczalne są następujące formy uczestnictwa:

- a) jeden operator, jedno pasmo (tzw. single operator, single band, w skrócie s.o.s.b.)
- b) jeden operator, wiele pasm (tzw. single operator, multi bands, w skrócie s.o.m.b.)
- c) jeden nadajnik, wielu operatorów (tzw. single transmitter, multi operators)
- d) kilka nadajników z wielu operatorami (tzw. multi transmitters multi operators).

3. W czasie łączności wymienia się numery kontrolne składające się z RST i numeru zony według WAZ. Stacje polskie położone są w zonie 15 według WAZ, stąd numer kontrolny np. 599 15.

4. Punktacja:

- a) za łączność z własnym kontynentem — 1 pkt
- b) za łączność z innym kontynentem — 3 pkt
- c) za łączność ze stacjami SP — 0 pkt (ale liczy się do mnożnika)

5. Mnożnik (tzw. multiplier):

każda uzyskana strefa WAZ plus każdy zrobiony kraj według list DXCC i WAE, odrębnie na każdym z pasm.

6. Wynik końcowy otrzymuje się przez pomnożenie sumy mnożników za strefy wg WAZ oraz krajów wg list DXCC i WAE przez ilość punktów. W konkurencji wielopasmowej dodaje się mnożniki ze wszystkich pasm i następnie mnoży przez sumę punktów ze wszystkich pasm.

• • •

A teraz parę uwag końcowych.

Jak wykazały dotychczasowe wyniki udziału naszych nadawców w tych zawodach, wiele stacji wypełnia dzienniki zawodów nieprawidłowo, co w konsekwencji powoduje niewłaściwe zaliczenie udziału, a nawet dyskwalifikację. Dlatego powinniśmy pamiętać o tym, że:

- a) dzienniki należy wypełniać na specjalnie do tego celu przygotowanych formularzach, a w braku tychże wzorować się na nich;
- b) u góry z prawej strony dziennika należy wyraźnie podać swój znak, imię i nazwisko oraz adres. Nagłówek dziennika powinien wskazywać jakiej części zawodów dotyczy, tj. fonicznej czy telegraficznej przez adnotację np. CW SECTION. W nagłówku należy podać również formę udziału, np. single operator, single band. Ma to o tyle istotne znaczenie, że w razie braku adnotacji o pracy jednopasmowej zawodnik sklasyfikowany będzie w konkurencji wielopasmowej, co w ogólnym rozrachunku obniża punktację zespołową. Wreszcie w nagłówku należy podać jakiego klubu uczestnik jest członkiem, a więc np. „Member of SP DX Club” lub np. „Member of PZK Club”. Nie należy bowiem zapominać, że oprócz klasyfikacji indywidualnej, istnieje również klasyfikacja klubami. Członkowie SP DX Klubu wysyłają logi na adres wyznaczony przez Zarząd SP DX Klubu członka, który sporządzi arkusz zbiorczy. Członkowie np. klubów PZK wysyłają dzienniki na adres ZG PZK;

c) w przypadku pracy wielopasmowej należy sporządzać logi za każde pasmo oddzielnie, a zestawienie ze wszystkich pasm należy ująć na odrębnym arkuszu, zawierającym również obliczenie wyniku końcowego. Dziennik za pracę jednopasmową lub zestawienie w przypadku pracy wielopasmowej powinny być uzupełnione deklaracją o przestrzeganiu wszelkich przepisów obowiązujących nadawcę i zgodności danych dziennika ze stanem rzeczywistym, a następnie podpisane.

• • •

Z uwagi na rangę zawodów, są one bowiem powszechnie wśród krótkofalowców uważane za nieoficjalne mistrzostwa świata, należy zwrócić szczególną uwagę na przestrzeganie regulaminu zawodów.

SP8HR

NA PASMACH

● Wiele klubów krótkofalarskich obchodzi w bieżącym roku jubileusze swojego istnienia. I tak np. znany klub OH8AA w Oulu w Finlandii w związku ze swym 25-leciem uruchomił okolicznościową stację nadającą pod znakiem OG8AA. Podobnie stacja pracująca pod znakiem OI5AD miała upamiętnić jubileusz 25-lecia radioklubu w Hamina (Finlandia), którego stacja klubowa nadająca normalnie pod znakiem OH5AD, znana jest krótkofalowcom całego świata z dobrych lat w różnego rodzaju zawodach międzynarodowych i licznych inicjatyw zmierzających do spopularyzowania sportu krótkofalarskiego.

● Kilka nowych stacji pojawiło się na wyspach Chagos. Należą do nich m.in. WB6EWH/VQ9 słyszany u nas w godzinach popołudniowych w pobliżu 14 300 kHz fonią SSB (QSL via K4OSE) oraz WA6EGL/VQ9 nadający przeważnie na 14 195 kHz również fonią SSB (QSL via W4FLA).

● W czasie trwania tegorocznej konferencji II Regionu IARU w Miami Beach na Florydzie czynna była okolicznościowa stacja nadająca pod atrakcyjnym znakiem AI4ARU.

● Nasz SP DX Klub liczy już 182 członków zwyczajnych, wywodzących się spośród polskich nadawców. Członkiem nr 180 został SP8FWB, SP9CDA otrzymał dyplom członkowski nr 181, natomiast nr 182 powędrował do SP6DYD. Spośród nowych kandydatów należy m.in. wymienić p. Danutę Tymkiewicz SP5FVI. Gratulujemy! A swoją drogą zwraca uwagę fakt, że wielu młodych nadawców i nadawczyń w ciągu zaledwie paru lat od otrzymania licencji zdolało spełnić trudne skądinąd wymagania dla uzyskania członkostwa w naszym SP DX Klubie. Tak np. SP5GOL został ostatnio zweryfikowany 128 krajami, co przy obecnie niezbyt jeszcze korzystnych warunkach propagacyjnych stanowi godny uwagi wyczyn operatorski. Wśród płci pięknej o palmę pierwszeństwa walczą SP3HDB (żona SP3DOI) oraz SP5YL (żona SP5HS), SP3HDB została ostatnio zweryfikowana w SP DX Klubie 125 krajami.

● Wyspy Tuvalu, które niedawno zostały uznane za odrębny kraj do DXCC, są reprezentowane ostatnio przez stację VR8A (operator John). Stacja ta jest u nas słyszana przeważnie w godzinach rannych fonią SSB w pobliżu 14 223 kHz, ale tylko w dobrych warunkach propagacyjnych. Pod znakiem VR8B nadawali z Tuvalu małżonkowie Colvinowie W6DOD i W6KG, ale pobyt ich tam trwał dość krótko.

● Tegoroczne „Harcerskie Lato” akcentowało się na pasmach amatorskich aktywnością niektórych stacji harcerskich zlokalizowanych w zachodnich regionach kraju, jak np. SP3ZHU/3 oraz nad morzem, jak np. SP1ZCX z Ustki. Ta ostatnia stacja, dysponująca nadajnikiem o mocy 40 W i konwencjonalną RBM-ką jako odbiornikiem, czynna była dość aktywnie w pasmie 3,5 MHz. Natomiast brak jest wiadomości o aktywności stacji harcerskich w ramach tegorocznej akcji „Bieszczady 40”.

● Grupowe wczasy krótkofalowców stają się coraz bardziej popularne. Jako przykład może tu posłużyć inicjatywa klubów SP9PEY, SP9KRT i SP9KOT z Piekara Śląskich. Oto niektórzy członkowie tych klubów zorganizowali sobie wspólny wypoczynek w Jarosławcu nad morzem. Przysłowiowe przyjemne z pożytecznym realizowała stacja SP9KOT/1 zainstalowana w namiocie i dysponująca transceiverem zbudowanym przez członków klubu i wzorowana na fabrycznym FT-250. Bilans pracy tej stacji zamknął się liczbą około 2 tys. łączności, a nawiązywanie łączności stanowiło swoistą formę wypoczynku między plażą i wycieczkami.

● Skoro lato już za nami, warto wspomnieć o innych formach rekreacji i wypoczynku stosowanych wśród krótkofalowców. Oto np. jeden z najstarszych krótkofalowców francuskich F8DF (69 lat) – emeryt – przytoczył miniaturowy transceiver, całkowicie stranzystorowany, do bagażnika swego roweru i ruszył w kraj. Nadając mocą półtora wata zrealizował wiele interesujących łączności, a kiedy znajdował się na przedpolach Paryża miał sporo łączności ze stacjami polskimi, które mile wspomina.

● Jeden z najaktywniejszych nadawców Madagaskaru, który w swoim czasie nadawał pod znakiem FB8BF, opuścił Republikę Malgaską i znajduje się obecnie we Francji, skąd nadaje pod znakiem F6AMF. Ci wszyscy, którzy nie otrzymali od niego kart QSL za łączności zrealizowane pod znakiem FB8BF, mogą je otrzymać obecnie wysyłając swoje QSL via F6AMF.

● W dniach od 8 do 11 lipca br. obradował w pięknie położonej podgórskiej miejscowości Tjentište XIII Krajowy Zjazd Radioamatorów i Krótkofalowców Jugosławii (SRJ). Miał on szczególnie uroczysty charakter ze względu na jubileusz 30-lecia SRJ oraz 120 rocznicę urodzin Mikołaja Tesli. W czasie trwania zjazdu czynna była okolicznościowa stacja nadająca pod znakiem YU0X. W zjeździe uczestniczyło pół tysiąca osób, a malownicza sceneria okolic Tjentište (m.in. znajduje się tu park narodowy) stanowiła dla wielu źródło niezapomnianych wrażeń.

● Wyspy Galapagos stanowią w dalszym ciągu jeden z najbardziej trudnych do usłyszenia na pasmach amatorskich zakątków świata. Wprawdzie nadają stąd dwie stałe stacje pracujące pod znakami HC8GI (QSL via W3HNN) oraz HC8RG, jednak utrzymująca się nadal atrakcyjność znaku HC8 skłoniła kilku krótkofalowców, a w tej liczbie HC1XG i K4ERO, do wyprawy DX-owej na Galapagos. Nadawali oni pod znakami HC1XG/HC8 (op. Pete, QSL via WA6PDE) oraz K4ERO/HC8 (op. John, QSL na adres domowy) i byli słyszani u nas na fonii SSB. Zapewniają, że wkrótce na Galapagos wybierze się nowa grupa nadawców.

● Jak już zapowiadaliśmy w swoim czasie, grupa krótkofalowców kanadyjskich czyni starania o zainstalowanie na St. Paul regularnie pracującej stacji amatorskiej. Wyspy St. Paul (znak narodowościowy VY0) leżą w obrębie wód terytorialnych Kanady i zostały uznane jako oddzielny kraj do DXCC. Wysiłki krótkofalowców kanadyjskich zostały uwieńczone po części sukcesem, a grupa członków znanego radioklubu VE3ZZ w Toronto w składzie VE3BBH, VE3BMV, VE3DU i VE3KZ wybrała się niedawno na St. Paul, skąd nadawano pod znakiem XJ3ZZ/1. Stacja pracowała emisjami CW i SSB na wszystkich pasmach KF i zrealizowała kilka tysięcy łączności. QSL należy wysłać via VE3BMV.

● Od czasu do czasu, a już szczególnie w pasmie 7 MHz, usłyszeć możemy stację nadającą na telegrafii pod znakiem PA0PLM. Nie wszyscy jednak wiedzą, że obsługuje ją jeden z najstarszych, żyjących współcześnie nadawców Europy. Pierwsze próby w realizacji łączności radiowej rozpoczął on już w 1924 r. używając nadajnika iskrowego i odbiornika autodynowego. Na obecne wyposażenie PA0PLM składa się transceiver o mocy 150 W i antena typu „inverted vee”. W okresie międzywojennym nadawał on z terenów obecnej Indonezji pod znakiem PK3MA.

● Wyspy Komory, stanowiące do niedawna zamorską posiadłość Francji (FH8), po uzyskaniu niepodległości zmieniły znak narodowościowy na D6A. Ostatnio na wyspy te wybrał się K5QHS i nadaje pod znakiem K5QHS/D6A fonią SSB w pobliżu 14 200 kHz.

● 9N1MM – to znak już niemal legendarny. Posiadaczem tej stacji, zresztą jedynej stacji amatorskiej nadającej z Nepalu, jest M. Moran. Słyszany jest on u nas od czasu do czasu w godzinach popołudniowych w pasmie 14 MHz na fonii SSB. Ostatnio odwiedził go WB7ABK, który pod znakiem 9N1MM (uzyskanie licencji przez obcokrajowca jest tu bowiem niesłychanie trudne), zrealizował kilka tysięcy łączności fonią i telegrafią.

● Znosi się na to, że Europa wzbogaci się o nowe „country” do DXCC. Oto w Wiedniu budowane jest miasteczko ONZ. Budowa zespołu gmachów „UNO-City” postępuje szybko i oczekuje się, że już

pod koniec przyszłego roku w wiedeńskiej siedzibie ONZ rozpocznie pracę około 5 tys. osób. Na wzór 4U1ITU w Genewie, „UNO City” spełnia wszelkie warunki do potraktowania go jako oddzielnego „country” do DXCC.

SP8HR

DYPLOMY

PANONIA AWARD

Dyplom ten jest wydawany za łączności na co najmniej 2 pasmach z czterema okręgami wywoławczymi Węgierskiej Republiki Ludowej, wchodzącymi w region tzw. Transdanubii (HA1, HA2, HA3 i HA4). Z każdym spośród wymienionych okręgów należy zrealizować po 3 łączności potwierdzone kartami QSL. Na UKF wystarczy po

1 QSO z każdym spośród 4 okręgów. Dyplom ten wydawny jest w trzech wersjach: telegraficznej, fonicznej i mieszanej. Wykaz według ogólnie przyjętych zasad, potwierdzony przez klub lub co najmniej 2 nadawców, należy przysłać do Award Managera PZK. Dyplom jest bezpłatny. Liczą się łączności zrealizowane po 1 stycznia 1966 r.

SOP

Wobec licznych zapytań wyjaśniamy, że wymagania do uzyskania SOP o tyle się zmieniły, iż obecnie zdobywać go można w ciągu całego lipca, zaś zgłoszenie powinno zawierać oprócz wyciągu z logu również 15 kart QSL potwierdzających łączności z 15 prefiksami nadbałtyckimi. Wydawcy dyplomu pozostawiają dwuletni termin na skompletowanie kart, np. zgłoszenia na SOP 1976 można wysyłać do lipca 1978 r.

SP8HR

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec Polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Nr 12 ● (199) ● GRUDZIEŃ ● 1976 r.

WIADOMOŚCI ZG PZK

ZASZCZYTNE ODZNACZENIA

Minister Obrony Narodowej – gen. armii Wojciech Jaruzelski w uznaniu zasług na polu społecznej działalności obronnej i realizacji zadań statutowych Polskiego Związku Krótkofalowców w tym zakresie, nadał niżej wymienionym aktywistom PZK Medale za Zasługi dla Obronności Kraju.

Srebrny medal

Jerzy Ginter-SP4JG
Stefan Kessel-SP5DWD
Jan Ładno-SP5XM
Jerzy Miśkiewicz-SP8TK
Zbigniew Pollo-SP9EC
Edward Weiss-SP8DSG

Brązowy medal

Jan Boniek-SP7DZB
Felix Doliński-SP4VI
Kazimierz Gasczyk-SP9AFI
Marian Kurek-SP8AYJ
Franciszek Mindewicz-SP7PV
Tomasz Niewodniczański-SP6AYP
Bogdan Skrzypczak-SP9EM
Marian Tulin-SP5BRG

SP5PA

VI MISTRZOSTWA POLSKI W AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI

W dniach od 28 września do 1 października 1976 r. odbyły się w Chodzieży (woj. piłskie) pod wysokim protektoratem ministra Łączności prof. dr Edwarda Kowalczyka VI Mistrzostwa Polski w Amatorskiej Radiolokacji – ważnej techniczno-sportowej konkurencji obronnej. Organizatorem Mistrzostw był Zarząd Główny Polskiego Związku Krótkofalowców oraz Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji, przy wszechstronnej współpracy Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK w Bydgoszczy.

W Mistrzostwach startowały 6-osobowe reprezentacje okręgów wywoławczych SP, wyłonione na eliminacjach okręgowych w czerwcu br., poza okręgiem SP7. Kierownikiem Mistrzostw był prezes Polskiego Klubu ARL – mgr Zbigniew Kłossowski-SP4BQW. Przebieg imprezy obserwował wiceprezes ZG PZK d/s sportowych – mgr inż. Zdzisław Bieńkowski-SP6LB i sekretarz Prezydium ZG PZK – plk Anatol Jegliński-SP5CM.

Nad sportową i techniczną stroną imprezy czuwała społeczna Komisja Sędziowska w składzie: Zygmunt J. Bauke-SP9ALM, Hm. PL Jan Bonikowski-SP3AXI, Henryk Czyżewski-SP3HYK, Jan Drzewiecki-SP2-7391, Jerzy Gwiazdowski-SP9CCA, Jerzy Klabon-SP3FFN, Hm. Bolesław Krzymin-SP2ESH, mgr Jan Kwasnowski-SP8AJI, Hm. Henryk

Pysko-SP8ZJ, mgr inż. Krzysztof Słomczyński-SP5HS (sędzia główny), Antoni Szabuniewicz-SP3HIF i inż. Jan Żalik-SP3AMZ.

Pagórkowaty i lesisty teren zawodów oraz nie najlepsze warunki atmosferyczne, skalą trudności odpowiadały randze imprezy, tj. Miistrzostw Polski.

Uczestnicy startowali w trzech kategoriach: seniorów, juniorów i kobiet, oddzielnie w pasmach amatorskich 3,5 i 144 MHz. Na uzyskany przez zawodnika wynik składały się rezultaty radionamierzenia z dwóch punktów czterech ukrytych radiostacji („lisów”) oraz wynik biegu w terenie na trasie start-lisy-meta, wyrażony w punktach. Seniorzy odnajdywali 4 lisy, zaś juniorzy i kobiety – 3 lisy.

W dniu 29 września odbyły się zawody w pasmie 3,5 MHz. Startowało 39 zawodników i zawodniczek, z czego sklasyfikowano 25.

A oto wyniki indywidualne (kolejno podano: miejsce, imię, nazwisko i znak wywoławczy, reprezentowany okręg SP, liczbę odnalezionych lisów, punkty za radionamierzenie, bieg oraz wynik końcowy).

Seniorzy

1. Leszek Dunowski SP2EFO	SP2	4	15	181	196
2. Zdzisław Kaszta SP6HUK	SP6	4	21	163	184
3. Stanisław Grzęda SP3IBS	SP2	4	3	149	152
4. Tadeusz Rostkowski SP3GVP	SP6	3	6	126	132
5. Janusz Kłossowski SP4DDR	SP4	3	0	128	128
6. Stefan Zdralewicz	SP3	3	0	121	121
7. Piotr Dudzik	SP1	3	0	120	120
8. Andrzej Wojciechowski	SP3	2	0	139	139

Juniorzy

1. Krzysztof Jaźwiński	SP4	3	0	189	189
2. Maciej Suchoński SP5JBB	SP5	3	6	140	146
3. Andrzej Kozaczko	SP9	3	0	126	126
4. Adam Wojno	SP4	3	0	120	120
5. Dariusz Nowak SP8JOK	SP8	2	0	134	134
6. Piotr Sporek	SP9	2	0	132	132
7. Sławomir Wolski	SP8	2	0	122	122
8. Zbigniew Betkier	SP5	2	0	121	121
poza konkursem:					
Krzysztof Kozłowski	SP4	1	0	176	176

Kobiety

1. Grażyna Lelakowska	SP8	3	12	130	142
2. Urszula Powojńska	SP4	3	9	131	140
3. Iwona Kusch SP2IKU	SP2	3	6	123	129
4. Teresa Ostaszewska	SP4	2	0	138	138
5. Anna Mydlarz	SP8	2	0	132	132
6-7. Wiesława Dębicka	SP1	2	0	122	122
„ Agnieszka Kamińska	SP2	2	0	122	122
8. Renata Jagielska	SP1	1	0	122	122

W dniu 30 września odbyły się zawody w pasmie 144 MHz. Startowało 40 zawodników i zawodniczek, z czego sklasyfikowano 26. A oto wyniki indywidualne.

Seniorzy

1. Leszek Dunowski SP2EFO	SP2	4	24	177	201
2. Janusz Kłossowski SP4DDR	SP4	4	12	166	178
3. Tadeusz Rostkowski SP3GVP	SP6	4	12	152	164
4. Zdzisław Kaszta SP6HUK	SP6	4	3	132	135
5. Stanisław Grzęda SP3IBS	SP2	4	6	125	131
6. Tomasz Markiewicz	SP5	3	15	124	139
7. Andrzej Szrejber SP8IMG	SP8	3	0	137	137
8. Janusz Lewczuk	SP4	2	0	124	124
9. Krzysztof Kołodziejczyk SP8IIQ	SP8	1	0	137	137

Juniorzy

1. Józef Wenda	SP2	3	24	179	203
2. Jerzy Meier	SP2	3	6	181	187
3. Karol Żalik	SP3	3	12	148	160
4. Krzysztof Jaźwiński	SP4	3	0	158	158
5-6. Zbigniew Betkier	SP5	3	0	132	132
„ Dariusz Oparcik	SP1	3	0	132	132
7. Adam Wojno	SP4	3	0	128	128
8. Sławomir Wolski	SP8	3	0	127	127
9. Dariusz Nowak SP8IOK	SP8	3	3	121	124
10. Maciej Suchoński SP5JBB	SP5	3	0	120	120
poza konkursem:					
Leszek Majewski	SP2	3	9	152	161
Eugeniusz Ratuśniak	SP2	3	9	147	156
Krzysztof Kozłowski	SP4	3	0	140	140
Piotr Kałamański	SP5	2	0	127	127

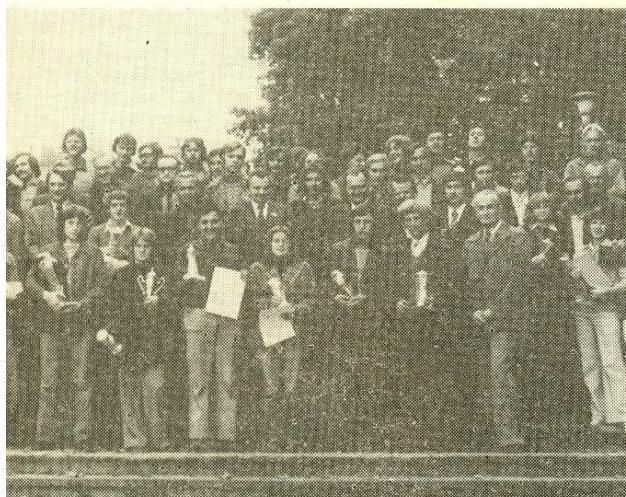
Kobiety

1. Renata Jagielska	SP1	3	0	174	174
2. Urszula Powojńska	SP4	3	3	120	123
3. Grażyna Lelakowska	SP8	2	3	127	130

Wyniki klasyfikacji zespołowej (uwzględniono łączne wyniki drużyn z obu pasm):

1. Reprezentacja okręgu SP4	—	1426 pkt/ 29 lisów
2. „ „ SP2	—	1321 pkt/ 27 lisów
3. „ „ SP8	—	1185 pkt/ 21 lisów
4. „ „ SP6	—	615 pkt/ 15 lisów
5. „ „ SP5	—	658 pkt/ 14 lisów
6. „ „ SP1	—	670 pkt/ 12 lisów
7. „ „ SP3	—	420 pkt/ 8 lisów
8. „ „ SP9	—	258 pkt/ 5 lisów

W dniu 1 października br. w Miejskim Domu Kultury w Chodzieży odbyła się uroczyste zakończenie Mistrzostw, na które przybyli przedstawiciele miejscowych władz administracyjnych, politycznych i młodzieżowych. Zwycięzcom wręczono puchary mistrzów i wicemistrzów Polski oraz nagrody rzeczowe; wszystkim zawodnikom dyplomy uczestnictwa, a członkom społecznej Komisji Sędziowskiej — upominki książkowe ufundowane przez Wydawnictwa Komunikacji i Łączności.

Grupa uczestników mistrzostw

Fot. SP5HS

■ Tytuł i Puchar Mistrza Polski Seniorów w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej (odbiornik „Meridian”) otrzymał Leszek Dunowski-SP2EFO z Gdańska.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrza Polski Seniorów w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Zakładu Podzespołów Radiowych OMIG (komplet rezonatorów kwarcowych) otrzymał inż. Zdzisław Kaszta-SP6HUK z Dzierżoniowa.

■ Tytuł i Puchar Mistrza Polski Juniorów w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Elektronicznego UNITRA (magnetofon MK 125) otrzymał Krzysztof Jaźwiński z Wysokiego Mazowieckiego.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrza Polski Juniorów w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Zakładu Podzespołów Radiowych OMIG (komplet rezonatorów kwarcowych) otrzymał Maciej Suchoński-SP5JBB z Warszawy.

■ Tytuł i Puchar Mistrzyni Polski w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego (zegarek) otrzymała Grażyna Lelakowska z Lublina.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrzyni Polski w pasmie 3,5 MHz i nagrodę Zarządu Głównego Związku Zawodowego Energetyków (śpiwór turystyczny) otrzymała Urszula Powojńska z Wysokiego Mazowieckiego.

■ Tytuł i Puchar Mistrza Polski Seniorów w pasmie 144 MHz i nagrodę Wiceministra Obrony Narodowej gen. broni Tadeusza Tu-czapskiego (namiot 3-osobowy) otrzymał Leszek Dunowski-SP2EFO z Gdańska.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrza Polski Seniorów w pasmie 144 MHz i nagrodę Zakładowego Domu Kultury przy ZWG TONSIL (mikrofon stereofoniczny) otrzymał Janusz Kłossowski-SP4DDR z Wysokiego Mazowieckiego.

■ Tytuł i Puchar Mistrza Polski Juniorów w pasmie 144 MHz i nagrodę Szefa Wojsk Łączności MON (odbiornik komunikacyjny KWM) otrzymał Józef Wenda z Bydgoszczy.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrza Polski Juniorów w pasmie 144 MHz i nagrodę Zakładu Podzespołów Radiowych OMIG (komplet rezonatorów kwarcowych) otrzymał Jerzy Meier z Bydgoszczy.

■ Tytuł i Puchar Mistrzyni Polski w pasmie 144 MHz i nagrodę Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego (zegarek) otrzymała Renata Jagielska ze Szczecina.

■ Tytuł i Puchar Wicemistrzyni Polski w pasmie 144 MHz i nagrodę Zarządu Głównego Związku Zawodowego Energetyków (śpiwór turystyczny) otrzymała Urszula Powojńska z Wysokiego Mazowieckiego.

Zajmująca pierwsze miejsce w klasyfikacji zespołowej reprezentacja okręgu SP4 (województwa północno-wschodnie) zdobyła puchar ufundowany przez Pierwszego Sekretarza Komitetu Miejskiego PZPR w Chodzieży.

Zajmująca drugie miejsce w klasyfikacji zespołowej reprezentacja okręgu SP2 (województwa północno-środkowe) zdobyła puchar ufundowany przez Naczelnika Miasta Chodzieży.

Zajmująca trzecie miejsce w klasyfikacji zespołowej reprezentacja okręgu SP8 (województwa południowo-wschodnie) zdobyła puchar ufundowany przez Przewodniczącego Zarządu Miejskiego ZSMP w Chodzieży.

Puchar przechodni Szefa Inspektoratu Obrony Cywilnej Kraju zdobyła w roku bieżącym reprezentacja okręgu SP4.

Puchar Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Łączności dla najlepszego zawodnika Mistrzostw — zwycięży w obu pasmach amatorskich — zdobył Leszek Dunowski-SP2EFO.

Nagrodę Ministra Łączności prof. dr inż. E. Kowalczyka (klaser znaczków pocztowych PRL) za najlepsze wyniki w radionamierzaniu zdobył Józef Wenda.

Nagrodę Głównego Inspektora Państwowej Inspekcji Radiowej (zestaw pomiarowy radioamatora) dla najmłodszego uczestnika Mistrzostw otrzymał Karol Żalik (14 lat).

Z okazji VI Mistrzostw Polski odbyły się w Chodzieży liczne imprezy towarzyszące. W dniu 27 września na rynku miasta odbył się pokaz amatorskiej radiolokacji, w którym wzięła udział licznie zgromadzona młodzież szkolna i harcerska. Przez cały czas była czynna w Miejskim Domu Kultury wystawa pn. „Krótkofalowcy w działaniu” oraz pracowała okolicznościowa radiostacja SP0FOX.

Imprezy towarzyszące zorganizowane zostały staraniem członków i Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK w Bydgoszczy, który również wzorowo przygotował niezbędną dokumentację Mistrzostw.

Wydatną pomoc przy organizacji Mistrzostw okazały władze polityczne i administracyjne miasta Chodzieży i województwa pińskiego oraz miejscowy Hufiec Związku Harcerstwa Polskiego. Środki transportu i łączności udostępnił Pomorski Okręg Wojskowy, a szef zespołu technicznego WP — kpt. Andrzej Baculewski wywiązał się znakomicie z trudnego zadania, stając się zarazem entuzjastą amatorskiej radiolokacji.

Szczególne słowa uznania należą się niestrudzonemu kol. Bolesławowi Krzyminowi-SP2ESH i jego XYL Elżbiecie, wiceprezesowi ZOW PZK w Bydgoszczy kol. Janowi Drzewieckiemu-SP2-7391 i Harcmistrzowi PL Janowi Bonikowskiemu-SP3AXI za ogromny wysiłek włożony w przygotowanie i przeprowadzenie Mistrzostw.

Należy podkreślić, że w czasie zawodów po raz pierwszy zastosowano pracujące bezawaryjnie elektroniczne automaty kluczujące, skonstruowane w Polskim Klubie ARL przez kol. Krzysztofa Górniaka przy współpracy SP5HS i SP5QU, oraz półautomatyczne sterowanie nadajników „lisów” za pomocą zegara kwarcowego.

SP5HS

XVII ZJAZD PK UKF PZK

W dniach 25 i 26 września br. obradował w Chorzowie kolejny XVII Zjazd Polskiego Klubu UKF – PZK. Było to piąte spotkanie ukf-owców w Ośrodku Harcerskim przy Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie. Dotychczasowe zjazdy UKF odbyły się w następujących latach i miejscowościach:

1959 r. I	Zjazd UKF	– Nowy Bytom (Ruda Śl.)	okręg	SP9
1960 „ II	„	– Św. Katarzyna	„	SP7
1961 „ III	„	– Szyndzielnia	„	SP9
1962 „ IV	„	– Wisła-Malinka	„	SP9
1963 „ V	„	– Chorzów	„	SP9
1964 „ VI	„	– Głodówka	„	SP9
1965 „ VII	„	– Św. Katarzyna	„	SP7
1966 „ VIII	„	– Hala Szrenicka	„	SP6
1967 „ IX	„	– Chorzów	„	SP9
1968 „ X	„	– Chorzów	„	SP9
1969 „ XI	„	– Sandomierz	„	SP8
1971 „ XII	„	– Opole	„	SP6
1972 „ XIII	„	– Łódź	„	SP7
1973 „ XIV	„	– Chęciny	„	SP7
1974 „ XV	„	– Lublin	„	SP8
1975 „ XVI	„	– Chorzów	„	SP9

Organizacją XVII Zjazdu PK UKF zajmował się zespół powołany przez ZOW w Katowicach w składzie: SP9DL, SP9BGS, SP9EU i SP9GO. W zjeździe uczestniczyło około 120 osób, w tym około 70 członków i kandydatów PK UKF.

Program zjazdu obejmował sprawozdania członków ustępującego zarządu PK UKF, dyskusję nad sprawozdaniami i na tematy organizacyjne, referaty techniczne i dyskusję na tematy techniczne oraz wybory nowego zarządu.

W sprawozdaniu omówiono udział zarządu PK UKF w przedsięwzięciach organizacyjnych PZK i wydarzeniach krótkofalarskich na terenie kraju podczas minionej kadencji zarządu. Do najważniejszych należał X Kongres 1 Regionu IARU, który odbył się w Warszawie, oraz prace nad kolejnymi wersjami projektu wymagań PIR w stosunku do służby radioamatorskiej w Polsce. Omówiono także stan organizacyjny PK UKF, udział stacji UKF SP w zawodach regionalnych i subregionalnych, a także trudności (organizacyjne i finansowe), które uniemożliwiły zorganizowanie zaplanowanych obozów szkoleniowych UKF. Stan organizacyjny Polskiego Klubu UKF na dzień 24.08.1976 r. przedstawiał się następująco:

– członkowie honorowi: DK1KWA, DK2ZF, DL7RG, DM2AIO, DM2ARE, DM2BYE, OK1BMW, OK3CDI i SM5BSZ,

– członkowie zwyczajni:

SP1 – AAY, CLY, CNV, FPG, II, IX,

SP2 – ADH, AOZ, CNW, DX, EFO, HV, LU,

SP3 – BLR, FFJ, FFN, GZ, PD, TL,

SP4 – ERZ,

SP5 – AD, ASF, CIK, FM, JC, QU, SM,

SP6 – AKZ, ARR, BFM, BIZ, BPR, BSB, BTI, BWK, CXC, DHF, DJO, FID, CWN, GQP, LB, XA, XU,

SP7 – CNL, DSB, DSL, EBM, EGE, FO, HF,

SP8 – BMF, FNB,

SP9 – ACI, ADU, AFI, AI, AIP, AKW, ANH, ANZ, AQY, AXV, AYA, BCV, BNP, BNK, CAY, CSO, CWK, DH, DBQ, DR, DRP, DSM, DU, DW, EB, ED, EJK, EU, EWU, FG, GFY, GO, HPA, HWY, MM, MX, UH, WO,

– kandydaci: SP1NT, SP2DU, SP6DNZ, SP6DOB, SP6EQW, SP7AZN, SP7DND, SP7ESP, SP8EEY, SP9ADV, SP9BQM, SP9CEU, SP9EJN, SP9EQG, SP9IDC, SP9PR,

– członkowie zwyczajni, którzy ze względu na czasowe trudności w spełnieniu warunków utrzymania członkostwa wystąpili z prośbą o urlopowanie: SP2WA, SP6ZG, SP7AAU, SP9AGV, SP9AIR, SP9BPP, SP9IQ.

Wnioski z dyskusji oraz wnioski zgłoszone do komisji wniosków, zostały umieszczone w uchwale XVII Zjazdu PK UKF.

A oto tekst uchwały:

UCHWAŁA XVII ZJAZDU POLSKIEGO KLUBU PZK

podjęta w dniu 26 września 1976 r. w Chorzowie

XVII Zjazd Polskiego Klubu UKF PZK po zapoznaniu się ze sprawozdaniem zarządu oraz wystąpieniami członków klubu w dyskusji, ocenia pozytywnie całokształt działalności Zarządu PK UKF za okres ostatniej kadencji.

Stwierdza się, że wytyczne zawarte w uchwałach podejmowanych przez zjazdy UKF zostały zrealizowane w zakresie realnych możliwości Zarządu PK UKF. Zjazd przyjął wyjaśnienia ustępującego zarządu odnośnie nie wykonanych zaleceń zawartych w uchwałach, z przyczyn niezależnych od zarządu.

Zjazd stwierdza dalsze podniesienie poziomu operatorskiego i technicznego amatorów wykorzystujących pasma UKF i ubolewa, że polscy radioamatorzy nadal są pozbawieni możliwości eksperymentowania na wyższych pasmach KF oraz współpracy z radioamatorami sąsiednich krajów socjalistycznych. Z przykrością stwierdza się, że coraz większe zainteresowanie pracą na UKF ze środków ruchomych, tzw. praca „mobile”, mimo usilnych starań ustępującego zarządu nie znalazło praktycznego rozwiązania.

Zjazd pozytywnie ocenia coraz większy wzrost zainteresowania radiokomunikacją amatorską na UKF w środowisku młodzieżowym. Podkreśla się właściwą współpracę i dobry klimat dla rozbudzania zainteresowań i szkolenia młodzieży harcerskiej przez Główną Kwaterę ZHP i harcerskie jednostki organizacyjne.

Zjazd składa podziękowanie wszystkim osobom i instytucjom, których pomoc i współpraca przyczyniła się do dalszego rozwoju radiokomunikacji amatorskiej na UKF.

XVII Zjazd Polskiego Klubu UKF biorąc pod uwagę zadania stawiane przez partię i władze państwowe przed organizacjami społecznymi, oraz uwzględniając postulaty zawarte w wystąpieniach podczas dyskusji zjazdowej – postanawia:

- Wykorzystując dostępne nam środki masowego przekazu (prasa, RTV) informować ogół społeczeństwa o użyteczności ruchu krótkofalarskiego w naszym kraju.
- Ścisłej współpracować z instytucjami państwowymi, odpowiedzialnymi za stan szeroko pojętego bezpieczeństwa w naszym kraju (służba drogowa MO, Straż Pożarna, Pogotowie Ratunkowe) w celu praktycznej realizacji hasła „Krótkofalowcy polscy na rzecz gospodarki narodowej”.
- Zarząd PK UKF powinien bardziej zdecydowanie domagać się w Zarządzie Głównym PZK uwzględnienia w przygotowywanych obecnie przepisach PIR możliwości pracy z pojazdami za pośrednictwem stacji przemiennikowych, których częstotliwości mogą być kontrolowane w prosty sposób przez odpowiednie władze. Przemienniki takie mogą być wykorzystywane przez amatorskie stacje ruchome i stałe na hasło „Ratunek”, jak to miało miejsce w maju br. w Friuli w północnych Włoszech.
- Zobowiązać Zarząd PK UKF do podjęcia niezbędnego działania w celu zapewnienia możliwości szerszego wykorzystywania amatorskiej radiokomunikacji satelitarnej przez polskich amatorów. Zaleca się skupienie zainteresowanych członków w sekcji łączności satelitarnej Polskiego Klubu UKF.
- Eliminować pracę emisją AM z zakresu 144,000÷144,500 kHz. Wytykać pracę lokalną AM w tym zakresie, szczególnie członków PK UKF.
- Zobowiązać managera sportowego PK UKF do przygotowywania odpowiednich materiałów reklamowych z osiągnięć sportowych członków stacji UKF – SP na kolejne zjazdy Klubu.
- Zobowiązać wszystkich członków i kandydatów PK UKF do przysyłania do okręgowych managerów współzawodnictw PK UKF przynajmniej dwukrotnie w roku informacji o swoich osiągnięciach sportowych i nastrojach amatorskich radiolarów UKF.
- Przygotowywać część techniczno-informacyjną przyszłych Zjazdów PK UKF w rozbiciu na tematyczne grupy zainteresowań.

Referaty techniczne wygłosili: SP1CNV – na temat odbiornika homodynowego na 144 MHz, DC7CW – na temat technicznych aspektów pracy w pasmie 23 cm, SP2DX – na temat amatorskiej łączności satelitarnej. Uzupełnieniem referatów była dyskusja techniczna, a w niej między innymi wystąpienie SP9ADU na temat przygotowywanego OSCARA 8. Grupa 27 członków i sympatyków PK UKF postanowiła powołać w ramach klubu grupę satelitarną UKF.

Nowy Zarząd PK UKF został wybrany w następującym składzie: przewodniczący – SP2DX, sekretarz – SP9MM, manager sportowy – SP6XA, manager techniczny – SP5JC, manager sprzętowy – SP1CNV.

SP9MM, SP5QU

NA PASMACH

● Początek tegorocznej jesieni przyniósł godne uwagi wydarzenie, jakim była od dawna zapowiadana wyprawa DX-owa polskich krótkofalowców do Syrii. Wskutek znacznych trudności w transporcie, wyprawa ta pod kierownictwem wrocławskiego krótkofalowca SP6RT, nadawała jedynie przez kilka dni, zamiast planowanego tygodnia. Stacja wyprawy pracująca na wszystkich pasmach amatorskich KF pod niespotykanym dotychczas znakiem YK0A, przeprowadziła wiele łączności, w tym również ze stacjami polskimi. Nie udało się natomiast zrealizować nadawania z Iraku, który od wielu już lat jest poszukiwanym krajem do DXCC, a to wskutek odmowy udzielenia licencji przez tamtejsze władze. Dodać wypada, że z odmową taką spotkali się m.in. W7KW i kilku innych krótkofalowców. Ostatnio w stolicy Iraku – Bagdadzie przebywa służbowo SP5HH i jak doszły nas słuchy, czyni usilne starania o uzyskanie licencji na nadawanie z YI.

● Duże zainteresowanie wzbudza słyszana od czasu do czasu na SSB stacja pracująca pod tajemniczym znakiem AA6STC/AG. Jest to WA6STC, który czasowo przebywa na wyspie Guam, a niecodzienny prefiks i suffiks wynika z okolicznościowej zmiany znaków narodowościowych związanej z 200-leciem USA. Pod znakiem AA6STC/AG stacja ta będzie nadawała do końca br., poczym wróci do pierwotnego znaku WA6STC/KG6. Operator tej stacji twierdzi, że na Guam będzie przebywał jeszcze do maja przyszłego roku, a karty QSL należy wysyłać na jego adres domowy. Stację tę u nas usłyszeć możemy w godzinach południowych w pobliżu 21 360 kHz fonią SSB.

● Krótkofalowcy japońscy narzekają na ustawiczne kłopoty z antenami, szczególnie kierunkowymi o bardziej rozbudowanej konstrukcji. Siedemnaście w tym roku tajfunów, a zwłaszcza ostatni o nazwie Fran, dosłownie zmiotły z powierzchni ziemi większość tamtejszych urządzeń antenowych.

● Pod niespotykanym dotychczas znakiem HD2TV, który dla wielu krótkofalowców stanowił prawdziwą łamigłówkę dla ustalenia z jakiego kraju stacja ta nadawała, pracował znany ekwadorski nadawca HC2TV z Quite, stolicy Ekwadoru. HD2TV był znakiem okolicznościowym.

● Podobnych kłopotów narażał wielu krótkofalowcom znak 7J1RL. Okazało się, że pod tym znakiem pracowała grupa krótkofalowców japońskich z wyspy Okino Tori Shima (inaczej zwanej Parece Vela). QSL via J.A.R.L.

● Głębokie zmiany w strukturze krótkofalarstwa następują w Ludowej Republice Angoli. Przed uzyskaniem przez ten kraj niepodległości

krótkofalarstwo stanowiło tam domenę niemal wyłącznie Portugalczków. Ostatnio większość stacji CR6 opuściła ten kraj, a ruch krótkofalarski odbudowywany jest od podstaw. Powstaje szereg klubów radioamatorskich i krótkofalarskich, a znakiem narodowościowym tamtejszych stacji jest D2. Kilka stacji polskich uzyskało niedawno łączności ze stacją D2AHD fonią SSB w pasmie 21 MHz. Miejmy nadzieję, że już w najbliższym czasie łączności z tamtejszymi, stacjami nie będą sprawiały kłopotów.

● Centralny Klub DX-owy Florydy zorganizował ostatnio wyprawę na Sint Maarten. W skład ekspedycji wchodził m.in. K4YFQ i WB4VVF, zdołali oni nawiązać wiele tysięcy łączności. Karty QSL należy wysyłać via WA4BTC. Na Sint Maarten wybiera się w przyszłym roku nowa ekspedycja DX-wa. Kierownikiem wyprawy był K4YFQ i dlatego DX-ekspedycja nadawała pod znakiem PJ8YFQ.

● Okazuje się, że najtrudniejszy do uzyskania dyplom świata, za jaki powszechnie uważa się pięciopasmowy DXCC, nie jest znów tak bardzo trudny, skoro w kilkuletnim okresie jego wydawania zdobyło go już 500 nadawców z całego świata. Wielu spośród szczęśliwych posiadaczy 5B DXCC uzyskało go w ciągu zaledwie paru ostatnich lat aktywności na pasmach amatorskich, co wskazywałoby, że niezbyt korzystne warunki propagacyjne jakimi cechują się minione lata, nie stanowią decydującej przeszkody dla 5B DXCC. Nowoczesne urządzenia, a zwłaszcza dobre anteny kierunkowe, potrafią sobie radzić dosyć skutecznie z kapryсами propagacji fal krótkich.

SP8HR